

10 år på
gata!

«Gud vil ha en
brennende menig-
het, ikke en lunken
og stereotyp».

T. F. Zimmermann, internasjonal pinseleder:

Våre gudstjenester må preges av Guds nærvær!

Les bl. om:

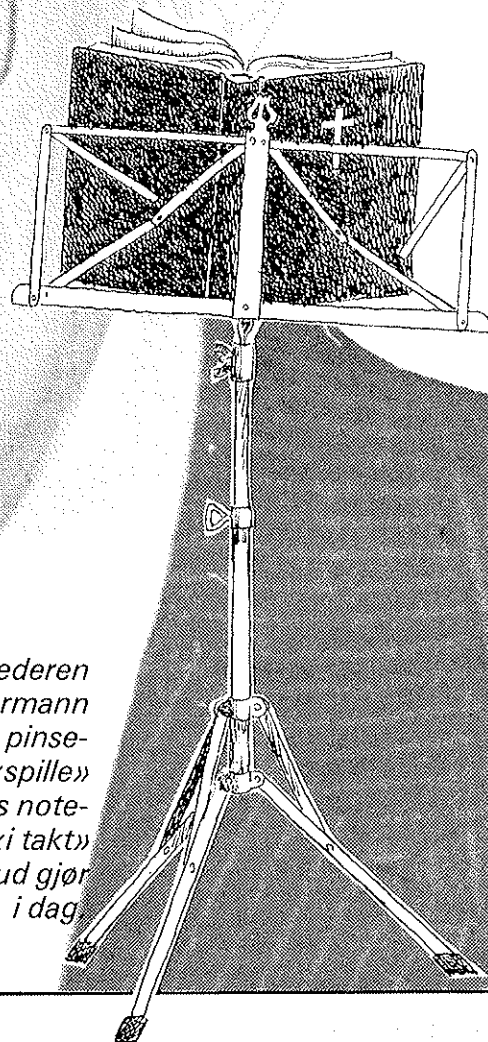
**Menigheten -
et personlig
fellesskap.**

**Kvinner
i tjeneste**

Magnus Malm:
**«Grav egen
brønn».**

Åge Åleskjær:
«Fornye de kristne».

Pinselederen
T. F. Zimmermann
ønsker at pinse-
folket skal «spille»
fra Ordets note-
blader og «i takt»
med det Gud gjør
i dag

REDAKTØR

Rolf Erik Janøy

Redaksjonens adresse:

Olavsgt. 9A

3190 HORTEN

Tlf.: (033) 44 726

EKSPEDISJONENS ADRESSE:

Postboks 8

4480 Kvinesdal

Tlf. (043) 50 711

MEDARBEIDERE

Leif Jacobsen

Robert Kvalvaag

Edin Løvås

Jim McInnes

Sven Nilsson

Sigvard Wallenberg

Åge Åleskjær

Medarbeidere fra

T.B.Bibel og Misjonsinstitutt:

Arlid Edvardsen

Martin Meland

Marit K. Rasmussen

Sigurd Sørhus

TEGNERE:

Leif Harry Håvåg

Rolf Jansson

Ivar Øksendal

GRAFISK FORM

Leif Harry Håvåg

Yngvar Martinsen

DISTRIBUSJON

Judith Bettum

ABONNEMENT

koster kr. 60,00 pr. år. Intet tillegg for abonnenter i utlandet. **BESTILLING** av Pioneren kan skje ved at du sender ditt navn og adr. til vår **EKSPEDISJON**. (SKRIV TYDELIG.) 1 års prøveabonnement for ½ pris kr. 30,00.

Gi Pioneren 1 år til venner og kjente.

Abonnement er bindende inntil oppsigelse skjer.

POSTGIROKONTO

Pioneren 3 19 84 62

Misjonsskolen 5 62 09 35

Operasjon Ungdomsteam OUT 3 75 17 08

Skulle det passe bedre å bruke bankgiro, kan du bruke bankgiro 3080.00716. Vennligst oppgi da hva sendingen gjelder og avsender.

TAKK FOR DIN GAVE TIL ARBEIDET!

ARTIKLER i bladet står for forfatterens eget syn og behøver ikke alltid stemme overens med redaksjonens oppfatning.

INNSENDT STOFF som ønskes trykt bør helst være maskinskrevet med dobbel linjeavstand og bare på den ene siden av arket. Legg ved frankert returkonvolutt dersom ikke bestilt materiale ønskes i retur hvis det ikke blir brukt.

ETTERTRYKK av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

ANNONSER: kontakt redaksjonen for avtale.

SAIS: E. Sem A/S, 1750 Halden

PAST UP.

REPRO: Print. Skogstua, Asak, 1750 Halden

TRYKK: Kvina Trykk, 4480 Kvinesdal

UTGIVER:Trøens Bevis Bibel- og Misjonsinstitutt
4480 Kvinesdal

Da ilden falt

Av Rolf Erik Janøy

Når pinsefolket med konge og biskop feiret sitt 75 års jubileum, var det både stilfullt og verdig. Samtidig var det også en ufrivillig markering av at meget har forandret seg siden 1907. Endringen som er kommet ved åndelig vekst må en hilse med glede, like meget som en beklager enhver utvikling hvor det åndelige livet erstattes av tradisjoner.

Røtter

75 års jubilet var lite preget av påminnelse om den rot denne bevegelse er vokset fram av, eller av visjoner for framtiden. Kanskje storparten av dagens pinsevenner ikke kjenner sine røtter. Mange vet svært lite om det som Den Hellige Ånds ild aktualiserte først i vårt århundre. Den som ikke kjenner historien er dømt til å gjenta dens feil. Derfor er det av størst betydning at vi får kjenskap til «hvordan det var i begynnelsen».

Jeg har påny lest boken av Frank Bartleman som var med da ilden falt i Azusa Street april 1906. Han førte dagbok og kan derfor gi svært direkte og levende beskrivelse av hva Guds ild virket fram i hjertene. Det er synd at boken har fått en svært ufullstendig og blek oversettelse til norsk («Da ilden falt», Filadelfiaforlaget 1960), for mer enn noe annet dokument bringer den oss nær Åndens ild, slik den brant da de som siden ble kalt pinsebevegelsen brøt fram.

Omvendelse

Mange vil tro at det var tungetale, nådegaver, høye rop eller menighets ordning som ble fokusert i pionertiden. Boken «How Pentecost Came to Los Angeles, as it was in the beginning» viser at de første venner av Åndens ild, var opptatt av andre ting. Det som først slår enn er hvordan et ydmykt bønneliv preget vekkelsens redskap. «De fleste kristne finner det langt lettere å kritisere enn å be», skriver Bartleman, «men dybden i en vekkelse er nøyaktig lik dybden av vår omvendelse. Guds ild faller bare på offer. Det

faller ingen ild over et tomt alter. Bønnene var ikke velformede i de dager, de var heller ikke resultat av en opparbeidet atmosfære. Bønnene var noe som ble lagt på dem, og overveldet dem slik at dager og netter kunne tilbringes i spontan bønn.

Vekkelses folk

Hvilken lære preget dem? Det er et typisk spørsmål for mange i våre dager. Bartleman siterer Evan Roberts som i 1905 stod i en mektig vekkelsens brann i Wales: «Denne vekkelgen er av Gud. Han er kommet svært nær oss. Det er ingen spørsmål om trosbekjennelser eller læresetninger i denne bevegelse. Vi underviser ikke i kirkesamfunnsdogmer, bare om Kristi kjærlighetsunderfulle skjønnhet.» De hadde sett hvilke skader «lære-strider» hadde forårsaket på grunn av åndelig stolthet og partisinn. «Tradisjonell teologi, deler av sannheter og åpenbaring, blir snart en lov, og hindrer oss i å gjøre videre framgang,» skriver Bartleman. «Gud ønsker et vekkelses-folk, en kanal som han kan evangelisere og velsigne folk gjennom. Han kan aldri oppnå det ved et sekterisk parti. Partiånden har vært forbannelsen og døden for alle vekkelses-bevegelser før eller senere. Historien gjentar seg selv i den saken». Gjennom hele sin bok advarer han mot partiånden, som det motsatte av pinseånden. «Gud har bare ett emne. Det er Jesus. En «partiånd» kan visseilig aldri komme fra pinseånden. Å danne et spesielt samfunn vil være en avertering av vår fiasko. Vi er kalt til å velsigne og tjene «hele Kristi legeme».

Vi skal komme tilbake med mer utførlige sitat fra denne boken, den er meget lærerik og vekkende.

Orientering til leserne

En skole for ånden

Det er etter hvert blitt mange skole-tilbud for de som ønsker å bli bedre kjent med Bibelen og det kristne liv. Det er en utvikling vi bare kan glede oss over, og det er sikkert fortsatt behov for nye slike skoler.

Men blant de mange Bibelskole-tilbud i vårt land står Troens Bevis Bibel og Misjonsskole i en særstilling. Det er sikkert flere skoler som kan roser seg av et høyere faglig nivå, eller en mer systematisk undervisning enn skolen i Sarons Dal. Men vi undres om det finnes en eneste skole i vårt land som viser en slik åpenhet for aktuelle åndelige emner og for elever fra de mest ulike kirkesamfunn.

Praksis

Skolen er ikke preget av spesielle lærere som året igjennom preger undervisningen. Hver uke kommer nye bibel-lærere, lærere som selv står midt opp i menighetsarbeide og forkynner-virksomhet. Dette gjør at undervisningen får et levende og praktisk preg. Det legges også vekt på at elevene selv skal få aktivisere seg på ulike måter. De skal ikke bare formes av teoretisk undervisning, de skal selv få være med i praktisk gjerning.

Nye mål

Bibel og Misjonsskolen står nå innfor helt nye utfordringer. Skolen skal gi tilbud om et tre-årig opplegg, hvorav ett år skal være et praksisår. Det er intet kirkesamfunn som står bak denne skolen. Den ønsker å stå på solid bibelsk grunn, men behøver ikke være opptatt av å profilere et bestemt kirkesamfunn. Skolen ønsker kun å være et redskap for en sunn åndelig utvikling for elevene som søker dit. Det har vist seg opp gjennom årene at mange av de som gikk på denne skolen i dag står i store og viktige oppgaver i Guds rike. Det sier mer enn mange ord hvilken betydning dette instituttet har hatt for unge kallsbevisste mennesker.

Stå med

Denne skolen har hele tiden vært avhengig av frivillige gaver for å kunne drive sin virksomhet. Vedlagt dette nr. av Pioneren finner du en postgiro. Alt du sender inn på den vil gå direkte til støtte for Bibel og Misjonsskolen. Vi behøver en slik skole i vårt land — la oss vise det ved å bruke den vedlagte giro.

Severin Larsen

kom ikke med i dette nr. på grunn av plassmangel. I nr. 2 var det over 10 sider som måtte stå over til dette nr. bl.a. Åge Åleskjærs stykke om «Førnyede kristne». Men i neste nr. er Severin Larsen på plass igjen.

PIONEREN

— I tjeneste for Kristi legemes oppbyggelse —

- **FELLESSKAP** på Jesu forsonings grunn. Ef 2,14—18.
Kristus som menighetens hode og Herre. Ef 5,23.
Enhver kristen et lem på Kristi legeme, menigheten. 1 Kor 12,27.
I Kristus er alle gjenfødte hverandres lemmer i et organisk livsfellesskap i kjærlighetens sambånd.
Rom 12,4. Kol. 3,14.
Kjærlighetens tålsomhet, Åndens enhet binder alt Guds folk sammen i fredens sambånd. Ett Legeme — én Ånd — én Herre. Ef 4,2—6.
Den Hellige Ånd virker fram et praktisk omsorgsfellesskap i hjem og menighet som sin frukt. Apgj 2,42—44. Gal 6,22.
- **UNDERVISNING** inspirert av åpenhet for «hva Ånden sier til menigheten». Åp 2,29.
På Ordets grunn og ved Åndens åpenbaring fremme fostrende og praktisk forkynnelse til åndelig vekst og modning. Ef 4,13.
Inspirere til disippelskap, tjenestegjerning og åpenhet for Jesu plan med sin menighet i endetiden.
Rapportere om vekkelse og fornyelse. Spre kunnskap om Kristus, våre rettigheter i forsoningen, og tillit til Guds Ord og løfter.
- **EVANGELISERING** som resultat av Kristi liv i oss. Gal 2,20. Vekkelse og fornyelse som har som mål å gjenopprette det urkristne menighetsliv. Ett i Kristus, forat verden skal tro. Joh 17,21.

INNHOOLD:

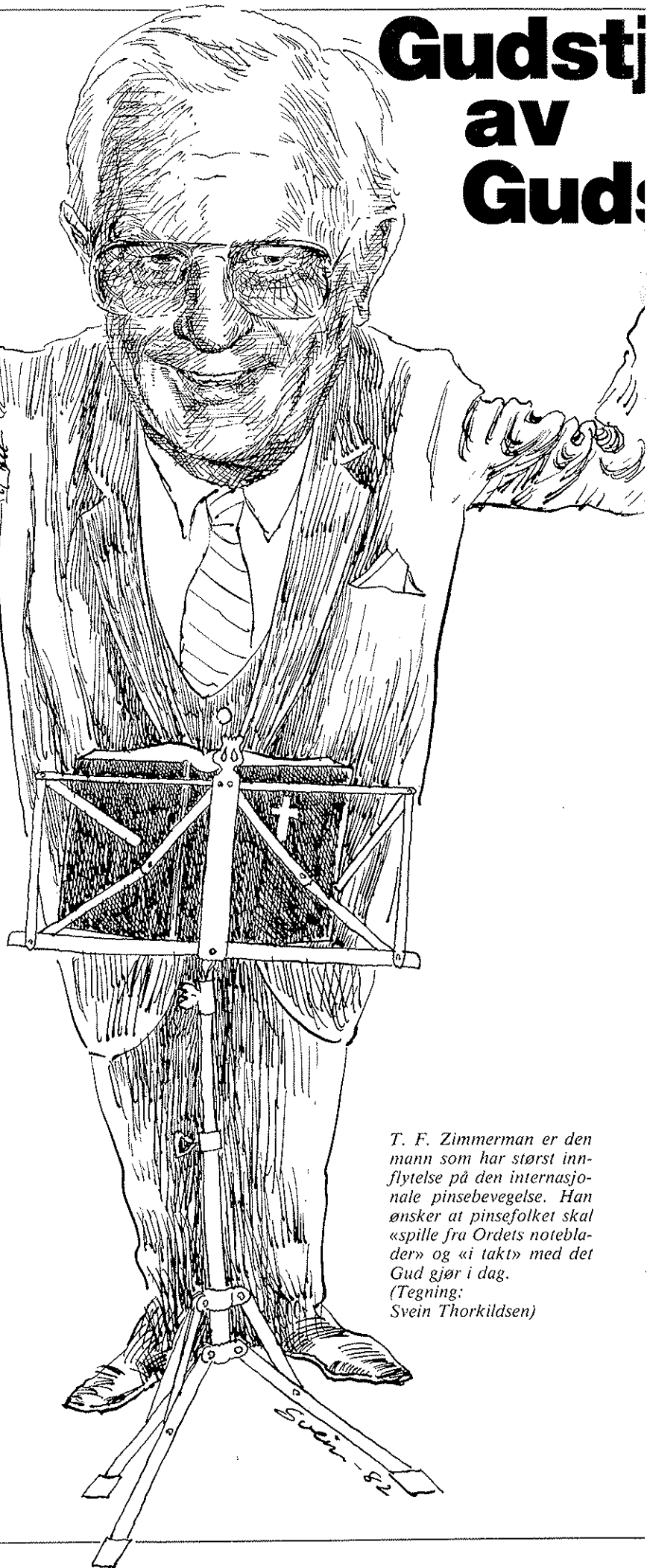
Fremfor alt.....	2
Orientering til leserne.....	3
Gudstjenesten må preges av Guds nærvær.....	4
Biskop Aarflots budskap til Pinsebevegelsen.....	8
Jesu mitt liv.....	9
Menigheten er et personlig fellesskap.....	10
Hjem og familie.....	14
Åndelig utrustningskonferanse.....	16
Førnyede kristne.....	18
En måte å evangelisere på.....	22
Bli med til Kenya.....	26
Maktmenneskene — psykopater i kristne kretser.....	28
Troen og dåpen.....	30
Glimt fra kirkehistorien.....	32
Åndstygelse i vårt århundre.....	34
Vårt behov for sannhet.....	36
Vi deler med hverandre.....	38
Ord fra grunn teksten.....	39
Fra Misjonsskolen og OUT.....	40
Tanker fra Det gamle testamentet.....	45
Ord og Ånd.....	46

T. F. Zimmerman, internasjonale pinseleder på Norgesbesøk:

Gudstj av Guds

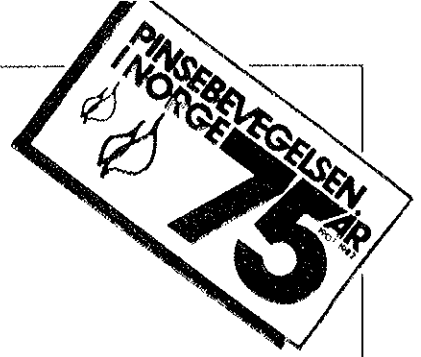
Thomas F. Zimmerman er kanskje lite kjent i Norge, men han er en lederskikkelse i den internasjonale kristenhet. Han har vært leder (General Superintendent) for den største pinseretningen i verden (Assemblies of God) siden 1960. Under hans lederskap har dette organiserte kirkesamfunn hatt større vekst enn noe annet kirkesamfunn i USA. Han har siden 1964 vært ordfører i den rådgivende komiteen som arrangerer pinsevennernes verdenskonferanser og tjener nå som formann for 1982 konferansen som skal holdes i Nairobi, Kenya 14.-19. september.

Han er medlem av hovedkomiteen for «Lusanne Committee for World Evangelization» som ble et av resultatene den kjente Lusanne konferansen for verdens evangelisering som ble holdt i 74. Han har en rekke tillitsverv i den evangeliske kristenhet i USA. Han var formann for «the American Festival of Evangelism» hvor bl.a. Billy Graham deltok og som samlet flere tusen kristne fra ulike kirkesamfunn for kort tid tilbake. Han var en av æresgjestene under den norske pinsebevegelsens 75 års jubileum og brakte et budskap preget av visjon og åndelig målbevissthet. Rett før han dro tilbake til USA fikk vi møte han for et intervju.

T. F. Zimmerman er den mann som har størst innflytelse på den internasjonale pinsebevegelse. Han ønsker at pinsefolket skal «spille fra Ordets notebøker» og «i takt» med det Gud gjør i dag.
(Tegning: Svein Thorkildsen)

Menigheten må preges

nærvær!

Blant pinseledere verden over er Zimmerman regnet som en «førstemann blant like». Å kalle han for biskop for verdens-pinsebevegelsen harmonerer ikke med det syn på lederskap

som råder i pinsebevegelsen, men alle som f. eks. har deltatt på pinsevekenes verdenskonferanse, vil erfare hvilken sentral stilling «brother Zimmerman» har i den internasjonale pinsebevegelse. I tilknytning til sitt Norgesbesøk stoppet han både i Stockholm og London, der han hadde samtaler med pinseledere. Under sitt fire dagers opphold i Norge var han omringet av pinsepredikanter som med beundring i blikket ville ta bilder, veksle noen ord, eller om ikke annet bare få hilse på broder Zimmerman.

En skulle tro at en mann i hans stilling og alder skulle være preget av et konservativt syn på mye av det som skjer i kristenheten i dag. Men både hans forkynnelse og personlige synspunkter er preget av en bemerkelsesverdig åndelig vitalitet og åpenhet. Han er levende opptatt av det Gud virker fram i sin menighet i dag, en trosfrisk inspirator som har en sjelden kombinasjon av balansert saklighet og et brennende hjerte.

På samme måte som Lewi Pethus vil han ikke at pinsebevegelsen skal bli seg selv nok, men gå inn i de utfordringer som i dag ligger fremfor Guds folk.

«Vi må ha klart for oss hva Gud vil med sin menighet», sa han i sin hilsen til de jubilerende pinsepredikanter. «Gud vil at vi skal tilbe Han, modnes som kristne og vinne sjeler.»

Zimmerman ser store muligheter for Guds menighet i vår tid, og han har fått se en sterk og dramatisk fornyelse skje i sitt eget samfunn. Mange menigheter har fulle lokaler, er preget av lovsang og sterk åndelig vekst. Bare i 1981 ble det startet 347 nye virksomheter, og titusener søker frelse.

Han erkjenner gjerne at denne vekst har sammenheng med den åpenhet pinsevekkelsen i USA har hatt for den karismatiske vekkelse.

Vi møtte han rett før han skulle pakke kofferten for sin retur til USA, men en sliten Zimmerman kviknet snart til når vi begynte å samtale om sentrale tema for Guds folk i dag.

Menighets-vekst

Kan du si litt om veksten i *Assemblies of God (AOG) de siste årene?*

Vi har rapport om vår vekst hvert annet år, og for årene 80-81 var veksten 14,9%. I slutten av 1981 var vi ca. 1.700.000 medlemmer. Tilveksten pr. år kan altså ligge noe over 100.000 medlemmer. Disse tall gjelder kun AOG i USA. Om man tar med AOG's virksomhet rundt om i verden, så har man passert 11 millioner. Men vi regner ikke de som medlemmer i vårt samfunn, fordi vi arbeider fullstendig etter prinsippet med selvstendige nasjonale virksomheter. Men vi følger med i veksten, slik at vi vet hva som skjer.

Hva tror du er hemmeligheten bak denne menighetsvekst?

Det er flere grunnleggende årsaker. Først og fremst er det et resultat at den Hellige Ånds verk, som på en overbevisende måte har brakt fornyelse til mange av våre menigheter. En annen grunn er at vi har prioritert evangelisering. Jesu misjonsbefaling tar vi som en ordre som må adlydes. Vi søker å legge denne visjon og byrde på hele forsamlingen. Vi begrenser ikke vårt evangeliseringsarbeide bare til profesjonelle forkynnere. Vi tror at hvert lem på Kristi legeme står i en direkte ansvarsposisjon til å være aktiv i sjelevinnerarbeide. Videre er det viktig at vi har et disippel-program for dem som blir vunnet. Vi følger opp med nødvendig undervisning, slik at de ikke forvirres i sin nyfunne tro. Vi søker å få dem med i et fungerende fellesskap i Kristi legeme. Sist, men ikke minst, er grunnen til våre menigheters vitalitet det faktum at vi har vært i stand til å utfordre mange tusen unge mennesker. Og ungdom er full av visjon og iver, og når vi får kanalisert denne virketrang, har det en fantastisk effekt i evangeliseringen. Våre ungdommer får lov å være aktive.

Hvordan gjør dere det?

På ulike måter. Først og fremst må vi lede de unge med vårt eksempel. Lederskap er å demonstrere hva vi vil at andre skal gjøre. Den beste måte å lede folk på er å gå foran i fronten og la de følge etter. En annen vei vi har kunnet

engasjere ungdom på er at vi har mange tjenester de kan gå inn i og bruke sine talenter. Vi er veldig aktive i gymnas, høyskoler og universiteter med bibel- og bønnegrupper og flere vekkelser har brutt ut gjennom disse grupper. Vi har også 12 bibelskoler i AOG som engasjerer 7000 studenter som forbereder seg selv for det kall Herren har gitt dem. Disse skolene har vært meget fruktbar.

Vi legger stor vekt på undervisningen. Vi har klasser for nyomvendte hvor folk kan lære de første grunner i Guds ord.

Fornyelse i pinsemenighetene

Når begynte den åndelige fornyelse av pinsemenighetene i USA?

Jeg tror det begynte i 1968. Det året hadde vi samtaler om evangelisering på vår predikantkonferanse og mange fikk en fornyet visjon og overgivelse. Jeg vil også peke på den bredere basis som utgytelsen av den Hellige Ånd fikk gjennom den karismatiske bevegelsen. Den har åpnet en vei for mange mennesker til et fornyet engasjement i Guds rike. Ingen ting er så effektivt som å bli stimulert av de resultat som andre erfarer.

Har pinsevekkelsen fått noe gjennom den karismatiske vekkelse?

Så absolutt. Og gjennom vår åpenhet for hva Gud gjør, har vi også virket som en positiv effekt på denne bevegelsen. Vi understreker sterkt at åndelige erfaringer alltid må underordne seg Guds ord. Det er en fare om folk blir opplevelse-orientert slik at Guds ord ikke får sin viktige plass. Men vi ser at gjennom åndsutgytelse blir folk åpne for bibelundervisning. Den karismatiske bevegelse har så definitivt vært en velsignelse for oss pinsevenner, og jeg tror vi har fått være til noe velsignelse for denne bevegelsen, vi trenger hverandre.

Hvordan har den karismatiske bevegelse vært betydningsfull for dere?

På en rekke felter. Den har fornyet oss i gleden i Gud. Den vekt de har lagt på lovsang og tilbedelse. Den nye hunger etter Guds ord. Jeg ser i mange av våre menigheter i dag en langt mer fri og åpen tilbedelsesatmosfære enn før. Mye av dette har vokset fram fra ny

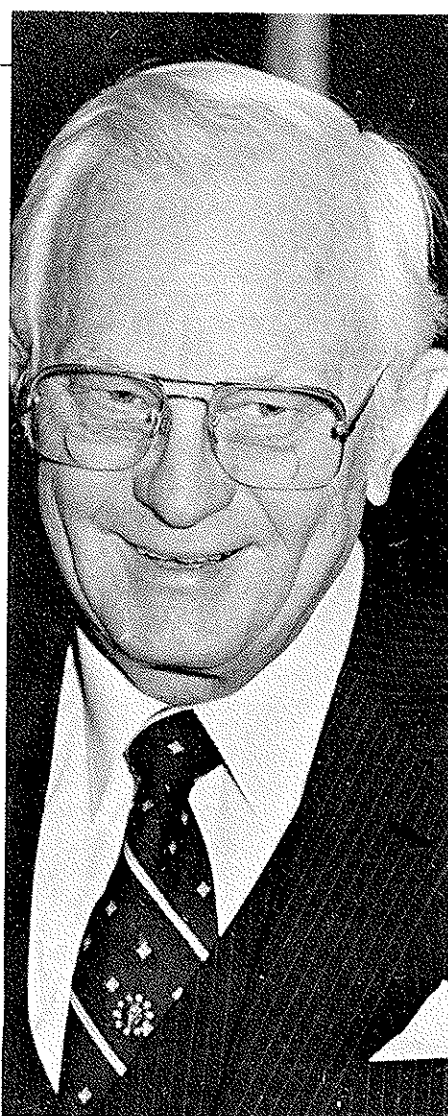
frelsesfryd. Det er en tragedie når menigheter mister kjenslen av Guds nærvær. Det har vært en gjenoppgivelse av dette i mange av våre menigheter. Dette tror jeg er et resultat av den karismatiske bevegelsen.

Lovsang

Har lovsangen fått en større plass i møtene nå?

Absolutt. Tilbedelse er ikke et tillegg, det er en viktig del av en gudstjeneste. Vi har ikke et stereotyp opplegg, men forsøker å følge Åndens ledelse. Vi har også fått en rekke lovsangskor. Det fine med disse korene er at de er rettet til Gud, dette skaper en atmosfære for Ordets forkynnelse. Tilbedelse og lovsang skaper en bevissthet om Guds nærvær som er meget viktig for hele møtet. Derfor tar vi god tid til lovsang og tilbedelse. Jeg liker godt selv i slutten av mine prekner å lede menigheten i tilbedelse. Gud er kreativ, og jeg liker ikke å putte han i en bestemt form for bønn eller lovsang.

«Tilbedelse er ikke et tillegg vi har i møtene», sier den verdenskjente pinselider Dr. T. F. Zimmerman. «Lovsangen er en viktig del av gudstjenesten. Vi har ikke et stereotyp møteopplegg, men søker å følge Åndens ledelse. I dette intervjuet forteller han litt om bakgrunnen for den vekst og livskraft som finnes i mange pinsemenigheter i USA i dag.

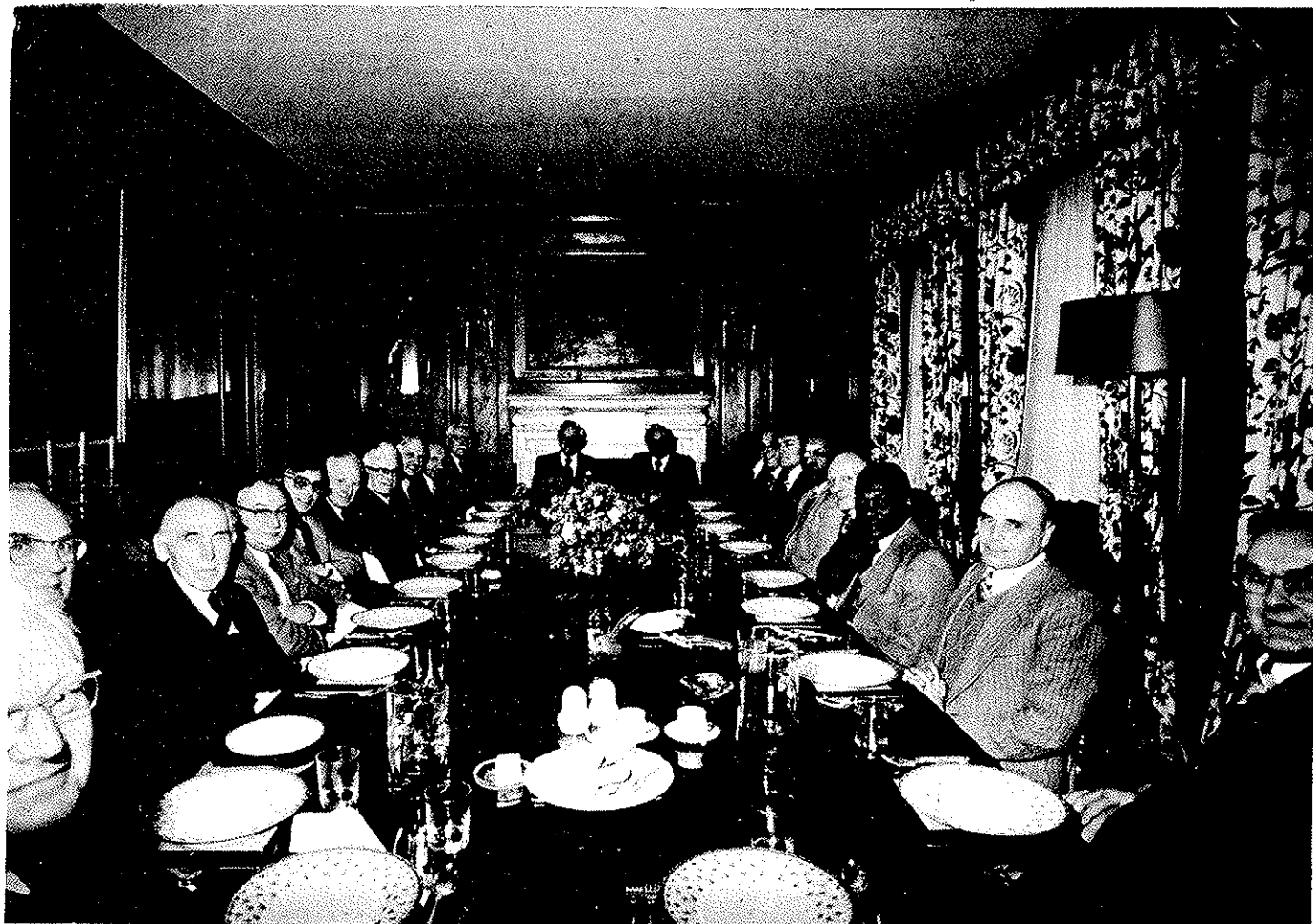

Gud har en linje for hvert nytt møte. Vi som har kritisert andre for deres ritualer, har utviklet våre egne. Folk i våre møter vet omtrent hva som vil skje. Jeg tror ikke på «vanlige» møter, vi tror på uvanlige gudstjenester hvor Gud kan bryte inn. Det betyr ikke at vi sitter med hendene i fanget å vente på «ånden». Det er selvsagt en velsignelse i å vente på Gud, men når vi er sammen i en gudstjeneste, må vi oppøve sansen for hvordan Gud vil bevege seg nettopp i dette samværet. La meg også understreke at jeg tror forkynnelsen av Guds ord har en viktig plass i slike samlinger. Troen kommer av å høre Ordet. Men våre møter får en helt ny vitalitet når de er preget av Guds nærvær og inngrep. Fornyselsen i disse ting er noe av det som har kommet til oss gjennom den karismatiske bevegelse.

Enhet — et biprodukt

Hvordan er ditt syn på enheten i Kristi legeme?
Jeg gleder meg over den ster-

På sin reise fra Norge til USA stoppet Zimmerman i London, og på kort varsel ble det sammenkalt et møte med engelske pinselidere. Her er han til stede ved en æreshunsj som hans engelske kolleger gav for han. Her talte han til brødrene og svarte på spørsmål. Ved sin side ved enden av bordet har Zimmerman Eric Dando, som er redaktør av World Pentecost. Rundt bordet er samlet ledere fra Englands seks hovedgrener av pinsevekkelsen.

ke følelse av enhet som nå vokser fram blant Guds folk. Fornylestider vil alltid vekke oss for behovet for enhet blant de troende. Noe som ligger meg på hjertet i den saken er at vi kan oppleve mer fellesskap i tilbedelse. Alt for mange menigheter baserer seg på et opptreden/tilskuersfellesskap. Dette hindrer det Gud vil gjøre gjennom hvert enkelt lem.

Jeg ser på enhet som et biprodukt av en sunn åndelig innstilling. Du kan best fremme enhet ved å virke for åndelig liv. Når folk får del i det så blir det en naturtrang å søke sammen med dem som har det samme liv. Vi må ikke glemme at Åndens enhet baseres på åndelig liv. Åndelig liv og evangelisering er to sider av samme sak. Du kan ikke evangelisere effektivt uten at den enkelte kommer inn i åndelig liv. Jeg tror at den vekt vi legger på fornyelsen av tros livet hos den enkelte kristne, skaper et gunstig klima for evangelisering. Gud bringer sitt folk sammen i dag. Den Hellige Ånd bygger Kristi legeme slik at det er brukbart til den siste innhøstning.

Hva opplever du Herren spesielt taler til dere om i USA?

Jeg tror den Hellige Ånd taler til oss om det som han virker fram over hele jorden. Gud vil ha en brennende menighet, ikke en lunken og stereotyp. Vi må søke mer av Guds ild, så vi brennende i Ånden kan tjene Herren som Rom 12,11 taler om.

Hvordan ser du på samling i smågrupper?

Jeg tror det har mange fordeler. Men det må ikke bli en enten eller, slik at man enten er i smågrupper eller med i større sammenheng. Vi behøver begge deler. Særlig må vi være på vakt mot en fragmentering av den lokale menighet. Jeg tror at smågrupper har stor verdi når de brukes rett i en menighetsammenheng. Grupper uten tilknytning til noen menighet åpner for mange farer. Det avgjørende punkt i bruk av grupper er lederskapet i gruppene og den lokale menighet. Det er vanlig med gruppe-virksomhet i vår menigheter.

Norge

Hvilke inntrykk har du etter ditt Norges-besøk?

Siden jeg bare har vært her i fire dager så kan jeg ikke uttale meg særlig om situasjonen her i Norge. Jeg har bare vært med i ett offentlig møte, men der ble jeg grepet av den åndelige hunger de unge hadde. Jeg ble også sterkt grepet over biskop Andreas Aarflots hilsen under jubileumsmøte ved pinsebevegelsens 75-års feiring i Oslo rådhus. Jeg ville gjerne hilst på han og

takket for budskapet han brakte. Han hadde en åpen og fin holdning. Denne åpenhet har jeg møtt hos mange lutheranere også i USA. Biskopen oppmuntret pinsevennene til ikke å isolere seg, fordi de har noe å gi som alle kristne behøver. Jeg syntes han talte som en profet og brakte det sterkeste budskap under denne samlingen.

Hvilke ønsker har du for den jubileums-feirende norske pinsebevegelse, som du nå har gjestet?

Mitt største ønske for dem er at de må være følsomme og åpne for hva Gud gjør, istedenfor å lukke seg inne i et trangt samfunns-system.

Nettopp gjennom en åpen og utadvendt holdning vil brorskapet styrkes som aldri før. Det ble sagt om Josef at han var et frukt-tre hvis grener rakk over murene. Altfor mange av oss har

all vår vekst innenfor murene, vi behøver grener som kan rekke over murene. Om Gud får sin vei med oss ligger de største oppgavene foran.

«Send med en hilsen», sier Zimmerman å gir oss sitt visittkort.

«En hilsen om hva»? spør vi noe forvirret.

«Skriv og fortell hvordan går», sier Zimmerman smilende mens vi tar noen bilder.

Leder for 1,7 millioner pinsevenner, men likevel interessert i hvordan det går med en enkeltperson i et fjernt land.

Hjerte for den enkelte, er kanskje det viktigste kjennetegn på sant åndelig lederskap.

OPPDAL -82 PINSEKONFERANSE

28.-31. mai

HOVEDTALERE:

RUNE BRÄNNSTRÖM

AGE ÅLESKJÆR

KJELL HALTORP

SVERRE GRANLUND

TERJE RYGH

VILHELM LANGEMYR

Øvrige deltakere:

ELSA BRÄNNSTRÖM, PAULI STÅLESEN, DAG EIEL KRISTOFFERSEN, PER OTTO BELSVIK, INGAR JENSEN.

SANG:

THORBJØRN BAKSVÆR

Rune Dahl og
«AMBASSADØR»

Ungdomskoret
«GJENREISING»

Seminarer: 1. Den karismatiske bevegelse - menighetens fornyelse. 2. Guddommelig helbredelse. 3. Et fungerende kristenliv. 4. Kristen på arbeid, i skole, hjem og familie. 5. Et profetisk folk.

Åndelig fornyelse
Lovsang - Forkynnelse - Undervisning - Forbønn
Fellesskap

Program med innmeldingsskjema fåes ved henvendelse til Marit Rogstad, 7340 Oppdal. Tlf. 074/21 663.

Arr.: Oppdal Baptistmenighet

Biskop ANDREAS AARFLOTS budskap til Pinsebevegelsen

Zimmerman nevner i vårt intervju med han at biskop Aarflots hilsen under pinsebevegelsens 75-års jubileum i Oslo rådshus (3/2-82) gjorde sterkest inntrykk. Oslo-biskopens fyndige og utfordrende hilsen, var så aktuell og kort at vi vil bringe den videre her i sin helhet. Uthevelsene i teksten er gjort av oss.

Ved denne anledning har jeg den glede å hilse Pinsebevegelsen i Norge med en hjertelig jubileumshilsen fra Den norske kirke. Vi ønsker at Guds lys, Guds visdom og Guds kraft må komme fortsatt til uttrykk i det arbeid pinsemenighetene i Norge utfører for Guds rikes fremme.

Da pinsevekkelsen brøt frem i vårt land for 75 år siden, møtte den nok som oftest motstand og kritikk fra prestskapet i Den norske kirke. Det skyldtes nok for en stor del at det var mange uvante sider ved den nye møtevirksomhet.

Men det skyldtes vel også en manglende evne til å se de positive ansatser i denne nye bevegelse. Det var en gjærende og urolig prosess — ikke minst her i hovedstaden — som ble satt i gang ved Barratts virksomhet. Og i slike gjæringstider er det ikke alltid lett å skille det edle fra det uedle.

Den ærværdige domprost Gustav Jensen i Oslo skrev noen sindige ord i Aftenposten i januar 1907:

«Ved enhver saadan Bevægelse er der i Begyndelsen Skum, som gjør Skade. Men hvis der i Bevægelsen er noget

ægte, saa vil Skummet efterhaanden svinde, og der kommer noget godt ud af det hele».

I dag, 75 år senere, kan vi visst med trygghet slå fast at denne spådom slo til. Noen vil vel kanskje si at pinsebevegelsen i dag er blitt så etablert at en kunne ønske seg en skumdott av og til! Men det er lett å se at det i alle fall er kommet noe godt ut av bevegelsens arbeid.

Som det største frikirkesamfunn i Norge i dag, med ca. 40 000 medlemmer, representerer pinsevennene en viktig skanse for den levende og aktive kristendom som er en surdeig i folkelivet — et felles vern om kristne livsverdier. Pinsebevegelsen har med sine frie og inkluderende samværsformer fått en bred sosial oppslutning, med appell langt inn i grupper som Den norske kirke ofte har liten oppslutning fra.

Pinsebevegelsen har bidratt til at også andre kristne har fått større syn for Den Hellige Ånds gjerning.

Pinsebevegelsen har også maktet å holde oppe et misjonsengasjement ute i verden som er intet mindre enn impo-

nerende. Jeg har møtt norske pinsevenner som misjonærer i Afrika og Latin-Amerika og beundrer dem for deres innsats.

Pinsebevegelsen balanserer i spenningsfeltet mellom en bevegelse og et landsomfattende kirkesamfunn. Det er både dens styrke og dens problem. I verden i dag blir det ofte bruk for en samlende identitet som kan gjøre det mulig for beslektede grupper å tre i forhold til andre grupper med tilsvarende basis og tilsvarende mål. Jeg tenker på den utfordring som ligger i at de forskjellige kirkesamfunn søker et felles vitnesbyrd i ord og handling overfor en verden i nød.

Pinsebevegelsen i Norge har de senere år trådt mer og mer ut av sin tidligere ofte isolerte posisjon. Jeg hilser denne utvikling med glede. Det er mitt håp at vi i Den norske kirke kan ha en åpen holdning til pinsemenighetene, samtidig som pinsebevegelsen ser stort på det fellesskap som vokser frem blant alle de kirker som vil bøye seg under Jesu Kristi ledelse.

La oss sammen vitne for verden om den tro som har seiret over verden.

Biskop Aarflot bringer sitt budskap til den norske pinsebevegelsen under jubileumsmøtet i Oslo rådhus. Til høyre for Aarflot sitter Oddvar Nilsen, Morgan Kornmo, Magne Tangen og Karsten Ekornes som alle deltok under høytidsmøtet.

Sven Nilsson:

Omvendelse fra religiøsitet

Art.
4

JESUS mitt liv

Gud har gitt oss Jesus — og ingenting annet enn Jesus! Ikke Jesus OG — evig liv, tilgivelse, fred, kraft, visdom . . . Gud har gitt oss Jesus og «alt ved Ham»!

Evig liv, tilgivelse, glede, kraft eller hva du vil trekke fram, kommer aldri til oss som individuelle erfaringer. De finnes bare i Kristus, og det er kun som uttrykk for hans liv gjennom oss at alt dette blir en del av vår erfaring.

Gud gir oss ikke evig liv som noe individuelt, noe vi disponerer over. Gud gir oss evig liv, og **det livet er i Hans Sønn.** «Den som har Sønnen, han har livet. Den som ikke har Sønnen, han har ikke livet.» Gud gir oss ikke tilgivelse som et allment amnesti. Det er Jesus som er tilgivelsen for våre synder. Gud gir oss ikke kraft. Han gir oss Jesus for at vi skal bli «sterke i Ham og i hans veldige kraft!»

Vi har et eneste mål å lære å kjenne Kristus. Hvis Den Hellige Ånd hadde fått gjøre dette riktig klinkende klart for oss, ville mye blitt enklere og mer virkelig. Vi har et eiendommelig behov for å avgrense alle ting for å kunne eie. Vi søker etter en religiøs teknikk på alle områder for å få makt over Gud gjennom å be på en spesiell måte, gjennom magiske handlinger og trossuggetioner. Hver gang vi fritas til å gå oss vill i slike religiøse blindgater, må Gud avvente vår omvendelse til Jesus for å kunne velsigne oss.

Jeg vet av egen erfaring hvor vanskelig det er å fastholde denne oppmerksomheten på Jesus som person — alltid og under alle omstendigheter. Mine erfaringer av Kristus blir så lett MINE, noe jeg tror jeg eier, I stedet er det jo slik at min «erfaring» egentlig var en livsbevegelse i Ham som jeg fikk dele.

Hvordan kan vi bli bevart i et personfelleskap med Jesus? Vi ble født inn i dette forholdet til Jesus da vi kom

til tro. Derfor formaner vi til å «forbli» i Ham. Men vi kan jo ikke forbli i et forhold som vi ikke allerede befinner oss i. Det er Gud som har gitt oss dette utgangspunktet. «Hans verk er det at dere i Kristus Jesus. . .»

Nå formaner vi til å pleie og fordype dette fellesskapet med Jesus. Dette kan ikke skje på annen måte enn gjennom en gjensidighet i selve forholdet. Det vil si at du vender ditt sinn, din oppmerksomhet til ham på en personlig og inderlig måte. Og du lærer deg til å oppfatte hans nærvær og tiltale gjennom tro i ditt innerste vesen.

I ethvert annet personlig forhold anes en slik gjensidighet som noe selvfølgelig. Dette burde ikke være mindre selvfølgelig om vi virkelig regner med at Jesus er en levende person.

Lær å snakke med Jesus — og å lytte! To mennesker som elsker hverandre og lever sammen, holder ingen høytidelig taler for hverandre. De snakker sammen om det de ser og hører for at så mye som mulig skal dras inn i den virkelighetsopplevelse de har felles. Slik kan vi leve med Jesus også. Gi deg tid til å lytte etter Jesu svar, og regn med at tanker, impulser og bilder i fantasien kan være Hans tale. Etter hvert lærer du deg til å skille ut «hans røst».

Gjør alle ting i Herren Jesu navn! «Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud Fader ved ham» skriver apostelen Paulus i Kol 3,17. Alt hva dere gjør! Forstår vi hvilken enorm rekkevidde dette ordet har? Dersom mitt forhold til Jesus er et virkelig livsfelleskap, må det også være et hverdagsfelleskap der alle sider ved mitt liv får være med. Forskjellen mellom verdslig og hellig blir ikke et spørsmål om «vanlig» arbeid eller «åndelig» virksomhet, men hvem jeg vender meg til med det jeg gjør.

Gjennom å gi det vi gjør til Jesus,

kan kjedelige hverdagsrutiner bli små kjærlighetsuttrykk til Jesus, og arbeidet løftes opp fra tvang og nødvendighet til en tjeneste for Herren. «Som for Herren og ikke for mennesker» Kol 3,23. Selv når deg gjelder en tjeneste for mennesker, skal vi aldri tjene mennesker med det vi gjør. Dersom jeg gjør det for Jesus, står både jeg selv og den jeg tjener, fritt. Jeg unngår å bli menneskers trell, eller å vurdere tjenesten etter den oppmerksomhet jeg får. Den som blir betjent, kommer ikke i noe feilaktig avhengighetsforhold til den som tjener. «Om noen skal æres, så er det Gud.»

La alle dine innbyrdes forhold få sitt innhold etter ditt forhold til Jesus. Paulus sier f. eks. at vi skal underordne oss hverandre «i Kristi frykt», og gir siden en tolkning av denne formaningen og dens konsekvenser i ulike forhold. Det som er felles for alle, er at den holdning jeg inntar, har sin grunn i mitt forhold til Jesus. Det skal skje i Kristus.

Dette betyr at hustruen må lære å kjenne Kristus i hans forhold til menigheten for rett å kunne forstå hvordan hun skal forholde seg til sin mann «i Kristus». Mannen må på liknende måte lære å kjenne hvordan «Kristus har elsket menigheten» for å kunne være en mann «i Kristus» for sin hustru. I et direkte forhold til hverandre er de «mann» og «hustru». I Kristus og i det forholdet de har til hverandre gjennom Ham, er de fremfor alt «lemmer på hans kropp». Dette er da grunnlaget for deres liv sammen.

På liknende måte blir forholdet mellom foreldre og barn i et kristent hjem ikke utelukkendende biologisk forhold. I Kristus er foreldre og barn også «søsken».

Vår død med Kristus fra vårt gamle liv frigjør oss fra alle direkte forbindelser med verden, det materielle og mennesker, for at vi skal leve i verden ut i fra et fellesskap med Jesus, der Han selv er mitt liv.

Fra svensk ved Hanne Marit Rygh

dag, tror jeg er å gjenopprette menigheten som et virkelig fellesskap av troende, slik det var i den første kristne tid og f. eks. under vekkelsene på 1800-tallet. Disse «leserne» hadde verken kirkebygg, pastorer eller virkeopplegg, men de hadde vekkelser. I hjemmene fant de fellesskap, og hverdagsliv var menighetsliv.

Lokal

Hvordan ser du på dette med omsorgsgrupper?

Menigheten må bli lokal i ordets dypeste forstand. Vi bør søke samfunn med de kristne som bor i vårt nærmiljø. Vi må leve så nær hverandre at vi kan ta praktisk ansvar for hverandre, gå hjem til hverandre. Det er ikke nok å starte eller bli med i en «bønnering» fordi det er «in». Dersom dette også bare blir en del av virksomheten, så tretter den mer enn den befrier. Vi må knyttes sammen som brødre og søstre i Kristus, skal det bli en omsorgsgruppe. En bønnegruppe er ikke en virksomhet som vi har til visse tider, f. eks. hver onsdag. Den har frøet i seg til et helt nytt fellesskap i menigheten. Den er også grobunn for en fordeling av det åndelige lederskap. Det begynner kanskje med at vi treffes en gang i uken, men utfra dette må vi la Herren lede oss inn i fellesskap på mange andre områder i vårt liv. Omsorgsgruppen må mer og mer bli hverdagsnett av personlige kontakter som jeg kan hvile i. I stedet for at vi kjører hverandre trett i virksomhet, opplever vi et rikt og dypt samfunn med hverandre.

Kommuniteter

Den sterkeste form for fellesskap er vel å bo sammen i kollektiv?

Vi bruker ikke ordet kollektiv, for det er blitt belastet, men da vi begynte med bladet NYTT LIV, var vi svært opptatt av dette med kommuniteter. Vi reiste rundt i Europa og laget reportasjer fra slike fellesskap hvor kristne bodde sammen. Jeg kjenner det som et kall å peke på velsignelsen også i denne form for fellesskap. Det henger sammen med det vi har snakket om her tidligere. Kommunitet er ikke noe annet enn bønnegrupper, det er bare å gå lengre på samme skala. Jeg tror vi behøver slike grupper fordi de viser en retning, det innebærer ikke at alle skal leve slik. De er forbilder som oppmunder oss. I USA finnes det hundrevis av slike kommuniteter, flere av dem ganske store. De har hatt en stor innflytelse i fornyelsen. Det finnes ressurser for Guds menighet i denne formen som vi behøver også i Norden. Det koster, rent personlig, å gå inn i denne formen, for det innebærer virkelig å miste sitt liv. Det finnes tendenser til slike kommuniteter i mange byer. Disse

LEVE I GUDS RIKE

Denne kassett-boka har gledet mange!

Bok nr. 5 har disse kassetene:

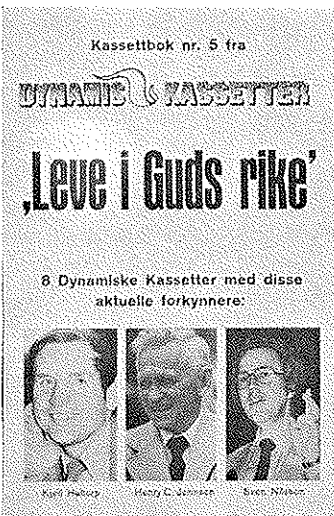
- 241 Sven Nilsson: Leve i Guds rike
- 242 Henry C. Johnsen: Virkelig fri
- 243 Kjell Haltorp: Åpenbaring
- 244 Sven Nilsson: Kampen i Åndens verden
- 245 Sven Nilsson: Guds personlige ledelse
- 246 Sven Nilsson: Vandre i Kristus — I
- 248 Kjell Haltorp: Troens fundament — I
- 250 Henry C. Johnsen: Kamp og seier — I

8 sterke budskap i egen kassettbok til kr. 160,00 (pluss porto)

Kassetene kan også fåes enkeltvis til kr. 20,00 pr. stk.

Disse seminar kan fåes i tillegg til kr. 20,00 pr. stk.

- 247 Sven Nilsson: Vandre i Kristus — II
- 249 Kjell Haltorp: Troens vekst — II
- 251 H. C. Johnsen: Kamp og seier — II
- 252 K. E. Olsen/J. Jakobsen: Evangelisering i hverdagen - I
- 253 K. E. Olsen/J. Jakobsen: Evangelisering i hverdagen - II

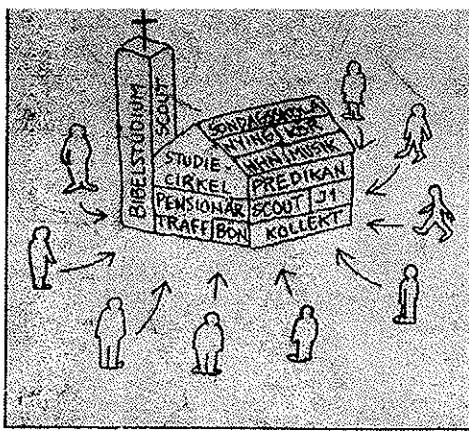
Navn:

Adr.:

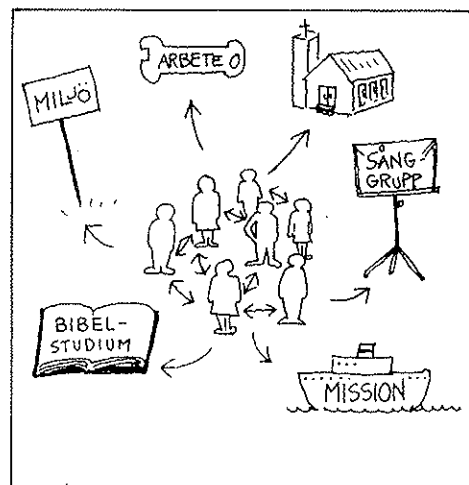
Postg.nr.

Sted

Send bestilling til:
DYNAMIS KASSETTER
3190 Horten

MAGNUS MALM:
«Hva tenker de fleste kristne på når de hører ordet «menighet»? Mange vil tenke på en bygning, der hvor menigheten samles. Det er i denne kirke eller lokale som det meste hender. Der er møter, gudstjenester, prekner, bønnesamlinger, sangkor, søndagsskole og bibeltimer. Det er følgende tre ting i sentrum: Lokalbygget, pastoren og virksomheten.»

MAGNUS MALM:
«Menigheten fornyes ikke ved «skippertak-aksjoner» Det kreves en radikal forståelse av hva en menighet er. Denne forståelse må få gjennomsyre hele menigheten, om den ikke skal se seg håpløst akterutseilet av frittstående bønnegrupper som ikke orker å henge med i virksomhetskvern lenger. På denne skissen ser du hvilke forandring som er skjedd. Menneskene står i sentrum. Nå er de ikke lenger bare et slags personale til menighetens mange virksomheter. A «engasjere seg i menigheten» vil nå si å ta tid med de andre brødrene og søstrene i menigheten. Menigheten bygges nemlig ikke opp gjennom virksomhet, men gjennom det personlige forhold til hverandre.»

gruppene trenger støtte, slik at de våger å gå videre. De må fortelle om sine erfaringer, om indre forhold og om forholdet til den lokale menighet osv. Jes ser ikke på dette som den «store løsningen», men som et bit av det som Gud gjør, en bit som jeg kjenner meg sterkt knyttet til. De som arbeider i NYTT LIV, ønsker alle å være rotfestet i Kristi fellesskap. Vi tilhører ulike menigheter, bønnegrupper og noen bor i storfamilier.

Hva skjer blant lutheranerne i Sverige?

Jeg kjenner best til det som skjer her i Gøteborgs stift, og her finnes det en stille, men sterk vekkelse. Et uttrykk for den var en stor evangeliseringskampanje som de hadde her. Da gikk kirken ut til hele byen med sitt budskap. Gøteborg er et gammelt vekkelsesområde, og det gir god grobunn. Det finnes f. eks. en veldig tro på Guds ord og lite liberale tendenser. Det kan være hørt, men når Guds Ånd kommer, tar det godt fyr. Den karismatiske vekkelseren har berørt kirken og har gått videre i en bibelvekkelse hvor folk samler seg i bibelgrupper.

Hvordan er forholdet mellom kirken og frikirkene?

Vi hadde et kristent ungdomsråd her i Gøteborg. I begynnelsen av 70-tallet hadde vi bl. a. en sterk vekkelse på skolene. Vi hadde et blad som het «Petrus», og det var en veldig tett kontrakt mellom alle kristne i dette arbeidet. Men så ville Den svenske kirken ha sitt eget skolearbeide, og det ble en åpenbar splittelse i det som Gud gjorde. Men siden har dette blitt bedre, så det er et avspent forhold mellom kirkene her i området nå.

Profetisk engasjement

Dere er opptatt av samfunnet vi lever i. Hvilke spørsmål mener dere er profetisk aktuelle i tid?

Hvis du tenker på det verdslige samfunnet, så er menneskesynet et nøkkel-spørsmål. Kapprustningen sier mye om hva slags syn på mennesket som råder i vår verden i dag. Det er ikke nok at soldater drepes, disse våpnene utrydder alt liv. Det er noe historisk nytt. Her har vi et viktig bønne-emne: at Gud må stoppe denne rustningsgalskapen. Vi ber for abortsaken, men atom-bomben gjør «abort» på millioner i løpet av sekunder. Abort er et annet uttrykk for det samme materialistiske menneske-syn. Vi må ikke overlate dette med atomvåpen til kristne med spesiell «sosial» interesse, men se helheten i det Gud vil vi skal stå for. Både abort og våpenkappløp er uttrykk for den forakt for mennesket som oppstår

når menneskene vender Gud ryggen. Hva er et menneske? Det er det store spørsmålet.

Hva tror du om de muligheter vi har med de nye massemedier?

Jeg undres iblant om det er noe med de nye medier som er imot evangeliet. Vi må holde oss veldig nær den Jesus vi ser i evangeliet. Vi må presentere Kristus på en Kristus-lik måte. Jeg har ikke imot teknologi, men når vi ser f. eks. den «elektroniske kirken» i USA, må vi spørre: Er det dette vi vil ha her i Norden? Det skaper ikke menigheter, men superstar-predikanter og et klientell av konsumenter. Er ikke det absolutt det motsatte av hva vi har sett Gud virke fram de siste 10 år, der vi ser hvordan Herren vil føre oss inn i et konkret fellesskap med et dypt personlig ansvarsforhold til hverandre?

Det amerikanske mønsteret med suksess-kirker, TV-show, sterk politisk konservatisme og store innsamlinger, er uforenlig med det menighetsliv jeg har tro på.

Men tenk hvilken velsignelse lydkassetene har vært til?

Uten tvil, så teknikken kan bringe store velsignelser. La meg si det slik: Alt som gavner det **personlige** kristenliv og et radikalere kristent fellesskap, og som dermed ærer Gud, det kan vi ta til oss. Alt må prøves utfra dette.

Brobyggere

Ser du noen motsetning mellom et karismatisk engasjement og et sosialt engasjement i samfunnet?

Absolutt ikke. Tvertom tror jeg djevelen er redd for at disse bitene skal føres sammen. Satan synes det er OK med sannhet, men han er vanvittig redd for **hele sannheten og praktiseringen** av sannheten. Når de ulike biter i Guds rike føres sammen, og helheten begynner å komme til syne, da frykter den onde. Det er OK at noen karismatiske kristne holder på med sitt, og noen sosialt interesserte kristne er oppratt med det. For så lenge vi holder oss i ulike grupperinger, kan vi mistenkelig-gjøre hverandre. Men det finnes en naturlig helhet. Den finnes i Bibelen, og den kan finnes i våre liv. Vi må ikke akseptere at djevelen deler opp Kristi kropp og ber oss velge hver vår del på hans vilkår. Her har blader som Nytt Liv og Pioneren en **brobyggende** oppgave. Vi taler vel om hverandre og viser til en helhet.

Guds rike

Til sist, dere skriver mye om Guds rike. Hva legger dere i dette begrepet?

En har sagt at Guds rike er skapelsen helbredet. Alt som ligger på Guds hjerte å opprette, det er Guds rike. Guds rike er en helhet, og sentrum i dette rike er personen Jesus Kristus.

Nøkkelen i vår redaksjonelle linje er en kontrastjon omkring Kristus. Her har Edin Løvås vært til stor hjelp. Han er med i et rådgivende forum redaksjonen har. Hans måte å stille Kristus i sentrum på har påvirket oss. Har vi ikke Kristus som det sentrale, kommer vi inn på sidespor, enten vi skriver om politikk eller samfunnsproblemer. Er ikke Kristus i sentrum, blir alt vi holder på med destruktivt.

ENSOM I FERIE?

Jeg søker en kristen venninne å dra på ferie med, som også er ensom. Jeg er 37 år og skilt, og deltar aktivt i kristen virksomhet. Er du interessert så vær ikke for å skrive til meg.

Evelyn Johansen
3959 Sandøystrand

GUDS KALL TIL DEG?

Vi trenger 2 personer fordelt på husstell og gårdsarbeid til kristent hjem for stoffmisbrukere. Du får ingen penger for tjenesten, men alt du trenger til livets opphold. Velkommen til oss.

Hilsen LYSETS SEIER
1820 SPYDEBERG
Telf. 02/88 74 70
el 032/55 793

Nyheter fra Fornyelsens Kassettmisjon

- F.K.49 **SVERRE GRANLUND:**
Tro at du har fått det, og du skal få det.
- F.K.50 **ARIL EDVARDSEN:**
Media
- F.K.51 **ARIL EDVARDSEN:**
Gud er kjærlighet
- F.K.52 **SVERRE GRANLUND:**
Vår trosbekjennelse
- F.K.53 **SVERRE GRANLUND:**
Hvem vil Gud bruke i endetiden
- F.K.54 **ÅGE ÅLESKJÆR**
Originalkristendommen
- F.K.55 **ÅGE ÅLESKJÆR**
Guddommelig helbredelse
- F.K.56 **SVERRE GRANLUND:**
Kristenlivet som en fest

Ved kjøp av 8 stk. KR. 150,00
Pris pr. stk. KR. 20,00

Bestillingen sendes til:

FORYNELSENS KASSETTMISJON
Roseringen 14,
7340 OPPDAL

Har du spørsmål på hjertet når det gjelder hjem, familie og kvinnens plass i menigheten, så vil vi gjerne høre fra deg. Vi vil ta opp aktuelle tema på en praktisk og direkte måte. Skriv til:

HELENE THORSELL
Torgeir Vraasgt. 12,
3700 SKIEN

gode for dem som elsker Gud. (Romerne 8,28)

Flere kristne jenter enn gutter

Det viser seg at de fleste kristne forsamlinger ha en minoritet av kristne menn. Hvorfor er ikke godt å si. Kan-skje fordi guttene ofte vil være de tøffe, modige og stolte som skal greie seg selv. Uten tvil er det Guds gode, fullkomne vilje at en kristen velger en kristen livsledsager. (Tes. 4,3-6). Noen kan ikke tenke seg å leve utgift, og så faller de for fristelsen til

å velge en ufrelst mann. Om ikke dette kan sies å være synd, så tror jeg at en derved utsetter seg for mange ubehageligheter og påkjenninger som Gud aldri hadde ment en skulle ha.

Den som da heller velger å leve ugift, fremfor å velge en ufrelst ektefelle, velger det beste. Gud har lovet å fylle alle våre behov og gi oss all den kraft vi behøver til å leve et fullverdig og lykkelig liv.

Hva kan erstatte ekteskap og familielykke?

Går det an å leve et fullverdig harmonisk liv som enslig?

Kan alle bli gift og få familie?

Hvis vi ser på de naturlige og menneskelige faktorer, så må vi nok svare nei på et slikt spørsmål. Vi kan begynne å ta eksempler fra livet slik vi kjenner det — og så blir konklusjonen: Nei, ikke alle kan bli gift, ikke alle kan få oppleve å bli mor og far. Personlig synes jeg det er noe vemodig og sårt ved et slikt svar, for jeg ønsket så inderlig at alle mennesker skulle få oppleve familielivets rike lykke, den dype gleden å kjenne deg ett med den du elsker mest av alle på jord, kjenne styrken i å dele sorger, bekymringer, problemer med den du eier — og som eier deg. Jeg ønske at alle mennesker på denne jord kunne få oppleve det første skriket fra sitt eget barn, født av sitt eget kjøtt og blod, se inn i et dyp av skjønnhet i to byne som føler kjærligheten og kontakt slik at det første smilet bryter fram. Men det er ikke alle gitt. Vi må erkjenne det. **Hva mente Gud tro? Ville Han at alle skulle bli gift og få familie?**

Jeg vet ikke hva du vil svar, men jeg vil svare JA.

Jeg kommer til å tenke på en situasjon som Jesus kom opp i. Fariseerne ønsket å sette Jesus på prøve, få ham til å si noe som kunne felle ham. De spurte om noe som var tidsaktuelt og som var grunnlag for stor diskusjon: «Har en mann lov til å skille seg fra sin hustru?» Jesus forklarte at Moses måtte tillate noe på grunn av at menneskene hadde slike hårde hjerter, men fra begynnelsen var det ikke slik. Med andre ord, det oppsto tilstander som ikke var Guds opprinnelige mening. Slik tror jeg det forholder seg når det gjelder å bli gift og få familie også. På grunn av synden og syndens følger skjer ikke Guds fullkomne vilje, men Gud er så nådig og stor at om ikke hans fullkomne vilje skjer, så kan hans tillatelige vilje skjer. Vi vet at alle ting tjener til det

Det er fristende å svare med et motspørsmål. Er det alle som er lykkelig og fornøyd om de er gift? Noen opplever at de skjønne barneøynene de engang så inn i, er der ikke mere. Ikke fordi barnet døde, men fordi barnet valgte en annen veg etter som tiden gikk mot selvstendigjøring. Istedentfor glede høster foreldrene sorger og problemer — kontakten er brutt. Ektefolk som kanskje hadde det godt i nbegynnelsen av samlivet, opplever at avstanden blir større og større. De har ikke maktet å nære kjærligheten, og så er det uoverenstemmelser og disharmoni. Nei, det er ikke bare å være gift heller. Tanken kan komme: Jeg skulle ønske jeg aldri hadde giftet meg.

Det går an å leve harmonisk og meningsfylt uten å være gift, uten å ha født barn til denne verden. En kristen har her en stor fordel. Dette å få overlate sitt liv til Guds ledelse å vite at Han vil fylle alle våre behov og bruke oss til sjelers frelse, fyller hjertet med glede og hvile. La oss se på et par skriftsteder som viser oss dette.

«Rop med fryd du ufruktbare, som ikke fødte. Bryt ut fryderop og juble du som ikke var i barnsnød! For den enslige kvinnes barn er flere enn hennes som har mann, sier Herren». (Jes. 54,1)

«Den ugifte har omsorg for det som hører Herren til, hvordan han kan være til behag for Herren». (1 Kor 7,32).

«Men hun vil være lykkeligere om hun lever alene, etter min mening». (1 Kor 7,40).

Vi søker alle nådegaver. Den som lever fornøyd og glad uten å være gift har fått en nådegave fra Herren like stor som den som har fått en ektefelle. Paulus sier: «Jeg ønsker at alle mennesker var som jeg, men hver har sin egen nådegave av Gud, den ene så, den andre så». (1 Kor 7,7)

Han så det som en stor fordel ikke være gift for sin egen del, slik at han kunne mere helt arbeide i Guds rike.

Er det noe som heter «DEN RETTE?»

For noen år siden samtalte jeg med et ektepar som hadde det svært vanskelig. I samtalens løp satt jeg med den bestemte følelsen: de skulle ikke hatt hverandre, de passer ikke sammen, og jeg spurte: «Da dere giftet dere — var dere da sikre på at det var riktig valg?» Hun svarte uten å tenke seg om: «Å ja, ingen tvil om det. Den gangen vi forlovet oss, så ba jeg til Gud og sa: «Gud, du ser vi har tenkt å forlove oss i morgen, og hvis det er din vilje, så la det bli fint vær». Fint vær ble det, så dermed ingen tvil». Det var ikke så mye som kunne gjøres til bedring i dette tilfellet. Det må bli mange merkværdigheter om vi tror at vi kan sitte og dirigere Gud med våre tåpelige forslag. Nei, den rette finner vi ikke på den veien.

Hvor finner man «DEN RETTE?»

En finner «DEN RETTE» på samme veien som en finner de ferdiglagte gjerninger som Bibelen taler om. For

vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle gå inn i dem. (Ef 2,10)

Jeg vil lære deg og vise deg den vei du skal vandre, jeg vil gi deg råd med mitt øye. Vær ikke som hest og muldyr, som ikke har forstand. Deres smykke er tømme og bisssel, til å tvinge dem med. (Salme 32,8-9)

Gud tvinger ingen, men han gir oss gode råd. Han vil vi skal prioritere riktig, også når det gjelder valg av ektefelle.

Eksempel: En som har kall til forkynergjerning bør uten tvil velge en som har syn og hjerte for det samme. En som kan stå sammen med forståelse og hjelp. Det er nok de som har falt i forelskelsens lenker og sett mere på skjønnhet og ynde. Kong Lemuel hadde blitt innprentet noen viddomsfulle ord av sin mor er han skulle velge ektefelle:

Ynde svikter og skjønnhet forgår, en kvinne som frykter Herren skal prises. (Ordsp 31,30) Hun ga ham videre det rådet at han skulle søke etter den gode hustru lik en som søker perler. En perlesøker går ikke i en leketøysforretning for å få tak i en ekte perle. Han vet bedre. Han finner den ekte perlen etter å ha søkt, tatt tid, lett på rette sted.

Å finne den rette er ingen tilfeldighet — et slags flaks

Ingen vet bedre enn Gud hvem som passer best, derfor kan vi få be i tro, overlate det i Guds ledelse, akkurat på samme måte som vi ber om andre ting. Vi får lov å be troens bønn her også. Gud gir visdom sier Jakob, uten onde ord og uten å bebreide, men den som vil ha visdom, må be i tro uten å tvile. Hvis vi tviler ligner vi havsbølgen som drives av vær og vind, og da må vi ikke tro at vi får noe. (Jakobs brev 1,5-6).

Guds vilje er at vi skal få hjelp på alle områder i vårt liv. Vi ber om hans hjelp i vanskelige situasjoner, i sykdom, i økonomiske vanskeligheter. Vi ber om Guds ledelse til mennesker i vår herdag. Skulle ikke da Gud lede oss til den rette ektefelle, når vi ber ham. Jo, uten tvil. Han er så stor, og vil oss så vel. Vi kan være frimodig når vi ber om det, det er vår rettighet.

I enkelte usiviliserte land er det far som utser en mann for sin datter, og det har ført til mye ulykke. Slik er det ikke med vår Himmelske Far. Han gir oss ikke sten når vi ber om brød. All god gave, all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far. (Jakobs brev 1,17) Herren har fortrolig samfunn med dem som frykter ham, i pakten med ham får de rettledning. (Salme 25,14)

Alle som samarbeider med Gud får de beste råd som noen kan få, den blir ledet til det riktige i smått som i stort.

NYTT FRA DYNAMIS.

Sterke budskap til Guds folk:

D-238 KJELL HALTORP

Hva ser du?

Hva er vi som Guds folk, hva vil vi, hvor går vi? Vi behøver mer åpenbarings Ånd og profetisk innsikt, så vi kan føres videre. Åpenbaring fører til tro og handling.

D-239 BENT REIDAR ERIKSEN

Fornyelsens Gud

Eriksen har vært virksom i Indremisjon og er idag res.kap. i Den norske kirke. Han har vært taler på OASE-samlinger og skrevet flere bøker. Her taler han om hvordan Gud kan skape en ny tid i vårt land. Han bruker Esek 37 som et eksempel på hvordan Gud kan gi nytt liv.

D-240 ÅGE ÅLESKJÆR

Fornyede kristne

Hvordan vi kan være fornyede kristne og menigheter. Et sterkt budskap til alle som sliter med å være rett for Gud. Vi må ført la Gud få tjene oss, før vi kan tjene Ham. Et budskap om hvem vi er i Kristus og hvilken mulighet og autoritet det gir oss.

D-253 SVEN NILSSON

Levende steiner

Sentrale sider ved det kristne fellesskap. Når vi kommer sammen bygges et «åndelig tempel» som Gud skal åpenbare seg gjennom. Hvordan vi kan førs inn i et levende menighetsliv.

D-254 SVEN NILSSON

Foreningsliv eller menighetsliv

Dette budskapet gav Nilsson til en samling av forkynnere og menighetsledere. Det er et sterkt og rikholdig budskap med profetisk perspektiv om hvordan de lokale menigheter må fornyes til større brukbarhet i vår tid. Denne kassetten må være obligatorisk for alle som er interessert i hva Ånden sier til menighetene i dag.

D-255 JIM MACINNES

Et herlig tempel

Guds folk har bygget flere templer gjennom tidene, men i den siste tid har Gud gitt oss «teningen» til et menighets-tempel som vil bli «herligere». Gud skaper i dag et behov av hverandre i Kristi kropp. Guds menighet står i dag innfor herlige tider, som vi bygger etter Guds mønster. Et profetisk og lærerik budskap av lederen for Ordet undervisningssenter.

- Kr. 20,00 pr. stk. (+ porto)
 - Topp teknisk kvalitet.
 - Ypperlige gave-kassetter.
 - Kryss av de du vil ha.
- Send inn med navn/adr. til:

DYNAMIS CASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

27 juli-1 aug. 1982
i Ralingsås, Aneby

Nordisk konferens

för andlig utrustning

Bjørn Donobauer er pastor sammen med Kjell Sjøberg i Järfälla utenfor Stockholm. Han har en meget sterk undervisningstjeneste, med en direkte og praktisk forkynnelse. Han har et seminar om kjærlighet, fast følge og sex, hvor han tar opp tema som alle unge brytes med, men hvor det er lite undervisning.

Ivar Lundgren er en av Sveriges mest kjente journalister. Han har særlig skrevet om den karismatiske vekkelser og er idag redaktør for et større ukeblad i Sverige.

Lars Erik Lindwall har vi intervjuet i Pioneren nr. 3—81. Han har i mange år vært pastor i pinsevekkelsen, de sis-

Forberedelsene til den store Nordiske fornyelseskonferansen pågår nå for fullt. I dette nr. av Pioneren er vedlagt en børsyre som gir grundig orientering om konferansen. Fra Norge deltar flere forkynnere, og man regner med at også mange nordmenn vil nytte anledningen til å møte fornyelsesfolket fra hele Norden. Denne konferansen vil være med å trekke opp en profetisk visjon for Guds menighet og gi den enkelte deltager utrustning til å tjene Guds planer for sitt folk i de nordiske land.

Som det fremgår av kartet på neste side til konferansen holdes i hjertet av syd-Sverige, rett utenfor Aneby. Her er et naturskjønt område med muligheter til alle de fritidsaktiviteter som hører sommeren til. Men fremfor alt vil denne konferansen gi deltagerne muligheter til å høre profetisk og aktuell undervisning fra en rekke kjente forkynnere. Det blir felles bibelundervisning om formiddagen hvor Derek Prince og Sven Nilsson vil undervise. På ettermiddagen er det seminar som tar opp emner som «Den profetiske menighet», «Menighets fornyelse», «Hverdags tjenester», «Åndelig lederskap» og Familie-emner. På kvelden blir det storsamlinger med lovsangs-seminar en time før møtene, hvor kjente sangere og musikere vil delta. I kveldsmøtene vil hovedvekten legges på budskap som kan dyktiggjøre Guds folk til tjeneste.

Åndelig utrustningskonferens for hele Skandinavia

Aktuelle tema og kjente talere

Sentrale forkynnere

En del av forkynnerene som er med på denne konferansen er kanskje lite kjent i Norge, men det er lagt vekt på å få talere som har opplevd det de underviser om, og som er kjent for å ha et aktuelt budskap å bringe. **Derek Prince** tilhører den kjente kretsen tundet bladet «New Wine» i USA. Hans tjeneste er særlig undervisning om menighetsliv. Når han ikke reiser rundt som bibellærer, bor han nå i Israel for på en særlig måte å hengi seg i bønnekamp. Han har skrevet flere bøker og artikler.

Sven Nilsson er kjent for Pionerens lesere. Han er selv menighetspastor, men har et profetisk og radikalt budskap til alt Guds folk idag, noe som har gjort han til en av Sveriges fremste forkynnere.

Johannes Facius er dansk, han er forstander for en menighet i København. De senere år har han vært meget brukt som forkynner også i Sverige, hvor han særlig har brakt budskap om forbønn for Norden. Han har et profetisk utsyn over vår egen tid og vårt ansvar som Guds folk.

te 10 år i Sollentuna ved Stockholm. Han er særlig opptatt av menighetsfornyelse, og hverdagstjenester. Han har en klar, enkel og direkte undervisning, og hans budskap på kassetter har fått en stor spredning. Fra i sommer vil han begynne å reise som bibellærer på heltid.

Bo Wettéus er pastor i Kronobergs Missionens (en baptist-retning) hovedkvarter i Aneby. Han har vært meget brukt som taler og underviser på ulike fornyelses-konferanser over hele Sverige.

Rune Brännström har ledet «Dypere liv» konferansene i Sverige og vært med å arrangere en rekke av de mest kjente fornyelseskonferanser i landet. Han er idag redaktør av tidskriftet Logos, som særlig bringer undervisningsstoff til fornyelse og oppbyggelse. Logos driver også trykkeri, forlag og kassetts virksomhet.

Kjell Haltorp og **Åge Åleskjær** behøver ingen presentasjon, de er begge godt kjent i Norge.

En spesiell anledning

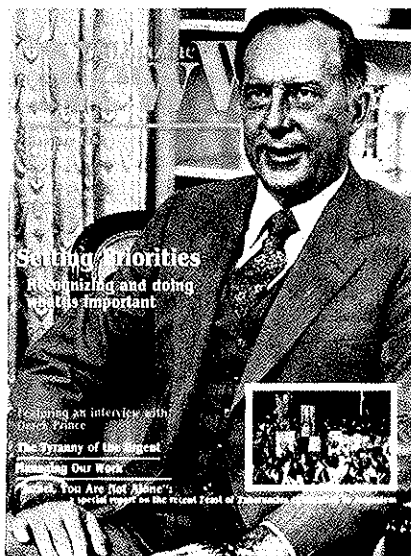
Tiden for konferansen er tirsdag 27. juli kl. 19.00 til søndag 1. august, hvor konferansen vil avsluttes med et formiddagsmøte. Selv om denne tiden er utenom felles-ferie tiden for mange i Norge, så vil vi oppmuntre de som har mulighet til å være med. Dette er en spesiell anledning til samvær som kan endre ditt liv. Jeg har selv vært med på flere fornyelses-konferanser i Sverige og det har vært usedvanlig lærerrikt og inspirerende. De kan virke som våre søsken i Sverige på flere områder har opplevet mer enn vi i Norge, så forkynnelsen vi møter i fornyelses-vekkelsen der kan være som et blikk inn i det som også vil skje i Norge. Konferansestedet ligger ikke

mer enn 5—6 timers kjøring fra norske-grensen. Særlig vil vi oppmuntre menighetsledere, og ungdommer til å bli med. For familier med barn gjør vi oppmerksom på at det vil bli holdt en spesiell konferanse for barna 9—13 hver dag.

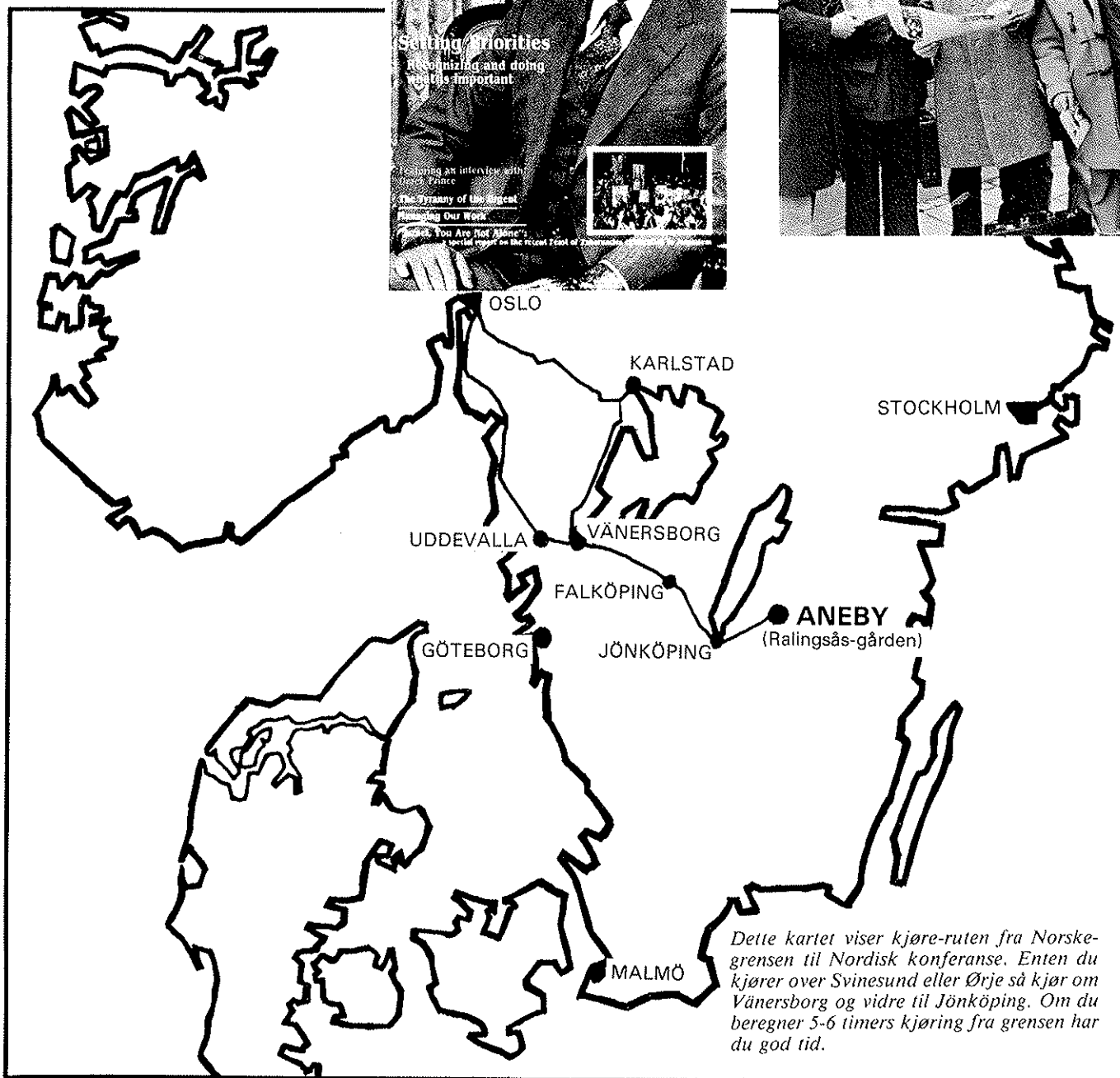
Både overnatting og mat er rimelig, se informasjons-brosjyren.

Merk. På grunn av plass-mangel er konferansen bare åpen for **PÅMELDTE DELTAGERE**. Skriftlig påmelding må skje før 20. juli. (Konferansens adr. er: Nordisk Konferens, Box 143, S-578 00 Aneby)

Bilde til venstre: En av konferansens hovedtalere er Derek Prince. Han er en av medarbeiderne i det kjente bladet «New Wine». I januar nr. (som vi her ser han på forsiden av) var det et stort intervju med Prince. Når han ikke er virksom i USA eller andre steder i verden, bor Prince i Israel hvor han har følt seg kallet til å gå inn i en forbønns-tjeneste. Bilde til høyre: Medlemmer av hovedkomiteen studerer ivrig den flotte informasjonsbrosjyren for konferansen (Vedlagt i dette nr. av Pioneren). Fra venstre ser vi formann i komiteen Roland Wolst, Johannes Facius, Rune Brännström, evangl.sek. Jan-Olov Adolfsson, forlagssjef Berndt Sanfridson og Bo Wettéus. Bilde er tatt utenfor Linnekyrkan i Malmö hvor hovedkomiteen var samlet i mars. (Foto: Rolf Erik Janøy).

feranse

Åge Åleskjær:

Fornyede kristne

Når Herren i dag fornyer sitt folk for å reise Kristi Legeme til full funksjon, ønsker han ikke bare å gi oss litt mere inspirasjon til å fortsette som før. **HAN VIL RESTAURERE OSS FRA GRUNNEN AV!** Han vil åpenbare for oss hvor vi går feil, og skritt for skritt åpenbare «**originalkristendommens**» hemmeligheter. Vårt eget strev vil legges til side, så vi lever et nytt liv i Hans kraft. Denne artikkel er skrevet til hjelp for «**stressede kristne**», slik at de mer kan oppleve en sunn utvikling etter Guds rekkefølge. Men en slik utvikling er også aktuell i vår menighetsvirksomhet.

Det som ofte har særpreget kristne miljøer, er **aktiviteten**. Selv nyfrelste får høre hvor viktig det er «å gjøre noe for Gud». Sterke «skjenneprekener» avleveres om hvor lite vi gjør, hva vi burde ha gjort o.s.v.

«Vi kommer så til kort»

Resultatet er et folk som sitter tilbake med «åndelige mindreverdighetskomplekser». En svært stor prosent av kristne vitnesbyrd har slike vendinger som: «Vi kommer så til kort», «det er så smått og dårlig med meg. . .» Men andre tar den formanende tonen om «hva vi burde ha gjort», og sier: «De vi trenger er. . .», «hvis vi bare hadde. . .», «vi burde. . .»

Alt dette er jo sant, men måten de oftest sies på, og resultatene det bringer, røper at alt dette bunner i en mis-

forståelse av hvordan livet med Gud fungerer. Og det eneste bokstavens løftede pekefinger kan, er å slå i hjel. **DET ER ANDENS TJENESTE SOM SKAPER!** De første kristne taler ikke til forsamlingen om at de «burde være fylt av Ånden», de ga dem del i fyllden ved å betjene i den Hellige Ånd!!

Guds rekkefølge. . .

For å fungere som en fornyet kristen, må vi få se Guds vilje og plan med oss. For å gå helt tilbake til begynnelsen, så leser vi allerede i 1. Mosebok om hva Gud ville med oss mennesker: «Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem. Gud velsignet dem og sa til dem: Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde. . .» 1. Mos 1,27—28.

Her tales det om tre trinn, og jeg tror de er i harmini med det liv vi nå kan leve i Kristus. Det Herren opprin-

nelig talte til hele menneskeheten om, det taler han nå til Menigheten om, for Guds plan oppfylles i Kristus.

1. I GUDS BILDE

Før det tales om å gjøre, tales det om å være!! Gud skapte oss til å være et «avbilde» av Ham! Mennesket er dermed den eneste av de jordiske skapningene som virkelig kan ha åndelig samfunn med Gud!

Hele kristenlivets grunnlag er at vi i Jesus har fått **samfunn med Gud**. Vi kan nå vandre med ham, tilbe og lovsynge ham, fylles av det Livet som flytter fra ham. . .

En kristen kan aldri fungere i tjenesten uten at han **først** er ført inn i fellesskapet med Gud, så han elsker og dyrker Faderen, Sønnen og Ånden. Det er her vi moderne kristne forhaster oss. Dermed vil du finne forsamlinger med «stressede» kristne, og mange føler seg som åndelige «tapere» fordi de ikke har innfridd «kravene» og «forventningene». Jeg mener ikke å unnskyldte likegyldige og sløve kristne, jeg forsøker å peke på at vi ofte søker å bøte på dette med feil midler!

Herren ville nemlig at vårt liv for ham skulle ha sin plattform i at vi **først og fremst** hadde samfunn med Ham, hadde opplevd å «sitte i hans skygge, bo i hans skjul», at vi var lykkelige på Fars fang, hadde «smakt at Herren er god», hadde lært å kjenne Herren som vår hyrde, som vår kraft, som **vårt liv!** Da vil tjenesten skje i kraft av den Ånd har fylt oss med og det livet vi har i ham, ikke våre egne gjerninger for ham. **Hvilken himmelvid forskjell det er på dette, kan mange av oss bevitne ut fra egen erfaring!**

Tilbedere.

Vi er skapt for å tilbe!! La denne fry-

defulle kristendom som helt enkelt priser Gud og gleder seg over Hans godhet og nåde, la den fylle deg. I en fornyet **forsamling** skyves også tyngdepunktet i retning av mere lovsang, glede, tilbedelse og fellesskap. Når vi tar tid i begynnelsen av møtene til dette, sprenges vårt opplegg og program av **Herrens nærvær og herlighet!**

Når profetene talte om den nye pakt, var det nettopp dette de så. I den vidunderlige vissheten om **syndenes forlatelse**, skulle folket i den nye pakt **kjenne Herren**: «. . . de skal alle kjenne meg, fra den minste og til den største iblant dem . . .» Dessuten skulle kjennetegnet på dem være **forvandlede hjerter!** «Jeg vil gi mine lover i deres sinn, og skrive dem i deres hjerte.»

Tjene virksomheten — eller Ham??

Guds ord har mye å si om dette, la oss bare nevne noen få ting: Svært mange kristne er lik Marta, de tjener aktivitetene og virksomheten. Det blir en tjeneste uten salvelse, uten glede og hengivelse. Da Marta åpnet sin munn, var det for å kritisere sin søster.

Guds ord viser hvordan Maria hadde lært den sanne gudstjeneste: **Først ham!**

Vi er først og fremst prester for Gud, som lever i hans nærhet og bærer fram åndelige offer. Deretter annen tjeneste. . . (Rom 12,1—8.)

« . . . som et avbilde av oss. . . »

Dette livet i samfunn med Herren og Kristi legeme, skaper i oss **et bilde av Ham**. Den nye pakt kjennetegnes av forvandlede hjerter. Når vi er i **Ham**, og han i **oss**, da bærer vi frukt!

Dette er den andre siden ved å være «i hans bilde»: Vi er lik ham, og utstråler hans liv. Svært mange vil gjerne gjøre noe «for Gud», ja gjerne bli lagt merke til mens de gjør det, mens Herren bryr seg mest om **forvandlede hjerter!** Vi er ofte opptatt av «Guds vilje med vårt liv» når det gjelder «hva vi skal gjøre». Herren vil nok i sin tur tale med oss om det, hans vilje med oss er **først** å gjøre oss til mennesker som tilber og elsker ham, og som dermed lever et liv som glade, frukt bærende kristne, fulle av hans kjærlighet!

La oss lære Guds rekkefølge! Ta tid til å slå dype røtter i **nåden**. Prøv ikke å innfri en rekke krav, fryd deg i Jesu nærvær!

Kjennetegnene på den nye pakt er «å kjenne Ham», «leve i Hans nåde», og ha «et forvandlet hjerte».

2. «VÆR FRUKTBARE, BLI MANGE, FYLL JORDEN. . .»

Når Gud har talt om å være, da først

taler han om «vekst», om «byggende virksomhet» osv. For å oversette det til nytestamentlige begreper: Evangelisering, menighetsvekst, tjenester, virksomheter. . .

Gud vil i sannhet også at vi skal utføre et oppdrag her på jorden. Men vi kan ikke betjene andre, før vi selv er blitt betjent! Det gir oss forklaringen på hvor viktig det var å begynne i riktig ende.

Betjent — for å tjene

Jesus ga oss en dyp lekse da han vasket disiplenes føtter: De kunne «vaske hverandres føtter» fordi han først hadde vasket deres føtter!! **Vi kan bare tjene når vi selv er blitt betjent!!**

Dette er en grunnleggende lov i salvelsen fra Gud: Vi kan gjøre det han har salvet oss til, alt annet blir selvstrev. Prøv ikke å gjøre alt mulig som Herren ikke har kalt det til. Finn din plass i Legemet, og fryd det over andres tjeneste. Rom 12,3—6.

Jesus demonstrerte i sin egen tjeneste hvor totalt avhengig han var av Gud. Han ble **betjent fra himlen, betjent ved Ånden, for å betjene folket**. Alt han sa og gjorde sprang ut fra et intimt samfunn med Faderen: «Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men bare det han ser Faderen gjøre. Det Faderen gjør, det gjør også Sønnen. For Faderen elsker Sønnen, og viser han alt det han selv gjør. . .» Joh. 5,19—20.

Om vi spør oss hvor hemmeligheten lå til Paulus' sterke og effektive tjeneste, er svaret enkelt: Han ble betjent fra himmelen. . . Peters visjon ble utvidet, fordi han lot seg betjene fra himmelen. . .

Min mat er. . .

Hvor annerledes det er å tjene Gud når gjerningene gjøres «i Gud», i stedet for «i oss selv». Ofte sliter vi oss ut på å «virke for Gud», og ofte er vi helt tomme når vi har utført vår tjeneste.

Jesus ble **fylt** av å tjene! Han sa: «Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg.» Han ble altså mett av å tjene Gud! Når vi tjener i den Hellige Ånd, vil tjenesten bygge oss opp og gi ny inspirasjon. Da er det ikke mye rom igjen til «lovjerninger», «egen kraft», eller «det er så smått og dårlig. . .» Da fryder vi oss over å få utføre hans vilje, og kjenne at det er han som gir kraft!! «Han virker i oss både å ville og å virke. . .» **Guds herlighet** omgir denne Åndens tjeneste, det er bare Guds nåde og utrustning som kan sette oss i stand til å utføre den: «Ikke at vi av oss selv duer til å uttenke noe som av oss selv, men vår duellighet er AV GUD, som og gjorde oss duelige til å være tjener for en ny pakt, ikke for bokstav, men for Ånd, for bokstaven slår ihjel, men Ån-

den gjør levende. . .» 2. Kor 3,5-6.

Joda, Herren har en tjeneste for deg! Menigheten har fått et enormt oppdrag. Men Herren har ved siden av at vi alle skal vinne sjeler, gitt deg en «spesiell nåde» til å utføre akkurat din tjeneste. Rom 12,3—6. Finn den, vær trofast, og du vil vokse til nye og større områder.

3. « . . . OG LEGG DEN UNDER DERE! DERE SKAL RÅDE. . . »

Men Herren har enda noe på hjertet: Når menneskene først har lært samfunn med Gud, og lever i fellesskapet med Guds folk, etter at de har begynt å tjene ham med det de gjør, da taler han om at de skal ha **autoritet!** De skal utbre Hans rike, representere Hans herredømme. . .

Fordi de selv er **styrt** av ham i samfunnet med ham, skal de i sin tur **styre** omstendighetene omkring seg! Fordi de står **under** autoritet, skal de ha **autoritet**. . .

Guds rike skal ved dem **sees på jorden!** Denne plan har Gud aldri forlatt. Selv om syndefallet kom så ikke hele menneskeheten ble med i Guds plan, så vil Gud ha Hans folk, Menigheten, skal «regjere som konger i livet ved den ene, Jesus Kristus!» (Rom 5,17 Amplified overs.)

Gud har gitt sitt folk **makt på jorden** til å demonstrere hans rike: «Det dere binder på jorden. . .» «Se jeg har gitt dere makt. . .» «I mitt navn skal de. . .» Slik Jesus selv demonstrerte det da han forkynte at riket var kommet nær, slik skal Menigheten kaste ut de onde ånder, helbrede de syke, triumfere i motgang, være løst fra verden. . .

Det var dette stadium de første kristne beveget seg på, derfor brøt evangeliet igjennom med uimotståelig kraft! Menigheten i Jerusalem eksploderte fram på grunn av **Guds makt og herlighet i deres midte!**

Om vi leser Apostelgjerningene med et åpent hjerte, vil vi se at vekkelsen ikke var et resultat av en storstilet aksjon fra deres side. Den var et direkte resultat av **Guds makt iblant dem!** Det samme førte til at Samaria tok imot Guds Ord: Filip demonstrerte Guds kraft, så selve trollmannen som domnerte byen, ble totalt satt ut av spill!!

Men dette å «regjere i livet» var også noe den enkelte troende opplevde: Troen og livet i Jesus hevet dem over omstendighetene, de «regjerte som konger» mens de ble forfulgt, led nød og satt i fengsler. Guds makt satte dem over. . .

Et verk av Gud

Om vi i vår tid skal oppleve denne **standard** igjen, er det helt klart at vi

må lære å samarbeide med Gud og Hans Ånd. Det kan umulig skje på menneskelige måter, det vil være et verk av Guds Ånd.

Men Gud venter på et folk som vil bygges opp fra bunnen av. Vi priser ham for det verk som i dag er i gang blant alt Guds folk. Stadig nye mennesker kommer inn i et trygt forhold til Far, blir fylt av tilbedelse og beundring for ham. Og det er der det begynner!

Ja, en hel del er så vidt begynt å fornyes til tjeneste. Folk som har tjent Gud i årevis, tjener ham i dag i en ny salvelse av den Hellige Ånd, med ny kraft og ny glede. . . Det er det som er fortsettelsen!

La oss sette vår lit til ham som vil fullføre!!

Utvikling

Etter hvert som vi fornyes, vil vi oppleve at tyngdepunktet i møter og samlinger også går i den retningen vi har talt om her: Den **første delen** vies til lovsang, tilbedelse, lovprisning, glede over å være sammen i Herrens nærhet! Den formelle stilen må vike for en åndsfylt og takknemlig lovsang.

Da vi var en tur i USA i sommer, var denne forskjellen påtakelig: De tok **svært god tid** til lovsang, tilbedelse, jubel(!) og glede i **første del av møtet**. De holdt på med det inntil hele forsamlingen var badet i Den Hellige Ånd.

Deretter er tiden inne til tjenesten, dvs. forkynnelse og nådegaver. Når denne tjeneste foregår i ly av det Guds nærvær som preger møtet, vil Ånden ofte la ettermøtet bære preg av det tredje trinnet: **Guds makt og herlighet** tar over, med helbredelse av de syke, de bundne løses, sjeler blir frelst fordi de har sett og møtt Gud. Alle de store bølgen av omvendelser i Apostlenes gjerninger kom etter spesielle åpenbarelser av Guds kraft.

Å være sårbar i sin tjeneste

Dersom vår tjeneste preges av kjærlighet, åpenhet og sannhet, blir vi sårbar, hvilket innebærer at vi utsetter oss for lidelse. Som forstandere kan vi i stedet velge å leve på avstand i vår forkynnelse, utøve et formelt lederskap og verne oss med en overseende ubørthet innfor menneskers omdømme

av oss og holdninger til oss. Om vi velger korsets vei, må vi våge å bli sårbar. (Jeg mener ikke at vi skal bli såret i «kjødet», eller kjenne oss forulempet og fylles av selvmedlidenhet.)

Det ligger i kjærlighetens natur at den provoserer og utløser skjulte spenninger i en menighet eller i enkelte menneskers liv. Vi ser det i Jesu liv. Jesus får mennesker til å avsløre sin egen situasjon gjennom de reaksjoner de viser mot ham selv.

Korset er det stedet der han til slutt utsetter seg for vår synd og lar seg såre til døde. Med «ved hans sår får vi legedom». Dette kommer også til å bli en del av vår tjeneste dersom vi vil lide med Kristus. Ikke minst i vår tid, hvor det finnes så mye besvikelser, brutte forbindelser og åndelige mangelsykdommer i våre menigheter, må helbredelsen skje ved at noen er beredt til å lide seg gjennom misforståelser, sladder, personlige overgrep og avstandtagelse, og vise at kjærligheten utholder alt, tror alt og håper alt. Dette er en del av de Kristusbedøvelser som noen må stille seg inn under for at det skal kunne skje en helbredelse av Kristi kropp.

INSPIRASJONSDAGER I HORTEN 20.-23. MAI 82

FELLESKAP OG TJENESTER I KRISTI LEGEME

Hovedtalere:

Lars Erik Lindvall

Åge Åleskjær

Henry C. Johnsen

Magne Friestad

Rolf Erik Janøy

Svein Thorkildsen

Terje Rygh

Ellers deltar pastor Kjell Sundby, Kjell Erik Olsen, kapt. Fred-R. Evensen, Erling Walter m.fl.

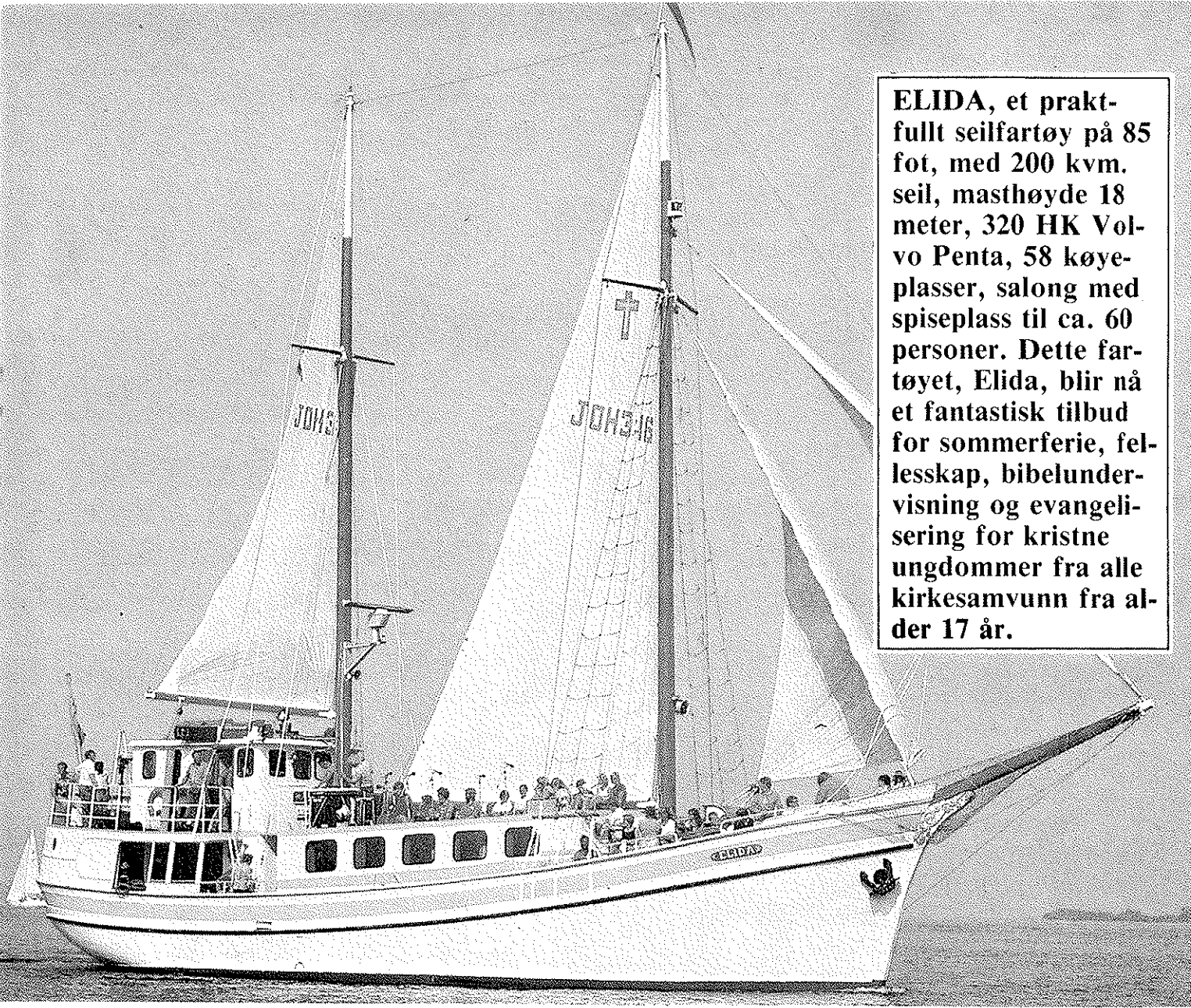
Sang av gospelgruppen «New Charity»

Lovsangs-grupper og menighetsmusikken vil lede i lovsang og tilbedelse.

- Flere seminar hver dag med profetiske og praktiske emner.
- Møtetider hver dag: kl. 11—16 og 19 i Holtan skoles aula, Horten.
- Enkel servering mellom møtene. Salg av kassetter, og litteratur.
- Eget opplegg for barn under 12 år på dagene.
- Ingen påmelding nødvendig. De som tar med madrass/sengeklær kan få gratis over-natting. Egen plass for camping-vogner gratis.
- Disse samlinger er åpne for alt Guds folk.

ELIDA, et praktfullt seilfartøy på 85 fot, med 200 kvm. seil, masthøyde 18 meter, 320 HK Volvo Penta, 58 køyeplasser, salong med spiseplass til ca. 60 personer. Dette fartøyet, Elida, blir nå et fantastisk tilbud for sommerferie, fellesskap, bibelundervisning og evangelisering for kristne ungdommer fra alle kirkesamvunn fra alder 17 år.

Inspirasjon — fellesskap — evangelisering
Bli med på ELIDA,
Opplev noe nytt og spennende!

Du får oppleve:

- Kristent fellesskap i et positivt miljø
- Trosfrisk bibelundervisning for vår tid. Åge Åleskjær, Ole Bjørn Urne m.fl.
- Aktiv evangelisering på en utradisjonell måte
- Sangtreffene «SANG UNDER SEIL» ved brygger og badestrender langs kysten
- Seiling og ferie i skjærgårdsidyll

Betingelser for å delta:

- Du må ha fylt 17 år (Ideell alder 20-25 år)
- Du må være en personlig kristen
- Du må være villig til å underordne deg fartøyets ledelse

Aktuelle uker er f.o.m. uke 25 t.o.m. uke 32. Hver uke begynner på mandag kl. 17.00 og avsluttes påfølgende søndag kl. 13.00.

Leiravgiften er på kr. 350,00 + påmeldingsgebyr kr. 50,00, totalt kr. 400,00. Påmeldingsgebyret betales ved påmelding kontant eller på postgiro nr. 3 35 55 42.

Adresse: «ELIDA», 4480 Kvinesdal.

Vi vil seile hovedsaklig på strekningen Flekkefjord—Halden. Du vil få opplyst hvilken havn du skal mønstre på.

Sendes: «ELIDA», 4480 Kvinesdal.
 Tlf.: (043) 50 711 etter kl. 16.00 (043) 50 404

PÅMELDINGSBLANKETT:

Adresse: Navn: Tlf.:

Poststed: Alder: Melder meg på følgende uke(r):

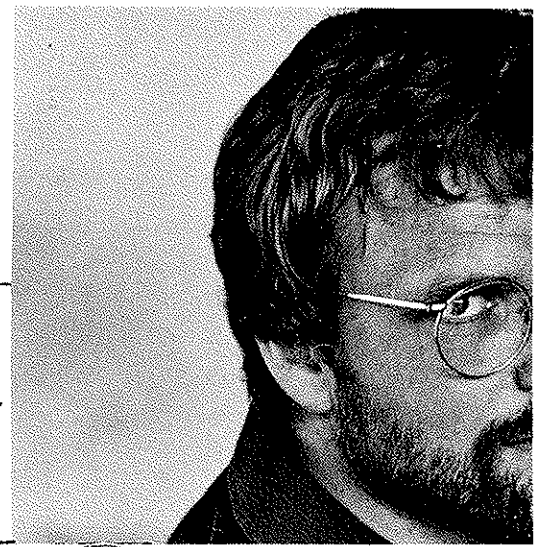
..... Tlf.: Postnr.:

..... teg er en personlig kristen og i/lt 17 år.

..... underskrift

Evangeliserings-avisen UTFORDRINGEN har vært 10 år på gata:

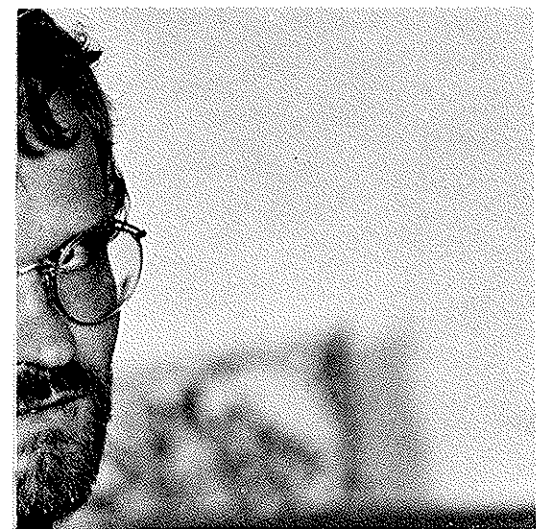
Å lage lesestoff med et evangelisk budskap som kan nå fram til «ikke kristne» er en meget krevende oppgave. Det snakkes ofte om «det skrevne ords» muligheter i evangeliseringen. Men langt over 90 % av det som kristne skriver i dag, er skrevet for andre kristne. Det har vært gjort endel forsøk med «traktat-aviser» som i beste fall har hatt en kortvarig funksjon som ledd i «evangeliserings-skipperetak». Noen kristne «familie blad» har også vært forsøkt lansert som evngelisering-tiltak, men de har fungertg dårlig til det bruk. Når evangeliserings-avisen UTFORDRINGEN har vært publisert i 10 år, så er de en bragd som redaksjonen er alene om, antagelig i hele Europa. Mange forkynnere vil ha vanskeligheter med å skrive en artikkel rettet til ikke kristne. Det som prøver seg på dette område vet noe om hva det skal til får å fylle en hel avis med slikt stoff, og fortsette med det, i nr. etter nr. Vi har møtt mannen bak 55 nr. av UTFORDRINGEN, Svein Thorkildsen.

EN MÅTE Å FØRTELLE OM JESUS PÅ

Ole Bjørn Urne og Svein Thorkildsen minnes sammen den første tiden med å utgi UTFORDRINGEN. Ole Bjørn viser det første nr. mens Svein kan holde fram det forløpig siste nr. av evangelisering-avisa som i sommer kan feire 10 års jubileum.

Selv om det første 8 sidige nr. av UTFORDRINGEN har en alvorlig tekst så ble det både smil og latter med tanke på avisas ringe begynnelse.

JESUS LEVER — det er den viktigste og mest sensasjonelle nyhet i hele universet. Det har vært drivkraften bak 10 års arbeid med å utgi evangeliserings-avisa UTFORDRINGEN, sier redaktør Svein Thorkildsen.

mer ville gjerne ha en publikasjon som kunne nå folk på gata med sitt budskap. Ole Bjørn, som hadde begynt arbeide utfra Ten Center, så behovet for å nå de unge, før de var blitt narkomene. Slik ble tanken om UTFORDRINGEN født, avisen var en frukt av Jesus-vekkelsen og den ble straks en del av den i vårt land.

«Komandert»

Fortell om hvordan det første nr. ble laget.

Vi hadde mange tanker og ideer, men Ole Bjørn hadde handlekraften. Han «komanderte» oss opp på et gårdsbruk ved Kongsberg. Det var forøvrig Johannes Bratterud, bror til Hans Bratterud, som hadde åpnet gården sin for det gryende Ten Center arbeide. Der på Strålsund gård satt Anders Ova, Rolf Janson, Ole Bjørn Urne og jeg en hel natt og arbeidet. Da morgenen kom hadde vi det første nr. av UTFORDRINGEN ferdig til trykking. Vi opplevet en slik herlighet mens vi satt og laget det bladet at det var som det herligste ettermøte, det var en merkelig opplevelse. Dagen etter dro vi til Lågendalsposten og fikk de til å trykke den. Ole Bjørn satset av sine egne midler og trykket 10.000 eks. som bokstavlign talt ble revet bort. På den tid hadde Svein vært en kristen i to år.

Et budskap

Hvoran ble UTFORDRINGEN videre mottatt?

Vi kom ut i en tid da det var et stort behov for en slik avis. Mange unge over hele landet drev evangelisering på gata. Vi kom raskt opp i et opplag på rundt 30.000 pr. nr. De senere årene har ikke evangeliseringsiveren vært så stor. Men vi ligger i dag på et gjennomsnittlig opplag rundt 20.000 pr. nr.

Den første tiden som redaktør var jeg ansatt som evangelist av pinsemøtighetene i Vestfold og støttet av en fylkeskasse. Jeg merket snart at ikke alle var begeistret for UTFORDRINGEN. Flere mente at det var blader nok, og at vi måtte slutte opp om våre «egne» blader. Jeg var faktisk utsatt for et visst press fra etablerte religiøse kretser som ville jeg skulle legge ned bladet. Men vårt kall var å presantere budskapet om Jesus rensert fra dogmer og kirkepoetik. Vi ønsket ikke å være talerør for noen «sekt», samfunn eller organisasjon. Vi ville ikke være noe organ for den organiserte kristenhet. Vi ville være den kristne ungdoms «ga-

teavis.» Vi ville opphøye Jesus Kristus og framstille ham som den utfordring han er i vår hverdag. Vi hadde og har bare et budskap: JESUS.

Ten Center

Avisen ble noen år utgitt fra Sarons Dal, hvordan skjedde det?

Jeg hadde gått på misjonskolen i Sarons Dal og ble i 73 ansatt som tegner der nede. Jeg laget bokforsider o.l. Jeg jobbet der 3-4 år, men avisen UTFORDRINGEN hadde den samme karakter også i den tiden. Den ble aldri knyttet til Sarons Dal som noe organ for arbeidet, men de finansierte avisen så lenge den ble utgitt derfra.

I 1976 flyttet vi tilbake til Horten og UTFORDRINGEN ble formelt knyttet til Sarons Dal som noe organ for arbeidet, men de finansierte avisen så lenge den ble utgitt derfra.

I 1976 flyttet vi tilbake til Horten og UTFORDRINGEN ble formelt knyttet til Ten Center. Vi er heller intet organ for Ten Center, vi har vårt eget informasjonsblad. Men vi er en del av Ten Centers utadvendte arbeide med å vinne unge for Gud, og Ten Center har det finansielle ansvar for avisen.

Du har vært nokså anonym som redaktør, det har vel knapt stått et bilde av deg i avisa?

Det har vel sin årsak i personlige komplekser og hemninger, svarer Svein spontant. Vi hadde ventet oss et mer «ydmykt og åndelig» svar, men det var kanskje nettopp det vi fikk. «Jeg har ganske enkelt ikke følt behov for å fremtre på den måten, mener Svein.

Dere har også hatt svært lite annonser?

Det har vært et prinsipp for oss, fordi vi ville ikke at annonsene skulle skygge for budskapet.

Når ut

Har dere virkelig nådd ufrelste med UTFORDRINGEN?

Over 80 % av opplaget blir solgt på gata. Når du tenker på at vi har utgitt ca. 1½ million blader i løpet av disse 10 år, så blir det mange hundre tusen som er nådd frem til ikke krisstne lesere. Vi vet også om konkrete tilfeller der mennesker har opplevd Jesus ved å lese UTFORDRINGEN. Hadde vi ikke nådd ut på den måten, hadde vi ikke fortsatt arbeide.

Vi har i dag minst et opplag på 18.000 og de fleste av disse blir solgt. Vi hadde for noen mnd. siden et spesialnummer som vi trykket i 200.000 og sommer-nr. som vi nå arbeider med vil trykkes i 30.000 og de

Sensasjon

Jeg hadde et negativt syn på kristendom og kristne fordi jeg mente det var uvirkelig. Når jeg så selv erfarte at dette med Jesus var sant, gikk jeg på et rulært sjokk. **JESUS LEVER!** Jeg opplevde det som en enorm nyhet som alle burde høre. Jeg la til side alt annet for å engasjere meg i å gjøre kjent dette som for meg nå var et så sensasjonelt budskap. Jesus lever, det er det viktigste budskap i hele universet, det har hele tiden vært drivkraften i arbeide med UTFORDRINGEN, sier Svein og forteller litt om sin bakgrunn.

Han utdannet seg til tegner i København, men var like meget opptatt av å feste sammen med studie-kamerater. «Jeg hadde bare forakt og aggresjon mot kristne, forteller han. Men en av hans kunstner-venner var langt mer positivt innstilt. Og når ølflaskene kom på bordet så hendte det at denne vennen, i temmelig «fuktig» tilstand kunne si noen sannhets ord om Jesus. Det merkelige var at det var Svein som først ble en kristen, siden fikk han vennen med seg på samme vei. Han heter Anders Ova og er i dag forstander for en pinsemøtighet i Danmark. Andre av Sveins venner som ble kristne var bl.a. Ernst Knudsen som han hadde studert dammen med i København. I dag er han misjonær i Kenya. En annen var Rolf Janson, som siden har virket endel som forkynner i Norge og tegner bl.a. for Utfordringen og Pioneren. Det var i denne kretsen at tanken om en kristen gateavis ble vekket. Per Kapstad som i dag virker i Tyskland, hadde også nød for et slik prosjekt. En del matriale ble laget, men det ble med ønsker og tanker. Så kom Ole Bjørn Urne inn i bilde. Han fikk høre om disse tegnere i Horten og tok kontakt med Svein. Han ville i første omgang ha hjelp til å lage en borsjyre som var lett å putte i lommen, og de laget også en slik trykksak. Dette var først i 70-årene. Jesus-vekkelsen hadde nettopp brutt ut og det var kommet kristne gate-aviser i USA som «Righ On 'Holywood Free Paper' og 'Corner Stone'. Det var stort behov for noe liknende også i Norge. Kristne ungdoms-

VI MÅ SEILE OSS I ORDET, FOR Å SE HVEM VI ER.

Denne tegning som henspiller på H. C. Andersen eventyret om den «stygge andungen» er et eksempel hvordan UTFORDRINGEN bruker tegninger til å si viktige sannheter.

aller fleste av disse vil bli les av ikke kristne lesere.

Du gjør meget av denne avisa alene. Du skriver, tegner, fotograferer og lager sidene ferdig for trykking. Bli ikke det sliksomt i lengden?

Jo dessverre. Jeg kjenner et stort behov for medarbeidere. Jeg makter ikke lengre å stå alene med dette arbeide. **Jeg vil etterlyse folk som kan hjelpe oss med stoff og ideer.** Vi er faktisk den eneste evangeliserings-avis i Europa som har kommet ut så lenge sammenhengene. Det viser hvor krevende det egentlig er å holde et slikt prosjekt igang. En del gode medarbeidere har vi heldigvis fått etter hvert, slik som Edin Løvås.

Hvilke tanker har du om framtiden for UTFORDRINGEN?

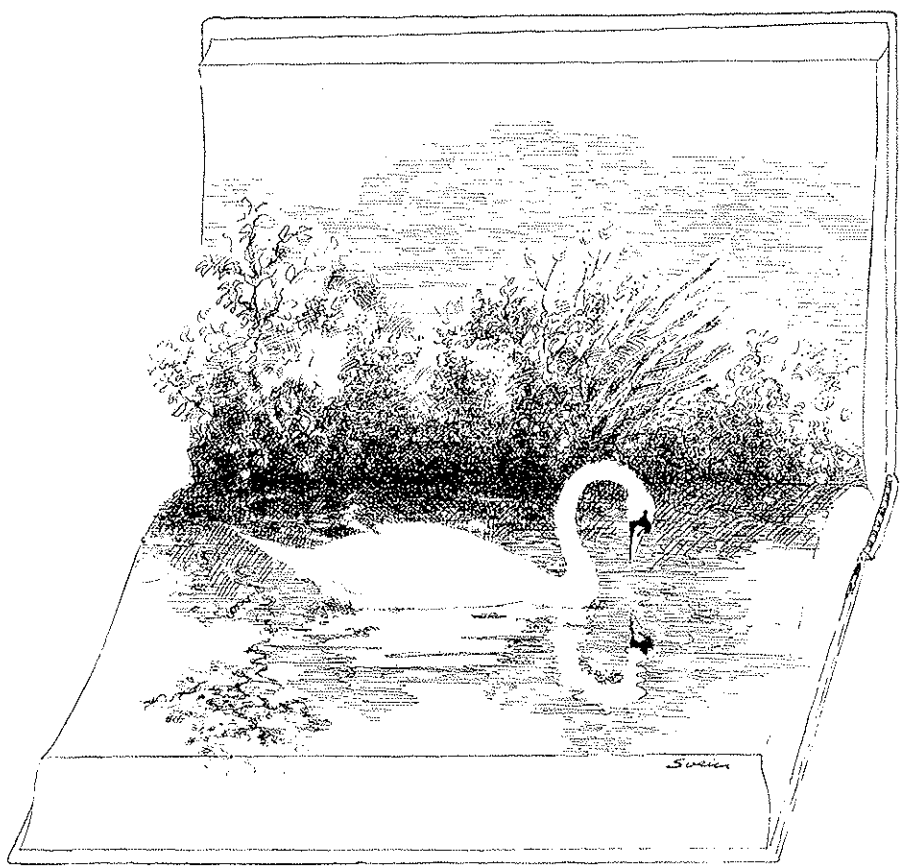
Vi vil fortsette med å skrive om Jesus for ikke kristne.

Vi vil lage en avis som Guds folk kan legge i handa på naboer, venner og kjente som de ønsker å vinne for Jesus.

Det er ikke bare ukebladenes, reklamefolkenes og politikernes meninger som skal fram i vårt folk. Vi kristne vil være med i kampen for vår generasjon. Vi kan ikke være tilskuere til det drama som daglig skjer for våre øyne, vi må involvere oss ved å forkynne Kristus. UTFORDRINGEN har vist seg å være et effektivt evangeliseringsredskap. Avisas oppgave er å forkynne, forsvare, begrunne og undervise om EVANGELIET. Og aktivisere den kristne ungdom til bønn og aktiv evangelisk innsats. Gateavisen UTFORDRINGEN er en måte å fortelle om Jesus på.

Hva gjør dere for at flere krisne skal bruke UTFORDRINGEN til å evangelisere med!

Vi har ikke gjort særlig for å «markedsføre» avisa. De som har tro for å bruke avisa gjør det, og de andre lar det være. Endel lutheranere har vanskelig for å bruke den fordi den ikke er «luthersk». De skriver å sier at vi har «reformert teologi». Jeg vet ikke hva slags teologi det er, og vil ikke forsøke å finne det ut heller. Vi skriver bare om Jesus . . . Vi har hele tiden hatt et visst økonomisk underskudd, men tross det har oppslutningen omkring avisen vært så stor at vi har holdt hode over vannet. Så lenge vi får en respons fra kristne som vil være med å spre UTFORDRINGEN kan vi holde på.

VIL DU VÆRE MED Å FEIRE 10 ÅRS JUBILEUM?

Kristen-folket behøver en evangeliserings-avis i Norge. UTFORDRINGEN har gjennom 10 år vist at den kan fylle den oppgaven. Det er en avis med **enkel undervisning om det liv som finnes i Jesus Kristus**, med en form og et språk som folk flest forstår.

LA OSS FEIRE UTFORDRINGENS 10 ÅRS JUBILEUM VED ENDA BEDRE UTNYTTE DETTE EFFEKTIVE OG RIMLIGE EVANGELISERINGS REDSKAP.

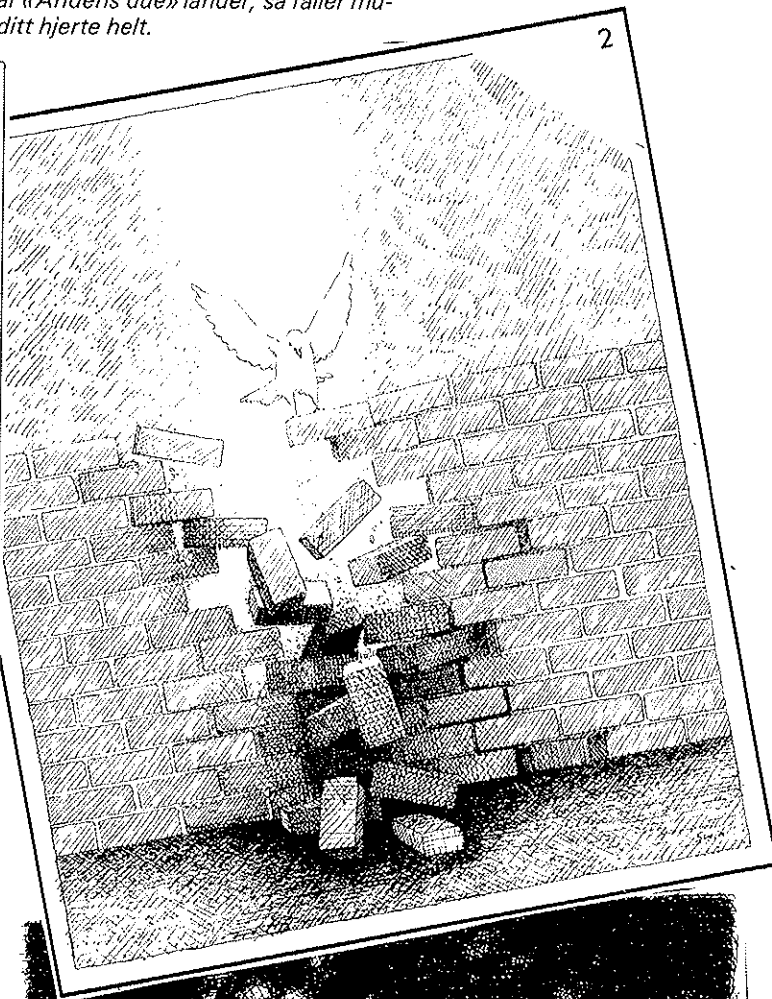
Tenk, etter og kryss av på de punkter som er aktuelle for deg, fyll ut navn og adress, og send inn din «jubileums-hilsen»:

- Jeg vil bli abonnent på UTFORDRINGEN (kun kr. 30,00 pr. år).
- Jeg vil gi gave-abonnement(er) til slektninger, venner, naboer eller kjente jeg ønsker å vinne for Gud. Adressen(e) som jeg ønsker dere skal sende UTFORDRINGEN til er vedlagt.
- Jeg vil være med å selge UTFORDRINGEN på gata. Send meg . . . eks. fast pr. nr. (Stor rabatt ved massespredning.) Ønsker du nærmere opplysninger så ring 033-41151

Et særtrekk ved UTFORDRINGEN har vært bruken av tegninger for å formidle det kristne budskap. Vi har bedt om å få gjengi et lite utvalg av de tegninger som redaktøren selv har laget.

1) Det Kristne Fellesskap: Byen som ligger på et fjell. 2) Når «Åndens due» lander, så faller murene. 3) Bibelen viser vei. 4) Jesus er den brikke som gjør ditt hjerte helt.

I samarbeid med Pioneren har Jan Ernst Gabrielsen lagt opp en reise til Kenya som vi våger påstå er et enestående tilbud til alle som vil lære Afrika og misjonsarbeidet nærmere å kjenne. Med utgangspunkt i den store verdenskonferansen for Pinsebevegelsen i Nairobi, er det lagt opp turer som vil gi et allsidig og rikt inntrykk ikke bare av land og folk, men av ulike sider av misjonsvirksomheten i dette kjente misjonslandet.

Jeg har gode kontakter over hele Kenya slik at vi har lagt opp en reiserute som vil vise omtrent alt som er av interesse i misjonsarbeide der ute. Ikke bare skal vi besøke de Norske og skandinaviske misjonsfelt, men vi skal ikke minst bli kjent med det nasjonale arbeidet. Flere av de som idag er pastorer og menighetsledere i Kenya har vært elever på misjonsskolen i Sarons Dal. Silas Ovitti er jo også godt kjent fra sine mange besøk i Norge, og vi skal også besøke hans felt. Vi skal besøke alle deler av Kenya fra de primitive stammer i ørkenområdet i nord, til de hvite strendene ved det Indiske hav, hvor turister fra hele verden samler seg for badeferie.

Får vi se noe av Afrikas natur?

Kenya er verdenskjent for sitt rike dyreliv. Vi skal besøke den mest kjente nasjonalparken hvor det er et praktfullt dyre- og planteliv. På våre reiser vil vi også bli godt kjent med de ulike sider av Afrikas natur og klima. Selv om Kenya ligger rundt ekvator er det meget høyland der, slik at det endog kan væ-

Bli med til Kenya sept. '82

*En tur som vil gi
førstehåndes inntrykk av
misjonslandet Kenya*

Jan Ernst Gabrielsen er et allsidig Herrens vitne, han bor i Lyngdal hvor han er forstander for stedets pinsemenighet, han leder arbeidet på Kvina Trykk og var den første heltidsansatte medarbeider i Sarons Dal. Men med jevne mellomrom tar han turen ut til Kenya hvor han også har flere jern i ilden. Han er nettopp nå med å utvikle en nybrotts arbeide i Sudan og han har også satt igang et stort vannings-prosjekt for å hjelpe den afrikanske bonde til bedre å utnytte dyrket mark.

Hva er det som skjer i Sudan, Jan Ernst?

Jeg har nettopp kommet hjem fra en ny tur til Øst-Afrika hvor jeg særlig har hatt kontakt med evangelistene som nå virker i Sør-Sudan. Det som skjer at den kraftige åndsvekkelsen med tegn og under, som har preget arbeidet i Kenya nå er i ferd med å spre seg til Sudan. Under verdenskonferansen i Nairobi vil det være representanter fra Sudan for første gang i historien. Det har vært drevet katolsk og evangelisk virksomhet i landet i mange år, men det har vært lite vekkelse. Vi fikk kontakt med evangelister fra Sudan gjennom bibelskole i Kenya. Vi sendte dem tilbake med litteratur og bare det siste året er 8-10 nye menigheter vokset fram og vi har 20.000 elever til Nytt Livkurset.

Kan du si litt om opplegget du har for reisen i september?

Opplev Afrika

En misjonsreise til Kenya utenom det vanlige!

Du kan være med 1-2-eller 3 uker.

Pris for flyreise og opphold på hotell i Nairobi under Pinsevennes Verdenskonferanse er kun 5.500,— (6.300 for godt hotell i sentrum).

Rundtur en uke til Vest-Kenya og Meru 1.900 ekstra. Avreise lørdag 4/9. For de som kun vil være med på Verdenskonferansen avreise lørdag 11/9 og hjemreise søndag kveld 19/9 (Konferansen holdes i tiden 14/9 til 19/9. Uken etter konferansen er det rundtur i Øst-Kenya (bl.a. Mombasa og Embu og det Indiske hav) kr. 2.300 ekstra. Hjemreise søndag kveld 26/9. Du kan være med på hele opplegget med tre uker i Kenya for under 10.000 kroner. Gode hoteller og transport inkludert.

**Jan Ernst Gabrielsen, Oftebrovn. 32, 4580 Lyngdal.
Telf. 043-45767-50269)**

Vil du være med så send PÅMELDING STRAKS:

Kryss av for hvilken avreise og hjemreise du ønsker:

Jeg vil reise fra Norge 4/9 — 11/9

Jeg vil reise hjem fra Kenya 19/9 — 26/9

Navn.....

Adresse.....

Postnr. Poststed.....

Reiseledere på Kenyaturen:

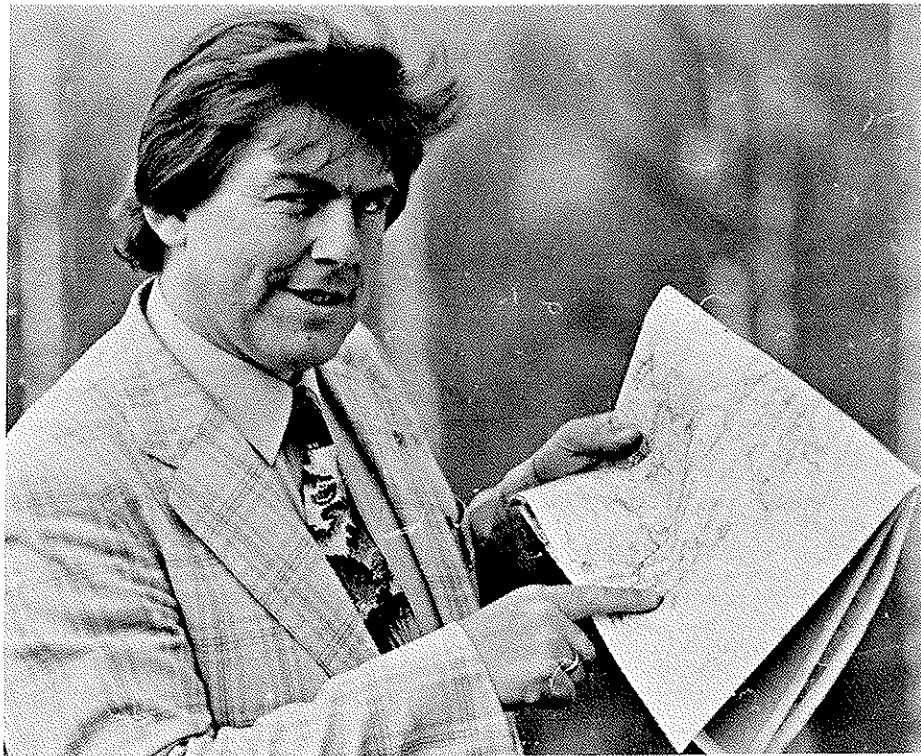
Jan Ernst Gabrielsen

Rolf Erik Janøy

Ole Bjørn Urne

«Vi ha lagt opp en reiserute som viser omtrent alt som er av interesse i misjons-arbeider der ute», sier Jan Ernst Gabrielsen.

Noe du spesielt gleder deg til?

Jeg håper vi får presentere pioner-evangelistene fra Sudan under verdens konferansen. Jeg gleder meg også til å se på de største fjell og et behagelig klima.

Hva tror du kommer til å gi sterkest inntrykk?

Å være med på stormøter sammen med de innfødte rundt om i landet. Og oppleve de spontane Gudstjenester som er så typisk der ute, høre det mektige bønne- og lovsangsbruset, er noe som er uforglemmelig. På det naturlige område er de kritthvite strender med palmer og praktfullt badevann noe som gjør godt for oss nordboere.

vise vår gruppe vanningsanlegget som vi nå holder på å utprøve, det er en egen oppfinnelse som er enkel, men virkningsfull, ler Jan Ernst og tar fram kart over Kenya for å vise oss de mange steder som han har planlagt å besøke under denne reisen. Han har selv valgt ut hotellene og sørget for at alt er i de beste hender.

Vil du ha en detaljert beskrivelse av reise-opplegget, eller andre opplysninger om turen? Kontakt:

JAN ERNST GABRIELSEN
Oftebrov. 32
4580 Lyngdal (Telf. 043-45 767
eller arb. 50 269).

Husk påmeldingsfrist er 1. juli.

Vær positiv — Lev lykkelig

er Norman Vincent Peales mest kjente og mest leste bok. Den har vært til hjelp for mange mennesker i avgjørende livssituasjoner, og den vil bli til hjelp for alle som leser den, og går veien til en positiv livsholdning. Boken er et bilde på kristenlivet i praksis. Boken koster kr. 65,00. Men på grunn av dens tidsaktuelle budskap, får De den for kr. 55,00 pr. bok. Ved kjøp av 3 bøker kr. 48,00 pr. bok, bøkene sendes fraktfritt, m/vedsendt bankgiroinnbetalingskort. Send Deres bestilling i dag til

Mediahuset «EXOSIA»

v/Trygve B. Holm
7970 Kolvereid. Tlf. Nærøy (077) 159

BESØK FRA USA I HØST!

OSLO: 30. aug. — 4. sept.
BERGEN: 6. sept. — 11. sept.

Semnar for pastorer eldstebrødre, evangelister, menighetsarbeidere etc.

To kjente forkynnere fra Kenneth Hagin bibelskole deltar:

JIM KASEMAN
og
SAM WHALEY

Påmelding på telf.:
Oslo: 02/46 38 10
Bergen: 05/31 69 05

Bli med på dager som gir utrustning til tjeneste!

VIDEOFILMER til leie:

**«Gudstjeneste i
Full Gospel central church»
(Korea)**

*«Vi tilber deg vår konge.
Et portrett av Oase-bevegelsen»*

Priser:	1 kass.	2 kassetter
3 dager	kr. 30,00	kr. 50,00
5 dager	kr. 50,00	kr. 70,00
7 dager	kr. 70,00	kr. 90,00

Oppgi videosystem.
Skriv/ring «Kilden», Trondhjems v. 2.
2800 Gjøvik tlf. 061/76 68 88.

EVANGELISERINGS- KASSETT MED ÅGE ÅLEKJÆR:

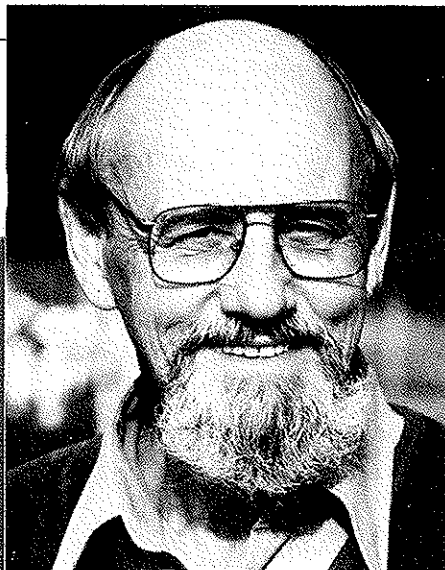
Sentral og sterk forkynnelse med friske sanginnslag.
Anbefales både for kristne og ikke kristne. Vær med å spre kassetten!

Pris kr. 30,00
+ 20 % rabatt ved kjøp av 3 stk.
NB! Forhandlerrabatt.

Skriv/ring «Kilden», Trondhjems v. 2.
2800 Gjøvik tlf. 061/76 68 88.

MAKTMENNESKET —

psykopater i kristne kretser

Etter mer enn trede år sjelesørgerisk arbeid er jeg forferdet over den sum av lidelser psykopater påfører kristne enkeltpersoner, kristne grupper og menigheter. Jeg er også forferdet over at det tales så lite i klartekst over disse tingene av den som både er kristne og fagfolk på området. Unntak finnes. Tallak B. Sirnes, kristen og psykiater, virksom i Bergen, har bl. a. en bok om emnet. Tittelen er: «Sett de undertrykte fri.» I handelen er også en bok av Ingjald Nissen «Psykopatens diktatur». Særlig innledningskapitlet er treffende i sin karakteristikk av denne sorten maktmennesker.

Kampholdning

Psykopatene inntar en konstant angrepsholdning mot sine medmennesker. Ingjald Nissen har påpekt at de vanligvis retter sine angrep mot de svakeste i en krets. De som er sterkere, orker i lengden ikke å se på dette, og blir så etter hvert tvunget inn i en virvel av konflikter. Ofrene utsettes for kontinuerlige angrep. Dette holder dem i en konstant spenning som etterhvert berøver dem søvnen. De forbruker ofte all sin energi i forsvarsberedskapen og ender etter hvert i en tilstand av total utmattelse. De såkalte utmattelsesdepresjonene kan ha sin årsak i slike forhold.

Ofte går psykopatene direkte inn for å hindre ofrene i å sove. De holder i gang endeløse diskusjoner som varer langt ut på nettene. Og når vi vet at søvnforbud hører til de aller verste torturmetoder, så forstår vi at det her er tale om en av de verste virkninger psykopatene har på vanlige mennesker.

Det skal svært mye til for å vinne et opprør mot en psykopat, helt enkelt fordi vanlige mennesker splitter sin kraft på andre ting, mens psykopaten bare er opptatt av maktkampen. Han er som regel alltid dyktigere, sluer, kraftfullere og mer utholdende.

Forventninger.

Vanligvis fungerer det jo slik, mennesker imellom, at vi gjerne vil tilfredsstille de forventninger

vi har til hverandre. Vi blir glade når vi kan imøtekomme disse. Men psykopatene stiller alltid opp urimelige forventninger. De krever av sine ofre at disse hele tiden skal stille opp for å tilfredsstille alle deres krav. Om man da kommer dem i møte på ett punkt, viser det seg at det egentlig var noe annet de ville, dernest noe tredje osv. Når deres omgivelser ikke orker mer, men sier nei, pumpes de fulle av skyldfølelse. I kristne menigheter og grupper, og av kristne ektefeller og barn, vil psykopatene kreve kjærlighet, ydmykhet, langmodighet og toleranse. De bruker bibelen som slagtre. Ofte hjelper godtroende og uvitende predikanter til, gjenom en unyansert forkynnelse. Skriften sier at kjærlighet utholder alt, men når Bibelens skjønneste avsnitt brukes til å holde fast en situasjon av konstant mishandling, da stemmer ikke skriftanvendelsen lenger. Forventningene blir urimelige, og skyldfølelser som kommer når de ikke kan oppfylles, er ikke gitt av Den Hellige Ånd.

Skyldfølelser.

Nettopp skyldfølelsen er psykopatens fremste våpen. De er skarpsindige iakttagere. De kretser hele tiden omkring sine medmenneskers svake punkter. Ubønnhørlig avdekker de feilene. De holder sårene åpne. De spiller på mindreverdigheitsfølelser, usikkerhetsfølelser, underlegenhetsfølelser og gjør dette med den bestemte hensikt å bryte ned

Makt.

Psykopater er mennesker som har et livssyn, et menneskesyn og en holdning som gjør at de hele tiden er ute etter makt. Det skjønneste de vet er å herske. De har en uopphørlig trang til å styre andres hjerter og tanker. Kristne menigheter og miljøer er ett av de felter hvor de lettest kan utøve denne makt. De er vanligvis intelligente og sjarmerende, og de bruker all sin innflytelse og energi til dette. De arbeider dag og natt for å finne metoder og argumenter som kan befeste deres makt.

Psykopatene må hele tiden stå i sentrum for oppmerksomheten, og skaper dramatiske sener om ikke alle i deres omgivelser snakker om dem. Det spiller liten rolle om folk snakker negativt om dem, bare de hele tiden får være i sentrum for alles oppmerksomhet. Dette opplever de da som en maktrus.

De som kommer i deres vold, vil etterhvert berøves all selvfølelse og selvstendighet, og kjenne det som om de ikke kan gjøre noe annet enn hva psykopaten vil. De behøver ikke spørre. De er så ett med maktmenneskets tankegang at de instinktivt handler «riktig».

all sunn selvfølelse, og på den måten skaffe seg makt.

En kristen som på den måten var blitt konfrontert med sin udugelighet på alle områder og kjente det som om han ikke var i stand til noen ting, og ikke var noe verdt, spurte forsiktig og forknytt hva han kunne gjøre. Svaret kom kort og kontant: «Du kan gjøre som jeg sier».

Hvordan arbeider så psykopaten i en menighet, en husmenighet, et fellesskap eller en bønnegruppe? Vanligvis vil han ha laget seg et ferdig fasttømret teologisk system med en rekke fastlåste prinsipper. Dette nøder han så på folk, og krever deretter absolutt lydighet under dekke av troskap mot den rette lære, den rette teologi, de rette prinsipper. Han vil også kjennetegnes av at han bruker bibelen mer mot mennesker enn for dem. Ettersom han utstråler makt, skaper han frykt, og knuser gjennom denne motstanden. De han får i sin vold, vil oppleve det som om de svikter Guds ord og står den Allmektige imot dersom de protesterer. Dersom psykopaten har sunne og sterke lederpersonligheter i sitt miljø, vil han følge den gamle regelen: splitt og hersk. En leder i et fellesskap var på en lengre reise, og da han kom tilbake, ble han oppsøkt av et slikt maktmenneske. Vedkommende la ansiktet i bekymrede folder og fortalte at han som hadde vært på reise måtte gjøre hva han kunne for å gjenvinne sitt renommé i fellesskapet. Alle var nemlig imot ham. Det viste seg at psykopaten hadde rett. Under fraværet hadde han bakvasket den andre så lurt og så grundig at praktisk talt alle vendte ham ryggen. Det tok lang tids kamp før tilliten ble gjenopprettet og maktmennesket avslørt.

I blant tar maktmennesket med seg en flokk, bryter ut av menigheten eller fellesskapet og former et nytt miljø preget av underkastelse og absolutt lydighet. Bob Mumford, en framtrædende leder i fornyelsesvekkelsen i USA, har uttrykt seg slik: «Noen som virkelig ikke forstod en hyrdes hjerte, gjorde bruk av hyrdeprinsippet og bygget små riker, idet de hersket over og utnyttet Guds folk».

Under psykopatens kamp for å vinne makt vil vanlige mennesker iblant bli så forvirret at de begynner å bebreide hverandre. Ofte vil dette skje i forbindelse med diskusjoner om hvordan man skal opptre overfor maktmennesker. Slik kan de beste venner bli bitre uvenner. Resultatet er mistriivsel, både i menigheten, på arbeidsplassen og i hjemmet. Ingjald Nissen sier om dette: «Det er en av de mest demoniske sider ved psykopatens virke at de har makt til å ta det ene mennesket fra det annet mot deres vilje og uten at de kan hindre det.»

Bevisstgjøring.

Den beskrivelsen som her er gjort, grunner seg på mer enn tretti års sjelesørgerisk erfaring innenfor dette området. På bakgrunn av denne erfaring vil jeg også hevde at en erkjennelse av psykopati i mange tilfeller vil kunne forebygge tragiske livssjebner. Tollak B. Sirnes sier det slik: «Når psykopatene blir gjennomskuet, er deres taktikk ikke lenger gangbar mynt.» Han sier også at «vi ikke kan unnvære diagnosen psykopati». Det finnes psykologer og psykiatere som ikke er enige i dette. Noen vil fjerne psykopatibegrepet helt. Den fremste grunn til dette er at begrepet er belastet. Selvsagt er dette rett, men vi må iblant beholde belastede begrep for å bli i stand til å komme til rette med problemer. Her kan det nevnes at en rundspørring blant kanadiske psykiatere viste at 90% av dem mente at begrepet psykopatisk personlighet hadde en mening og var fullt brukbart. De inntok dette standpunkt på tross av at det kan være vanskelig å komme fram til diagnosen «psykopati».

Selvsagt må vi være varsomme med bruken av psykopatibegrepet. Det finnes sterke personligheter som er kampnaturer, uten derfor å være psykopater. Det finnes tilfeller der en Herrens tjener har måttet bryte opp fra en umulig situasjon. Luther er et eksempel på dette.

Opptreden.

De som vil styrke psykopatibegrepet, synes også å ha overdrevne og urealistiske oppfatninger angående ofrenes muligheter til selvforsvar. Slik kan det lyde: «Det er et spørsmål om man lar seg tyrannisere av dem.» En slik uttalelse er et hån mot tusener av mennesker som er fysisk og psykisk knekket, og kanskje gyldig for et ganske lite mindretall. De aller fleste vil ikke la seg tyrannisere. **De blir tyrannisert.**

Slik kan det foregå: (Jeg har — av forståelige grunner — beskrevet et hendelsesforløp som ikke kan gjenkjennes.) Omsider beveger man en psykopat av en ektemann til å ta med seg sin lille kone til et møte med mennesker som skal snakke med dem, for å få rettet på «alt dette». Psykopaten seiler inn med et sus av sjarm. Han begynner straks å forsvare sin elskede kone. Ingen får lov å klage på henne. Han for sin del vil gjøre alt for henne. Han legger armen beskyttende omkring hennes skjelvende skuldre, og hun klynger seg til ham. I dette øyeblikk vet hun at hun ikke kan klare seg uten ham i et eneste sekund. Hun begynner å gråte, men så stille at ingen legger merke til det. Hun er så visen

og tom at hun ikke syns lenger. De forståelsesfulle menneskene innvikler seg i samtalen om hva man kan gjøre for henne. De har nå alle full tillit til mannen. Han er så klok, så balansert, så full av omsorg. Omsider seiler han ut med konen klistret til seg som en slyngplante.

Like utenfor døren slipper han løs triumfen. Han sier ingenting, han bare oser hat. Hjemme kan hun ikke stå. Han bærer henne til sengen, legger henne og går ut med en dørmell. Der hun kryper sammen under teppet fylles hun mer og mer av angst for alt det gale hun har gjort mot ham. Tenk å være den skyldige til at han ble trukket inn for disse menneskene. Forferdelig! Gud vil aldri tilgi henne mer. Hun vet at hun fortjener alt sammen når han kommer hjem og hevner seg.

Hvordan skal man så forholde seg? Hva skal man gjøre? Mitt råd er dette: Regn ikke med noen bedring som vil ha praktisk betydning. Tollak B. Sirnes sier at «de fleste kontrollerte undersøkelser over resultater av behandling av psykopater viser at utsikter til vesentlige forbedringer er små.» Dermed: Den som står ved ofrenes side, må hjelpe disse til å komme seg unna, til å avbryte forbindelsen og gjøre dette totalt. En uvanlig sterk personlighet vil kunne forsøke et kompromiss, men ikke et vanlig menneske, et vanlig offer.

Når det gjelder menigheten eller det kristne fellesskapet, må rådet bli dette: Sett psykopaten utenfor. Og metoden må ikke være oppgjørsmøter og diskusjoner og forklaringer. Man må ikke skrive lange brev. Det som skal sies, må være en kort beskjed, og det som skrives, må være en offisiell oppsigelse, utelukkelse, avskjæring. Denne handlemåte er beskrevet i Guds ord, og anbefalt der.

Man må også sørge for at alt det som gjøres er juridisk holdbart og uangripelig når det gjelder avgjørelser i styremøter, årsmøter og lignende. En liten gruppe har det enklere. Den kan oppløses. Eventuelt kan man starte på ny senere, uten maktmennesket.

Dersom vi lar psykopatene få boltre seg fritt, synder vi både mot det miljø vi lever i, mot de han undertrykker og mot psykopaten selv, som vi da gir muligheter til å dyrke sin maktrus.

Tilgivelse.

Er det ingen nåde, ingen kjærlighet? Jo, — jeg tror bestemt, og på Guds ords grunn, at Gud er nådig og har overbærenhet mot disse menneskene. Han dømmer ikke og setter ikke noe menneske utenfor fordi det har karakteravvik. Han har tvert imot omsorg for det. Han skal ta den

kristne psykopaten hjem til seg i himmelen.

Skal ikke vi også tilgi dem? Jo, det skal vi! Jesus har lært oss at tilgivelsen ikke har grenser. Men dersom vi finner det nødvendig å uttrykke tilgivelsen i ord til psykopaten selv, skal vi vokte oss meget nøye, slik at vi ikke gir ham et nytt redskap i sin maktkamp. Slik har det dessverre ofte gått: Psykopaten slår til, fysisk eller psykisk. Når offeret setter seg til motverge, heter det: «Du har lovet å tilgi alt. Du har sagt at du skal være tolerant. Vis nå ydmykhet. Eller er det slutt på ditt kristelige sinnelag nå? osv.»

Skal vi be for dem? De som er eller har vært i deres makt skal ikke be for dem, fordi de da holder ved like en følelsesmessig binding. Om de selv skal bli befriet, må de avskjære også denne forbindelsen. Men de kan oppfordre andre til å be. For hele denne kampen kan de anvende det Guds ord som mæner oss til å stå fast og ikke la oss legge under treldommens åk.

Til slutt.

Hvert menneske har sin verdi både like overfor Gud og i forhold til andre mennesker. Og selv om den personlighetstypen og de forhold vi her har beskrevet, er kalt «det vanskeligste av alt», og det av fagfolk med lang og solid erfaring, er det mulig å se positive ting. Det kan finnes situasjoner hvor et totalt uforferdet menneske kan gjennomføre ting som vi vanligvis ikke ville klare. I en katastrofesituasjon vil en psykopat være i stand til å ta ledelsen, få orden i tingene og utføre storverk. Noen av dem kan frambringe kunstverk av høy kvalitet. Fremfor alt må vi som kristne holde fast ved at de har en uendelig verdi for Gud.

Som kristne mennesker tror vi også på under. Historien forteller at mirakler har skjedd også med den personlighetstype som her er beskrevet.

Men ikke noe av dette må få rokke ved den grunnholdning som tilsier at vi først og fremst står på ofrenes side. Jesus tok alltid ofrenes parti. Han beskyttet de svake, og vi må forene oss med hans interesser i verden.

Dette er en utvidet artikkel om psykopati i kristne kretser som har stått i Sandomstiftelsens Rundbrev og senere gjengitt i Vår Kirke. Forfatteren har fått mulighet til å gi sjelesørgisk hjelp til en lang rekke mennesker som har kontaktet ham etter å ha lest artikkelen. Han er egentlig noe engstelig for å publisere den på ny — i utvidet form. I den tiden som ligger foran har han nemlig ikke så store muligheter til å yte personlig hjelp som han skulle ønske. Men han håper at flere sjelesørgere vil se den nød artikkelen avslører, og gi maktmenneskenes eller psykopatens ofre hjelp og støtte.

TROEN OG DÅPEN

Hvordan så apostlene og de første kristne på dåpen? Mange vil kategorisk hevde, de så det slik vi gjør det.

Det er ikke enkelt å kunne la Ordet alene tale i et slikt omdiskutert spørsmål. Can. theol. Helge Storset som har gjort grundige studier i apostlenes gjerninger forsøker i denne artikkel å antyde hvordan dåpen ble brukt i den første kristne tid.

Storset skriver ikke for å fremheve et spesielt dåpssyn, men for å feste vår oppmerksomhet på aposteltidens dåpspraksis.

Tekst: Helge Storset

Jeg tar opp spørsmålet om dåpen, vel vitende om at det er et ømt punkt for svært mange. Men jeg ønsker ikke i denne artikkelen å agitere for verken et luthersk eller et baptistisk dåpssyn. Heller ikke regner jeg dette på noen måte som en uttømmende avhandling om emnet. Min hensikt er bare å peke på et poeng når det gjelder sammenhengen mellom tro og dåp, og for å få dette klart fram, kommer jeg til å sette enkelte ting på spissen. (Spørsmålet om barsedåp/voksendåp/troendes dåp tar jeg ikke opp her.)

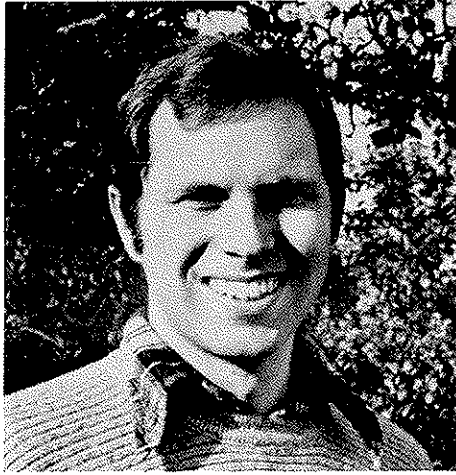
Hva betyr Markus 16,16 «Den som tror og blir døpt skal bli frelst»? De fleste (også på luthersk hold) er enige om at i dette ligger det at tro er en forutsetning for dåp. Mon dette er en riktig tolkning? Og betyr dette at her er to betingelser for frelse, nemlig både tro og dåp? En lutheraner vil nok svare ja til det. En baptist vil trolig svare nei, ved å henvise til andre skriftsteder som bare taler om tro. La meg forsøke å påvise at egentlig er begge alternativer feil.

De som kom til døperen Johannes, lot seg enten døpe eller ikke døpe av

ham. Jesus sier om disse to grupper: «Folket som hørte ham, og tollerne, de gav Gud rett og lot seg døpe. . . men fariseerne og de lovkyndige gjorde Guds råd til intet for seg og lot seg ikke døpe av ham» (Luk 7,29 f). De som ikke lot seg døpe, vraket altså Guds plan for seg. Det gikk ikke an å tro på Johannes uten å la seg døpe av ham. Hvorfor ikke? Fordi hans budskap var: La dere døpe! Enten lot man seg da døpe og trodde dermed på hans budskap, eller man lot seg ikke døpe og trodde dermed ikke.

Så kommer pinsedagen, og apostlene står fram med sitt budskap som Jesus hadde pålagt dem. Peter holder en lang tale, og hans konklusjon er: Omvend dere, og enhver av dere la seg døpe! Apgj. 2,38. Trodde man Peter, så lot man seg søpe. Lot man seg ikke døpe, så trodde man altså ikke. For å sette det på spissen: Det er ikke to ting man skal gjøre: 1) tro og 2) la seg døpe, men det er en ting, nemlig å tro ved å la seg døpe.

Apostlenes budskap var altså ikke: tilegn deg en indre overbevisning, men det var: la deg døpe. Vi leser f. eks. i Apgj. 8,12 at «da de trodde Filip, lot de seg døpe», for det var det budskap Filip hadde brakt dem. Når det da i Apostelgjerningene står at folk trodde,

Helge Storset

er det underforstått at de lot seg døpe.

Når vi nå går tilbake til Markus 16,16, ser vi kanskje klarere hva det betyr: Her er det **ikke to** betingelser for frelse, men **en**: å tro og å la seg døpe er to sider av samme sak. Den som tror og dermed blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror (den som altså ikke lar seg døpe) skal blir fordømt.

Den som tror og dermed blir døpt, skal bli frelst. Det følger av dette at det var meningsløst å si at først blir du frelst, senere blir du døpt. For den som ikke hadde latt seg døpe, han hadde forkastet apostlenes budskap og var følgelig ikke frelst. Likevel er det troen alene som betinger frelsen, bare at vi i vår tid har begrenset troen til en indre overbevisning og ikke sett at troen er å la seg døpe til Jesu navn. Til en viss grad har ettermøtet, eller det å bøye kne ved første benk, tatt dåpens plass. Kanskje lar man seg døpe først lenge, lenge etterpå, etter at man har vært kristen i mange år. Men da undermineres dåpens betydning. Jeg skal forsøke å begrunne det:

I mange kirkesamfunn omtales dåpen gjerne som et «sakrament». Man kan diskutere fram og tilbake om hvorvidt den er det, men det er en ufruktbar diskusjon. For ordet sakrament betyr ganske enkelt «noe som er hellig», eller noe som gjøres for Guds åsyn. Derfor er hele kristenlivet et sakrament, for den saks skyld.

Det som er viktigere å få klarhet i, er hvordan dåpen virker. Er den «magisk»?

Alle er enige om at den er en ytre handling etter Guds vilje. Men hvorfor vil Gud bruke en slik ytre handling, og hva vil han bruke den til?

La oss først se litt i Den gamle testamente. Vi ser der at Gud taler til menneskene, men ikke bare med ord. Han bruker også ytre handlinger. I Jer. 13 leser vi at Jeremias fikk beskjed av Gud om å kjøpe et belte, bære det en tid, og så gå og gjemme det. Gjennom denne handlingen skulle folket enda tydeligere forstå hva Gud ville si dem.

Videre ser vi at Esekiel blant annet fikk beskjed om å bryte hull i veggen på huset sitt og bære sine ting ut gjennom det, og han skulle si til folket: Jeg er et tegn for dere om det som skal skje. Som det står i Hebr 1,1 — Gud talte på **mange måter**. Folket hadde ikke bare ordene å holde seg til, men også ytre handlinger. På denne måten gjorde Gud det **lettere for dem å tro**.

Så trer Jesus fram og begynner å helbrede dem som har vondt. Noen taler han bare et ord til, andre legger han hendene på, andre igjen smører han leire på, atter andre tar han avsides fra folket og smører både spytt i øynene deres og stikker fingrene i ørene på dem **Han hjalp dem til å tro**.

Når vi ser hvordan Jesus på denne måten gikk omkring og gjorde vel, skimter vi en guddommelig pedagogikk. Gjennom forkynnelsen og gjennom ytre handlinger åpnet han hjertene så de trodde. De syke hjalp ham til å ta imot helbredelsen ved mange forskjellige ytre handlinger.

Gud bruker altså ikke bare ord, men fordi han kjenner menneskene, hjelper han oss til å tro ved ytre handlinger.

Det apostlene forkynte, var at Jesus var Messias og at den som ville tro på ham og ta imot ham som Messias, han skulle få syndenes forlatelse og et nytt liv som Guds barn. De som hørte dette budskapet, ville naturlig spørre: Hvordan får jeg del i dette? Og Peter kunne da svare: Omvend deg og la deg døpe til Jesu navn.

Peter sa altså ikke: Kom fram og knel ved første benk, så skal vi be med deg, og vi håper da at du vil få den samme vissheten som vi andre har. — Nei, Guds pedagogiske middel er mye bedre: La deg døpe, og kjenn på kroppen at synden din blir vasket bort (Apgj 22,16). På den måten blir det lett og naturlig å tro at du har tatt imot frelsen, og samtidig blir det da åpenbart for alle at du tror på Jesus.

Jeg vil anta at de ikke hadde problemer med frelsesvisshet blant de første kristne, nettopp fordi troen var knyttet til det å la seg døpe, en ytre håndgriplig sak, og ikke til en subjektiv indre opplevelse.

Dåpen ikke bare vitner om troen, troen er å la seg døpe. Peter talte om «den som lyder Gud» (Apgj 5,32), dvs. dem som adlød Guds bud der og da. Fariseerne forsøkte nok å adlyde det Gud hadde sagt tusen år tidligere, men det som var Guds råd for dem der og da, nemlig at de skulle la seg døpe til Jesu navn, det forkastet de. Men de av folket som lot seg døpe, hadde adlydt Gud. Utfra dette er det bibelsk forsvarlig å snakke om dåpen som en lydighetshandling, men vel å merke: Dåpen er ikke en lydighetshandling etter at man er blitt en kristen, men en lydighetshandling som gjør en til en kristen.

SARONS DAL informerer:

ARIL EDVÅRDSSEN har kampanje for TV-huset:

6. mai i Sandefjord

7. mai i Halden

8. mai i Fredrikstad

9. mai i Sarpsborg

Andre kampanjer med Aril Edvardsen:

4.-6. juni Filadelfia, Bergen.

23.-27. juni Færøyene sammen med Kaj Holtti.

DYPERE LIV-konf.

i Sarons Dal blir i tiden:

17.-20. juni

SOMMERSTEVNE 82

blir i tiden 8.-18. juli.

Stevne begynner med tre dagers Ungdomsfestival m/bl.a. Larry Norman og Jan Groth.

Ellers kommer Harald Bredesen og Van Der Hoven til sommerstevnet.

HENRY C. JOHNSEN

er i Norge 24/5-12/7-82

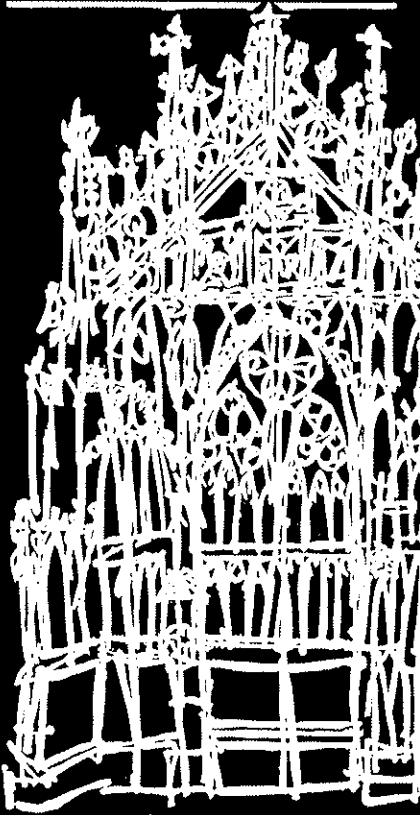

Menigheter og vennegrupper som ønsker å ha besøk av Johnsen i denne tiden kan kontakte han direkte. Hans adresse i Norge er:

Henry C. Johnsen
c/o Rolf Troilnes
Soliveien 4, 1750 Halden
Telf. (031) 84 350

Hør en bibellærer, teolog og forkynner med et viktig budskap til Guds folk i alle leire idag.

Glimt fra kirkehistorien

Av Robert Kvalvaag

Nicholas Ferrar og Little Gidding-Fellesskapet

Noe som har særpreget den karismatiske fornyelsen etterhvert som den har utviklet seg, har vært vektleggingen på kristent fellesskap. I de seinere åra har fellesskap bygd opp omkring storfamilier og grupper av familier vært et fremtredende trekk. Det har vist seg at denne formen for fellesskap ofte virket svært inkluderende og legende for dem som er med. I den første kristne menighet spilte familien en stor rolle som en grunnstein i Kristi legeme. Men også opp gjennom kirkehistorien møter en husfellesskapet som en utbredt form for kristent fellesskap.

I denne artikkelen vil vi ta for oss ett bestemt husfellesskap fra 1600-tallets England. Det var urolige tider i England på denne tiden. Ved århundrets begynnelse var Elisabeth I dronning. Hun var i det store og hele religiøst likegyldig, men en innbitt motstander av katolisismen. Elisabeth forfulgte både dem til høyre og dem til venstre for seg selv. På den ene side var fengslene fulle av katolikker, og samtidig ble flere ytterliggående puritanere hengt.

På denne tid er det Nicholas Ferrar står fram, en mann med en helt spesiell visjon og en helt spesiell tjeneste. Han ble født i 1591, og viste seg å være en av sin samtids mest intelligente unge menn. Han hadde svært god hukommelse, og kunne tidlig i barndommen hele Salmenes bok utenat, samt store deler av Det nye testamente. Han fikk sin utdanning ved universitetet i Cambridge, og i 1624 ble han innvalgt som medlem av Parlamentet. Men tidlig i tredveårene oppgir han hele den lysende karrieren som har åpnet seg for ham, flytter fra London, og slår seg ned på den avsidesliggende eiendommen Little Gidding. Her bygger Ferrar opp et fellesskap som er enestående i engelsk kirkehistorie, og som den dag i dag vitner om en brennende iver etter å tjene Gud i ånd og sannhet.

Little Gidding-fellesskapet var en storfamilie. Denne var bygd opp omkring to familier, Ferrars bror med kone og deres fire barn, og hans søster, gift med John Colett og deres tolv barn. Ferrars mor bodde på eiendommen til sin død. Alle disse hadde felles husholdning og en fast arbeidsdeling seg imellom. Ferrar selv var den selvkrevne leder og organisator. Jevnt over bodde det ca. 40 personer fast på Gidding. Eiendommen besto av et kapell og en stor hovedbygning i to etasjer med nærmere 30 forskjellige rom.

Ferrar og hans storfamilie tok Jesu

ord om å alltid våke og be bokstavelig. De hadde derfor en kontinuerlig bønnevakt 24 timer i døgnet rundt. Noe av det som drev fram denne bønnetjenesten, var den sterke forventning til Jesu gjenkomst som de hadde. Mye av tiden ble brukt til lovsang og tilbedelse. Det var alltid to som våket sammen. Denne bønnetjenesten ble sett på som en takknemlighetshandling til Gud, et privilegium som de gjorde med stor glede. Målet var at tilbedelse og bønn ikke bare skulle være adskilte handlinger som hver tok seg tid til, men at hele dagen, ja hele livet skulle brukes i bønn og lovprisning.

Disiplin var noe som kjennetegnet

Nicholas Ferrar

Gidding-fellesskapet. Ferrars motstandere hevdet at Little Gidding i virkeligheten var et kloster. Men det var ikke tilfelle. Alt skjedde etter fri vilje, og en ble ikke pålagt noe som en selv ikke følte for. Like fullt vil det for utenforstående være fristende å bruke ordet «lovisk» om Ferrar og hans nærmeste. Ferrar selv brukte mye tid i faste, og av døgnet 24 timer sov han i fire. Som om dette ikke skulle være nok, tilbrakte han tre netter i uka i bønnevakt. Han sov altså 16 timer i løpet av en uke! Før Ferrar bosatte seg på Little Gidding, hadde han delvis dårlig helse. Men etter at han begynte som leder for dette fellesskapet var han frisk og

sunn, helt til han døde av en febersykdom.

Bibelen var viktig for livet på Little Gidding. De la stor vekt på det å lære store deler av Skriften utenat. Hver søndag morgen kl. 09.30 ble alle barn i nabolaget invitert til Gidding. Der fikk hver utdelt sin Salmenes bok, og en penny for hver salme de lærte utenat. Etter denne «søndagsskolen» fikk barna være med på gudstjenesten i kapellet, og deretter fikk de alle middag sammen med resten av storfamilien. Det kunne ofte være over 100 barn tilstede på en slik søndagsundervisning. Legg merke til at dette er over 150 år før den første søndagsskole blir startet i England.

Gidding-fellesskapet hadde også en vesentlig sosial funksjon. Kl. 06.00 om morgenen kunne hvem som helst i nabolaget komme og gjøre kjent sine materielle behov. Tre dager hver uke åpnet fellesskapet sine dører for fattige

og trengende, og de delte i vinterhalvåret daglig ut over 90 liter havresuppe gratis, mens de om sommeren spanderte melk. De som kom for å få mat, ble spurt om de visste om syke mennesker i nærheten. Disse ble da oppsøkt av noen fra Gidding.

Ferrar sto ikke i opposisjon til den engelske kirke, tvert imot, han så på det fellesskapet han var leder for som det mest sentrale i kirkens lære, — omsett i praksis. Ferrar bar også preg av en åpen og kjærlig holdning til troende fra andre samfunn. Han var selv en lojal anglikaner, og mente, som anglikanere flest på den tiden, at paven var Antikrist. Men det forhindret ham ikke i å ha fellesskap med en katolsk familie som bodde like i nærheten av Gidding. Flere katolske prester besøkte Gidding, og disse ble imponert over fellesskapet Ferrar var leder for. Ferrars holdninger til annerledes troende er nokså enestående, når en tenker på

de holdninger som dengang var rådende.

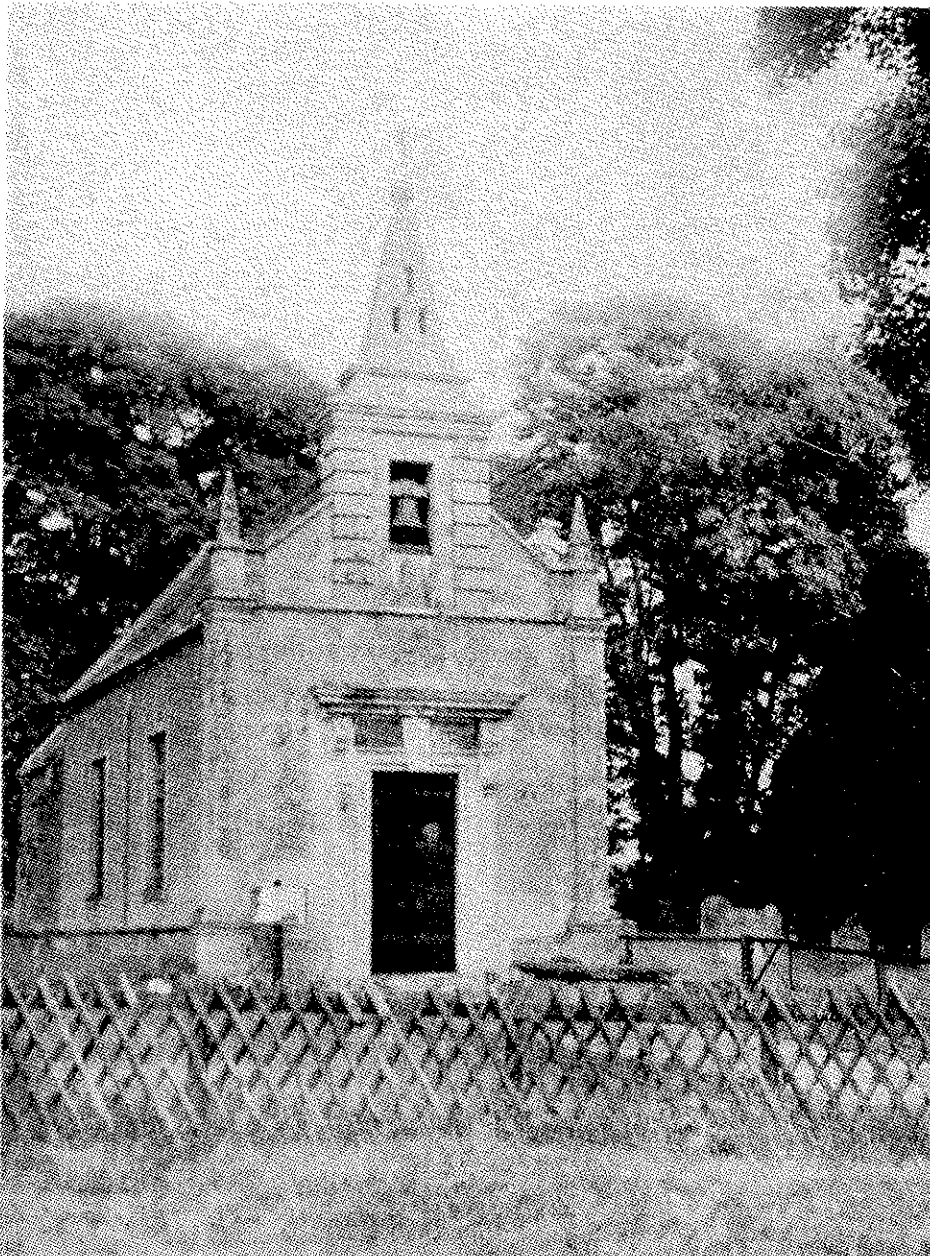
Nicholas Ferrar døde i 1637. Han fikk beskjed fra Gud en stund i forveien at tiden nærmet seg for hans død. Den siste tiden før han døde, profeterte han flere ganger at stor trengsel og nød ville komme over de som sto han nær etter hans død. På sitt dødsleie så han seg selv sitte til bords med Kongenes Konge i Lammets bryllupsmåltid. Hans siste ord var en mektig lovprisning til Herren. Ferrars profeti ble oppfylt i 1646, da puritanske soldater plyndret Little Gidding, og flere av lederne måtte tåle harde forfølgelser. Eiendommen ble rasert, og fellesskapet ble aldri bygd opp igjen.

Det som mest av alt kjennetegnet dette fellesskapet, var den vekt de la på bønn, lovprisning og tilbedelse som en tjeneste de med glede utførte kontinuerlig, både dag og natt. En målsetting som Ferrar hadde, var å demonstrere at et sterkt åndelig liv ikke var uforenelig med det å leve sammen som en familie. Det er også et fremtredende trekk at de åpnet sitt gudstjenesteliv for hele nabolaget, og delte sine liv med rik og fattig, katolikk såvel som anglikaner. Little Gidding var en livskilde hvor forholdet til Gud fikk førsteprioritet. Men vannet fra denne kilden fikk strømme ut og bli til liv for omgivelsene.

«Den som tror på meg, av hans liv skal det, som Skriften har sagt, renne stømmer av levende vann» (Joh. 7,38). «Men den som ser en bror lide nød og lukker hjertet til for ham når han selv har mer enn nok å leve av, hvordan kan han ha Guds kjærlighet i seg?» (1. Joh 3,17).

Little Gidding kirken.

KRISTEN KOKK SE HER

Vi søker en ung troende mann som kan være kokk på en alkoholfri pizabar og ungdomsklubb i Alta. Hybel-leilighet medfølger på arbeidsstedet. Arbeidstiden er fleksibel og kan legges opp etter ønske og behov.

Du må være innstilt på stå med i et ungdomsarbeide som vil kreve tro og «gå på»-humør. Vi starter opp i løpet av sommeren, og ber deg som kjenner for dette å kontakte oss snarest.

Skriv til: Morten E. Gylte
Gynashagen
9510 Elvebakken

Ånds- utgytelse i vårt århundre

Tekst: Ruthanne Garlock

Den karismatiske vekkelser og kvinner i tjenester

I to tiår har Hellig Åndvekkelsen rystet den kristne verden mer enn noe annet fenomen siden Den protestantiske reformasjon. Populært blir den kalt Den karismatiske bevegelse, og den betraktes vekselvis med bekymring eller bifall, begeistring eller motvilje — men sjelden med likegyldighet. Forandringene den har ført med seg, er for store til at de kan oversees.

En av disse forandringene er en klar økning av virksomheten til og anerkjennelsen av kvinner i lederskap og tjeneste. Troende som aktivt har gått mot «feminismen» innen politikken, har — om enn uvillige og med forbehold — tross alt gitt kvinnene stor plass i arbeidet for evangeliet. Er dette en forandring eller en fornyelse?

Kvinnene har i virkeligheten vært engasjert i Åndens gjerning helt siden historiens første karismatiske fornyelse: utgytelsen av Den Hellige Ånd på pinsefestens dag. Lukas var meget omhyggelig med å få nedtegnet: «Alle disse holdt sammen og var utholdende i bønn; også kvinnene og Maria, Jesu mor, og hans brødre var med dem». (Ap. gj. 1,14)

Kanskje denne nedtegneren av Det nye testamente tilføyde den detaljen om kvinnene fordi pinsefesten, som kom 50 dager etter påske, tradisjonelt ble feiret i Jerusalem av bare jødiske menn. Men denne pinsen var forskjellig: De ba istedenfor å feire. Og kvinnene var der.

Den nytestamentlige tid hadde innvarslet en ny tidsepoke for Guds folk i sin alminnelighet, men i særdeleshet

for kvinnene. Mens judaismens hovedkjennetegn var omskjærelsen, som satte kvinnene utenfor, var beviset for tro på Jesus i Det nye testamente dåpen i vann. Og denne var åpen for kvinner så vel som for menn. Og da de 120 trofaste erfarte dåpen i Den Hellige Ånd, falt ilden på kvinnene også. «Da ble de alle fylt av Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tungemål etter som Ånden gav dem å forkynne.» (Ap. gj. 2,4)

Ilden ga næring til en evangeliseringsvekkelse i den nytestamentlige menighet som frembrakte en veksteksplasjon. De kulturelle tradisjonene i den tidsepoken begrenset kvinnenes rolle i tjenesten, men Det nye testamente viser oss adskillige eksempler på kvinner innen evangelisk virksomhet og lederskap.

Før pinsen hadde en kvinne brakt de gode nyhetene om Jesu oppstandelse til hans etterfølgere. (Joh. ev. 20,17-18) Evangelisten Filip som grunnla kirken i Cæsarea, «hadde fire ugifte døtre som hadde profetisk gave». (Ap. gj. 21,9)

Priskilla var i første rekke blant de kvinnene som arbeidet sammen med Paulus. Da den nyomvendte Apollos kom for å forkynne i Efesos, «forkynnte og lærte han rett og riktig om det som gjaldt Jesus. Men han kjente bare til Johannes-dåpen». (Ap. gj. 18,25) Priskilla og mannen hennes, Akvilas, tok seg av ham og «gav ham grundigere kjennskap til Guds vei» (vers 26) — noe som uten tvil innbefattet undervisning om Den Hellige Ånd. Og siden

Priskilla er nevnt først, er det naturlig å anta at hun var den ledende i undervisningen.

Paulus kaller i Romerne 16 Føbe «en diakonisse i menigheten i Kenkreæ» (vers 1, flg.). Ordet diakonisse, eller diakon, oversettes ofte i forbindelse med forkynnertjeneste. Paulus anbefaler Evodia og Syntyke som kvinner som «har kjempet med meg for evangeliet». (Filp. 4,3 flg.)

Selv om pinsens flamme blafret svakt gjennom flere århundrene i kirkehistorien, viser forskning at tungetalen aldri døde helt ut. Og da den blaffet kraftig opp ved århundreskiftet, var en kvinne den første som ble døpt i Den Hellige Ånd og talte i tunger.

Charles F. Parham var grunnlegger av Betel bibelskole i Topeka, Kansas. Under hans ledelse hadde elevene studert Skriftene for å finne hva som var det bibelske bevis på å bli fylt med Den Hellige Ånd. De trakk den slutning at det ubestridelige beviset var å tale i tunger. Og nyttårsaftnen 1900 ba en av elevene, Agnes N. Ozman, Parman legge hendene på henne og be om at hun måtte bli fylt med Ånden med tungene som tegn. Da han gjorde det, «begynte den unge kvinnen», ifølge beretningen, «å tale på det kinesiske språk. Og hun var ute av stand til å snakke engelsk i tre dager.»

I «hellighetsbevegelsen», som var en forløper for pinsevekkelsen, hadde det blitt en ganske anerkjent praksis at kvinner forkynte. Og etter som pinsebevegelsen spredte seg over landet, økte antallet kvinnelige predikanter.

Grunnlaget for praksisen var i første rekke den gammeltestamentlige profetien i Joel 3,1 og 2: «Engang skal det skje at jeg utøser min Ånd over alle mennesker. Deres sønner og døtre skal tale profetord . . . Selv over trelles og trellekvinner vil jeg utøse min Ånd i de dager.»

Historikeren Vinson Synan skriver: «De fleste følte at kvinnen hadde brakt synden inn i verden gjennom Eva, og derfor skulle hun hjelpe til med å ta den bort igjen.» Kvinner har alltid fått ha lærer-opp-gaver i de store kirkesamfunn. De var blitt sendt til de fjerneste verdenshjørner som misjonærer — særlig til de avsidesliggende stedene der menn helst ikke ville gå. Men nå tjenestegjorde kvinner også som evangelister og pastorer.

Maria Woodworth-Etter var den første kvinnelige predikanten som ble kjent over hele nasjonen gjennom sine helbredelseskampanjer i 1890-årene. Mektige mirakler, som kan gjøre senere helbredelsevangelister rangen stridig, fant sted i møtene hennes. Hun var en av forløperne for pinsevekkelsen og i 1906 sluttet hun seg til denne. Hun fortsatte med store kampanjer der hundrevis av mennesker ble omvendt, helbredet og fylt med Den Hellige Ånd.

Det er ingen tvil om at den mest fargerike og omstridte kvinnelige forkynner fra den første åndsutgytelsen i det tjuende århundre, var Aimee Semple McPherson. Etter en del år med evangelisering bygde hun Angelus tempel i Los Angeles og grunnla, «The Church of the Foursquare Gospel» i 1923. («Den evangeliske kirke med de fire hjørner»)

Omkring den tiden Angelustemplet ble bygd, begynte Kathryn Kuhlman å preke i telt og møtesaler i den nordøstlige delen av USA og i Midtvesten bare 16 år gammel. Hennes tjeneste fortsatte i mer enn 50 år og omspente både pinsebevegelsen og karismatiske bevegelser.

Men hundrevis av mindre kjente kvinner ofret seg i heltids tjeneste. Noen av dem måtte balansere mellom tjenestens krav og rollen som hustru og mor — andre forble enslige, og mange av dem ble misjonærer. Mer enn en av dem startet som en medhjelp til en forkynnerektemann, og delte siden prekestolen med ham.

Fru Pauline Parham, svigerdatter til pinsepioneren Charles Parham, tilhørte den kategorien. Hun og mannen hennes, Robert, holdt telt-

vekkelsesmøter i Midtvesten. Og ved avslutningen av et kveldsmøte bekjente han: «Min kone kommer til å preke i morgen kveld.» Og hun har forkynt hele tiden siden. Etter Roberts altfor tidlige død fortsatte hun med teltmøter, redigerte magasinet som var startet av Charles Parham, ledet fire selvstendige pinsekirker og startet tre bibelskoler.

Kanskje hovedgrunnen til at kvinnene ble godtatt i tjenestegjeringen under pinsevekkelsen, var den vekten som ble lagt på evangelisering. I de sakramentale kirkene var prestens rolle først og fremst å forvalte nattverdens sakrament, og tanken på at en kvinne skulle utføre denne handling, var (og er fremdeles) uantagelig. I de frie menighetene ble pastorene oftere sett på som formidlere for evangelisering. Og i mange av disse kirkene ble det godtatt at en kvinne kunne tjene i denne egenskap. I pinsevenngruppene var hovedkvalifikasjonen for tjenestegjering et guddommelig kall og bevis på salvelse og Den Hellige Ånd over vedkommendes virke. Dette gjaldt for både mann og kvinne.

Men etter som ulike pinse-retninger ble mer kirkelige og begynte å legge vekt på utdanningsmessige kvalifikasjoner for tjenestegjeringen, ble prosenten av kvinnelige forkynnere mindre.

Men så kom den karismatiske fornyelsen i 1960-årene. Og tusener av kato-

likker og protestanter i de etablerte kirkesamfunnene begynte å motta Den Hellige Ånd og tale i tunger. Hundrevis av bibelstudium- og bønnegrupper oppsto over hele landet. Og disse ga mulighet for utallige tjenesteopp-gaver for kvinner.

Mange kvinner innen kirkesamfunnene som mottok Den Hellige Ånd, hadde ektemenn eller pastorer som verken forsto eller verdsatte deres erfaring. Disse kvinnene begynte å søke andre, i lignende omstendigheter, for samfunn, inspirasjon og undervisning. I 1967 begynte Women's Aglow Fellowship (Felleskapet av glødende kvinner) med et lunsjmøte i Seattle, Washington, og snart eksploderte det i en internasjonal organisasjon som nå har mer enn 1 000 avdelinger. Mange andre lignende grupper har også dannet seg.

Og brått var det stor etterspørsel etter kvinner til å tale ved lunsjmøter, til å undervise bibelgrupper i hjemmene, og til å lede retreat for kvinner. Flere og flere kvinner begynte å virke både i blandede grupper i kirkene og i felleskirkelige samlinger av ulike slag. Noen opprettet bibelskoler eller ledersentre, og andre laget program for radio og fjernsyn — av og til kombinert med fulltids reisetjeneste.

De viktigste kvalifikasjonene blant karismatikerne er, som i pinsebevegelsen, et guddommelig kall og salvelse av Den Hellige Ånd. Utallige husmødre

Kathryn Kuhlman begynte å preke da hun var 16 år. I ca. 50 år virket hun som evangelist, bibellærer og sjelesørger. Hun er en av de mange eksempler på kvinner som Herren utrustet med åndelige gaver til forkynnertjeneste.

som aldri drømte om å komme inn i forkynnertjeneste, har funnet seg selv engasjert i en helt ny livsoppgave. Det kan f. eks. begynne med at én vitner i et kvinnemøte om hvordan livet hennes er blitt forandret siden hun mottok Den Hellige Ånd. De som hører hennes vitnesbyrd, oppsøker henne for forbønn og rødgivning, og nesten før hun forstår hva som skjer, er hun dypt engasjert i åndelig ledertjeneste.

Noen har tenkt seg at en av grunnene til at kvinner er så effektive i denne form for tjenestegjering er at de ofte er mer medfølende enn menn og har færre motforestillinger mot å la Den Hellige Ånd virke gjennom seg. Kan-skje er dette sant.

Underlig nok har økningen av antallet kvinner i åndelig virksomhet i de to siste tiår foregått samtidig med at feministbevegelsen har spredt seg i den vestlige verden. Men filosofien til de to gruppene er langt fra hverandre. Mens feministen oppmuntrer kvinnene til å kaste av seg det patriarkalske systems bånd, også i menighetene, og stå for sine krav, så oppfordrer karismatiske kvinner å oppgi sin egenvilje for å søke Guds vilje og innvie seg til en fylde av Den Hellige Ånd. Det ser ut til at den karismatiske fornyelsen gir mange kvinner et mer rikt og meningsfylt liv.

Mens vi nå er på vei inn i et nytt tiår, melder spørsmålet seg: «Kommer antallet kvinner i åndelig virksomhet gradvis til å avta som i pinsebevegelsen?» Når en tenker på mangfoldet av tjenester og oppgaver i den karismatiske bevegelsen, virker den tanken lit sannsynlig.

En iakttagelse har bemerket at hovedvekten i forkynnertjenester i 50-årene med fremveksten av store helbredelseskampanjer lå i kraftens gaver: gaver til tro, helbredelse og mirakler. 60-årene fikk se en eksplosjon i gavene til ytring: tungetale, tyding av tunger og profeti. Og i 70-årene var der et økt utslag av åpenbaringsgavene: å dømme åndsåpenbaringer, å meddele kunnskap og å forkynne visdom (se listen over gavene, 1. Kor 12). Hva vil 80-årene bringe oss?

Med et perspektiv på mer enn 50 år i tjenesten som pinsevenn og karismatiker sier Pauline Parham: «Vi vil få se Gud i bevegelse gjennom Den Hellige Ånd ifølge Joel 3,1 — og alle mennesker. Vi har enda ikke sett den flommen av guddommelig kraft som vi kommer til å se i dagene som ligger foran oss. Og jeg er sikker på at alle gavene kommer til å være i virksomhet.»

Når Gud virker fram dette, er det all grunn til å tro at kvinnene vil være midt i den bevælsen.

Vårt behov for...

SANNHET

Tekst: Bertil Carlsson

Vi har sett at Gud vil ha sannhet i hjertets innerste. Salmene 32 og 51 har mer å si oss om dette. Vi har også sett hva et viljø som er gjennomsyret av sannhet, betyr for barnas og de nyfrelstes personlighetsutvikling, ja også hva motsetningen betyr, hvor nedbryende et miljø som er preget av hel- og halvløgner, er.

Nå vil jeg komme et et ømtålig spørsmål: Orker vi å høre sannheten om oss selv? Om vår personlige moral? Vår karakter? Vår måte å være et familiemedlem på? Om vår oppførsel på arbeidsplassen? Vår måte å ta hånd om vår økonomi og hvordan vi skriver selv-angivelsen? Ja, spørsmålene her kunne være mange. Tenk f. eks. hvor redde enkelte er for å få høre legen fortelle sannheten om deres sykdomssituasjon.

2. Kor 13,8 sier oss at vi ikke makter noe «mot sannheten uten alene for sannheten». Altså burde vi ikke bare våge og høre sannheten om oss selv, det burde være maktpåliggende for oss å høre den. Men tross dette viser det seg at behovet for løgn er meget stor. Her kommer vi lett inn i en ond sirkel. Den ene løgneren føder behovet for den andre, og snart snurrer løgnkarusellen. Vi er blitt løgnens trell.

Dette forholdet kan naturligvis bero på sykelige, mentale forstyrrelser. Men vanligvis er det, som vi er kommet inn på tidligere, et resultat av miljøpåvirkning. Dette hører også sammen med den personlige modenhet — den intellektuelle, moralske og religiøse modenhet. Her er det betydningsfullt å innse at den personlige modenhet ikke nødvendigvis har med alder, utdanning eller sosial status å gjøre. Dessverre møter man umodne mennesker der man minst av alt venter seg det. Syndens makt til å bedra er stor.

All ensidighet er en forbrytelse mot livet. Ensidigheten invaliderer det enkelte individ. Dersom man bare trekker fram de positive sidene og fortier de negative, kan lett hovmotet smyge seg inn og forårsake en katastrofe. På den andre siden kan det motsatte få konsekvenser. Fortier man det positive og trekker fram bare det negative, kan mismotet snart ta overhånd, mindreverdfølelser får fotfeste, og selvfølelsen brytes ned. For en slik person blir

det snart umulig å funksjonere som menneske. Ensidigheten høster enda et offer.

En viss kategori bøker med kristent fortegn skildrer menneskene enten så utrolig svarte av synd og fornedrelse, eller også så uvirkelig hvite og hellige at det er umulig å kjenne både seg selv eller andre igjen i dem. Jeg husker at jeg som meget ung leste noen slike bøker. De skulle gi sanne skildringer av livet. Disse bøkene førte meg inn i en alvorlig troskrise. Jeg kunne nemlig ikke identifisere meg verken med de syndige eller de hellige menneskene i min tankeverden. Jeg begynte å lure på om jeg virkelig var en kristen. Jeg ville nemlig være en oppriktig kristen og leve for Gud. Men da jeg sammenliknet meg med de kristne som ble skildret i disse bøkene, kom jeg ubehjelpelig til kort. Smått om senn oppdaget jeg at det ikke er slik i Bibelen. Her skildres ikke menneskene på denne ensidige måten. Bibelens menneskeskildring er sann, mens de nevnte bøkens menneskeskildring var løgnaktig.

Bibelen snakker om både det som er bra og dårlig hos menneskene. Hele den grå skalaen kommer med. Bibelen tar fram hele sannheten om alle, uansett hvem det er. Alle former for idealisering av den ene eller den andre er fremmed for Bibelen. I Bibelen finnes det intet holdepunkt for en ledertilbedelse eller kjendistilbedelse eller noen annen form for persontilbedelse. Bibelen taler sannhet om menneskene og bare sannhet. Bibelen taler sant også om Guds innstilling til menneskene slik som de er i seg selv. Gud behøver ingen forskjønnende omskrivninger om oss. Gud elsker menneskene. Derfor kom Jesus til verden. Derfor forsonet Jesus menneskene med Gud. Til sannheten om mennesket hører også sannheten om hva Jesus har gjort for dets utfrielse. Det er denne hele og fulle sannheten vi behøver. Den sannheten finnes ikke i personens anseelse, den trykker ikke ned og gjør det ikke tungt og mørkt å leve.

Våger du å være sann overfor deg selv? Våger du å la andre være oppriktige mot deg? Våger du å la Guds lys skinne inn i ditt liv?

Sommerstevne på Frekhaug

Nordhordland Folkehøgskule ved Bergen i tiden 18.-30. juni '82.

Program for stevnet:

Ungdomsseminar: «I Misjonens tegn». Evangelist Harald Staveland, sanger Rasmus Rydland.

OBS!! Ta med sovepose. (Leie av sengetøy kr. 25,00)

Seminar om Bibel og vitenskap: Mandag — fredag 21.—25. juni.

Foredrag hver formiddag av rektor ved Full Gospel Bible Institute, Dr. G. S. Mc. Lean. Meget intressante foredrag og bibeltimer. Skriv eller ring etter program.

Familieleir:

Guds familie — Menigheten. Fra fredag kveld til onsdag kveld, 25.—30. juni.

Talere: **Landssekretær Ingulf Diesen** fra D.N.M.
Sanger: **Gunstein Draugedalen** m.fl. (mye sang og musikk).
Bibeltimer: **Olav Ryland.** Emne: Menigheten i tabernaklets lys.
Barnearbeider: **Inger Elise Bru** m/team tar seg av barnas aktivitet.

Hjertelig velkommen til rike samver om Guds ord.

Et stevne for alt Guds folk.

Påmeldingsfrist er 1. juni. Skriv eller ring Oliva Høyenes, 5307 Ask, eller tlf. (05) 14 91 06 om nærmere opplysninger.

Arr. Misjonsmenigheten på Frekhaug i samarbeid med Bergens Krets av Det Norske Misjonsforbund.

NORDHORDLAND FOLKEHØGSKULE
5110 FREKHAUG VED BERGEN

Studietur til Korea

28. sept. — 9. okt. 1982

Det blir igjen arrangert en studietur til Korea i ovennevnte tidsrom for å studere vekkelsen der.

Vi får først og fremst se verdens største og hurtigste voksende menighet i funksjon — Full Gospel Central Church i Seoul, som nå teller mer enn 200.000 medlemmer.

Vi får se pastor Yonggi Cho i aksjon i hans egen menighet, og høre ham og hans medarbeidere undervise om de prinsipper og holdninger, og den indre dynamikk som har gjort denne menigheten til det den er.

Vi blir en gruppe på ca. 40 personer fra Skandinavia, som deltar i et stort kirkevekstseminar sammen med kirkeledere fra USA og hele Asia. Skandinaviske deltagere som ikke forstår engelsk, vil få alt tolket til norsk.

Reiseledere og tolker:

Sigfred Rafoss, assistent-pastor i Oslo Fullievangeliske kirke **Erling Dugan**, bosatt i Kristiansand. Han har 12 års opphold i USA og har vært ungdomsleder i Den amerikansk lutherske kirke i Oslo i 5 år.

Prisen for hele turen, inkludert måltider og overnatting på internat blir ca. kr. 8000,00. Transporten skjer med Korean Airlines via Paris og Alaska.

Påmeldingsfrist: SNAREST.

Ring eller skriv i dag til:

Institutt for Kirkevekst, Boks 7549 Skillebekk, OSLO 2.

Ring tlf. 02/83 79 51.

La Herren sprengre begrensninger i ditt indre for kontinuerlig vekkelse!

Benytt gjerne nedenstående kupong;

Klipp her-----

Til: Institutt for Kirkevekst, Boks 7549 Skillebekk, Oslo 2.

Jeg er interessert i studieturen til Korea. Vennligst sendt meg nærmere opplysninger.

Jeg melder meg herved på til Korea-turen. Vennligst sendt meg nærmere opplysninger.

Navn:

Stilling:

Adresse:

.....

HENSIKTMESSIG OG "STRØKEN" 12- SETERS EVANGELISERINGSBUSS TIL SALGS

Dodge V-8. 77-78 modell.

Opplegg for innvendig og utvendig høyttaleranlegg.

Km. stand: 60.000 km. Tilhengerfeste.

Sommerhjul og vinterhjul. Verkstedatest medfølger.

Pris kr- 60-000.00 pluss reg- avgift

Finansiering kan ordnes.

Henv.: EIKLID, Tlf. Fredrikstad 032/27187 privat
032/17024 kontor

Vi deler med hverandre

Denne spalte er åpen for alle som har lyst til å skrive noe som kan virke til kristen oppbyggelse og ettertanke. Send dikt, vers, andakter eller andre skriftlige former til redaksjonens adresse. Husk å skrive kort og rett på sak.

Harstad — Ungdom åpne for evangeliet

Evangeliseringsgruppa fra Soltun folkehøgskole har hver onsdag kveld drevet gateevangelisering i Harstad sentrum. Hundrevis av ungdommer har møtt evangeliet gjennom sang og traktater. Mange har kommet i samtale, og samtalen har ofte fortsatt innendørs resten av kvelden. To unge har fått sitt åndelige gjennombrudd.

Evangeliseringsgruppe

Evangeliseringsgruppa består av 12 elever og ansatte ved Soltun folkehøgskole. Skolen eies av Metodistkirken, men gruppa har medlemmer fra Pinsebevegelsen, Statskirken, Misjonsforbundet, Baptistsamfunnet og Metodistkirken. I Harstad har pastoren og noen ungdommer i Metodistkirken også deltatt. Nina Hordnes fra Nykirke i Vestfold forteller: «Jeg hadde vært borti gateevangelisering før jeg kom til Soltun folkehøgskole. Dette har likevel vært noe annet. Å evangelisere hver uke har krevd disiplin av medlemmene. Det har vært herlig å erfare at Gud har gitt meg styrke til dette, og at ungdom har vært åpne for evangeliet.»

Sang og samtale

Soltun folkehøgskole ligger på Evenskjer 4 mil sør for Harstad. En transit med plass til

12 har løst transportproblemet for gruppa. Metodistkirken i Harstad leier Losjelokalet midt i byen. Evangeliseringsgruppa har brukt dette lokalet. Først spiser medlemmene kveidsmat sammen. Deretter er det tid for samtale, forbønn og lovprisning. «Det er viktig at vi oppmuntrer og støtter hverandre. Den Hellige Ånd må få utruste oss før vi går ut», sier gruppas leder Ommund Rolfsen. Kl. 20.30 begynner gruppa å synge utenfor Harstad kino. Samtidig er det minst 4 medlemmer som deler ut traktater og forsøker å samtale med ungdom om Jesus. Slik opplevde en av de unge dette: «Jeg var en tur i byen. Da jeg hørte sangen, ble jeg interessert. Jeg husket noen av sangene. Jeg hadde selv sunget dem for et par år siden, men var siden kommet bort fra Ten-Sing-miljøet. To jenter fra Evangeliseringsgruppa begynte å snakke med meg, og samtalen fortsatte utover kvelden i Losjelokalet. Den kvelden ga meg en avgjørende påvirkning til å bli en aktiv og bekjennende kristen.» Nesten hver onsdag har ungdommer blitt med til Losjelokalet hvor samtalen har fortsatt en times tid.

Evangeliseringsgruppa fra Soltun folkehøgskole er den eneste gruppa som har drevet regelmessig gateevangelisering i Harstad i høst. Baptistmenigheten hadde i september besøk av et Guds Tro evangeliseringsteam i tre uker. Ei gruppe fra Operasjon Ungdomsteam var i byen ei helg i slutten av oktober for selv å evangelisere og inspirere kristne til dette. Erfaringen for all evangelisering i Harstad er entydig. Harstad-ungdommen er langt mer åpne og mottakelige for evangeliet i dag enn for tre-fire år siden.

Tekst: Ommund Rolfsen

Herre.

Herre, jeg følte meg anklaget i går.
Du så det Herre,
men likevel tillot du Satan å anfekte meg.
Men nå er det over.

Nå vil jeg bare takke deg,
for din seier.

Med et enkelt ord hjalp du meg.
Du viste meg til rette.
Du lot Den Hellige Ånd ta av ditt,
og opplyse min ånd.

Henry

Korsfestelse

Den dypeste smerte
en pinsel uten navn
vår tornekronte Frelser
på vei mot retterstedet
bærende sitt kors
mengden spottende
jammer og skrik
stiger opp mot himmelen
torden splintrer luften
et skybrudd løser
over fornedrelsens kors
blodet strømmer
fra naglemerkene
legemet svøpes i likklærne

— for vår skyld

Knibestøl

Spirende krefter.

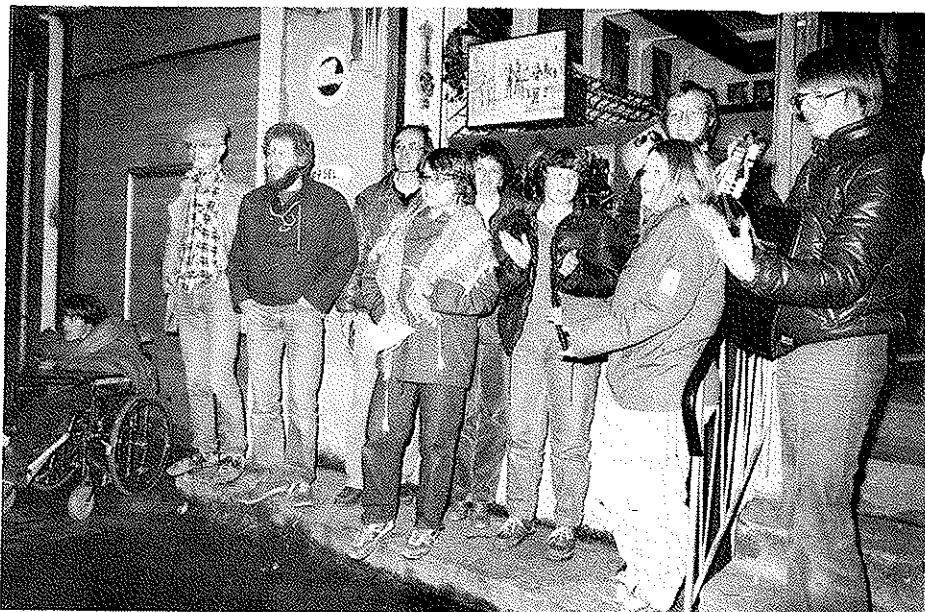
Mai så lys — — og så sønn
Med grokraftens spirende krefter
Det grønnes på jorder på bær og eng
Og løvtrærne sløres og spretter.

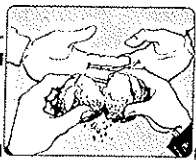
O, Jesus! Giv oss
I hjerte og sinn: Spirende groende krefter
Så vi til evige sommer
Strekker oss inn
Og livet og lyset
Oss letter.

Ja la oss
Som naturen
Strekke oss frem
Mot lyset, og livet
Kjærlige fader
Du gav oss din sønn
Og vi vil lære og følge
Ham etter.

Takk kjære Fader
For lyset du gav
Til våre hjerter
Det skal oss følge
Fra vugge til grav
Mesterens spor setter merker
Han! Gir oss:
De værlige
Spirende krefter.

Åste Mørk

April.

Nå kommer
Våren
Det bryter på — —
Sikler og renner
Efter alle veger nå.
Barflekker — — kommer til syne — —
Skitne og grå: Men sjå! Der er blåveis,
7 søyle og strå — —
Er det strødd gullsoler på! Ja
Løvetann nå.
Våren et under
Like ved snø og is.
Det blomstrer og lever
Oppstandelsens Gudsparadis.

Åste Mørk

Gaven og giveren

Men én av dem vendte tilbake da han så at han var helbredet og han priste Gud med høy røst og falt ned på sitt ansikt for hans føtter og takket ham; han var en samaritan. Da svarte Jesus og sa: Blev ikke de ti rensset? Hvor er da de ni? Fantest det ingen som vendte tilbake for å gi Gud tære uten denne fremmede? Og han sa til ham: Stå opp og gå bort! din tro har frelst deg. (Luk 17,15—19.)

Jesus har helbredet ti spedalske. Å være spedalsk var en stor ulykke. De var utstøtt av samfunnet, og de var regnet for å være under lovens dom og straff på en særskilt måte. De hadde ingen rettigheter verken hos Gud eller mennesker. Nå stod de langt borte slik lovens bestemmelse var og ropte til Jesus. Jesus svarte at de skulle gå og vise seg for prestene. Det var prestene som skulle konstantere om en spedalsk var blitt helbredet.

Mens de så går, oppdager de at de er helbredet. En av dem, denne samaritaneren, vender da tilbake til Jesus og takker ham. Vi kan spørre hvorfor han vendte tilbake da han så at han var helbredet? Og svaret er enkelt: Nettopp da han var helbredet hadde han bruk for Jesus! Han forsto hvem Jesus var. Dette måtte være Messias. Også samaritanerne hadde løfte om Messias fra Mosebøkene.

Og så vet denne samaritaneren at han trenger Jesus i sitt liv. Og så bøyer han kne og takker for den velsignelse som har blitt ham til del.

Da er det Jesus spør vemodig: Ble ikke ti rensset, hvor er da de ni? -Ja hvor er de ni? De er overalt der menneskene blir hjulpet av Gud, og når de så har fått hjelp trenger de ikke Jesus mer.

Jesus gir oss langt mer enn det vi ber om. Men det som er trist, er at når de har fått hjelp, da spør de ikke mer etter Jesus. Da er de fornøyd. Det var hjelpen de søkte, ikke ham som gir hjelpen. De vil ha hans gave, men ikke ham selv. Men en og annen fikk bruk for Jesus selv. Slik som denne samaritaneren. Han hadde bruk for ham som gir hjelpen. Så ser vi at han fikk en ekstra velsignelse som de andre ikke fikk. Jesus sa til samaritaneren. Stå opp og gå bort, din tro har frelst deg. Han ble ikke bare helbredet, men han ble også frelst. Han fikk det evige liv. Han fikk syndenes forlatelse og han fikk alt det som Jesus er kommet til jorden for å gi oss mennesker.

Spørsmålet er om du søker Jesus som han er.

Jan F. Andersen

Dagen i dag.

Herre —
bare du så dagen
slik som den var —
i dag.
I mitt indre.
Et sinn
som var fullt
av angst og uro
og hender
som ikke klarte
å folde seg —
i bønn til deg.
Forskremte tanker.
Å bøye kne
for deg —
var helt umulig.
For du var
likesom helt borte.
Jeg må si det
på denne måten.
For å være ærlig.
Og nå —
kjenner jeg igjen
at du møter meg.
I en tung dag.

Else Aanrud

Et lite såkorn

Et lite såkorn du bar
i dine hender små.
Kallet fra Gud ble ditt svar.
Du måtte ut å så.

Med livets brød i din hånd,
ikke de store ord,
kjente vi kjærlighets ånd.
Såkornet falt i jord.

Det vesle såkorn ble liv,
også for meg en dag.
Derfor jeg ønsker å si:
Takk for kornet du ga!

Else Aanrud

SIGURD
SØRHUS:

Ord fra
Grunn-
teksten

Xapá

(Uttales: Chará — glede)

Chará er det mest vanlige ordet for glede i Det nye testamente. Sammen med verbet **chairo** er det brukt 132 ganger i Det nye testamente. Glede er grunn-tonen i det kristne budskapet. kapet.

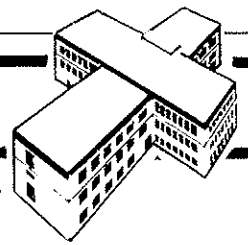
Evangelion betyr jo en gledelig nyhet — godt budskap. Men den kristne glede er en glede «i Herren». «Gled dere (chairete i Herren alltid!», roper Paulus (Fil 4,4).

Da er det ikke en glede som går opp og ned med ytre omstendigheter. Det er noe som danner en undertone hele tiden, under alle forhold. Det var vel det Jesus tenkte på da han sa at disiplene ikke skulle glede seg over at åndene var dem lydige, men at deres navn var oppskrevet i himmelen. Noen ganger ser det ut for oss som om djvelen har overtaket. Men «i Herren» vet vi at vi har seier — alltid. Vi kan oppleve sykdom, motgang og forfølgelser, men undertonen som gleden i Herren gir oss, skaper balanse i vårt sinn.

Kristen glede er altså ikke svermeri, men det motsatt, noe som skaper balanse.

Når Guds ånd får styre våre sinn, virker han til både gråter og glede. Når Gud legger byrder på oss må vi noen ganger gråte så tårene triller, slik som Jeremias (Jer 3,17) eller ha en stor sorg i hjertet, slik som Paulus (Rom. 9,2). Men en slik gråt ødelegger ikke undertonen av fred og glede. For gråt og glede trenger ikke være motsetninger.

I det vesle brevet Paulus skriver til filippenserne bruker han **chairo** og **Chará** hele 14 ganger. Og brevet er skrevet fra et usselt fangehull i Rom. Paulus opplevde sannheten i ordene fra Nehemja 8,10: «Gleden i Herren er deres styrke».

MISJONSSKOLEN OG OUT

Vi presenterer her Misjonsskolens faste stab, dens grunnlegger og skolestyreformann.

Rektor
Martin Meland

Viserektor
M. Rasmussen

Lærer
I. Skår

Lærer
Terje Rygh

Skolesekretær
Martha Søland

Grunnlegger
A. Edvardsen

Skolestyreformann
Leif Jacobsen

HVA UNDERVISES VED SKOLEN?

I alle de årene som skolen har eksistert — har vi hatt den store forrett å ha fremstående bibellærere som har gitt de unge en grunnleggende bibelsk undervisning. Bibeltime er det primære, men de faste lærere underviser i språk, reli-

gionshistorie og misjonshistorie. For å gi et innblikk i bibelfagene ved skolen gjengir vi planen for kommende skoleår (82/83).

Troens Bevis Bibel- & Misjons Institutt, Sarons Dal, 4480 Kvinesdal

PLAN II

Bibel og Misjonsskolen

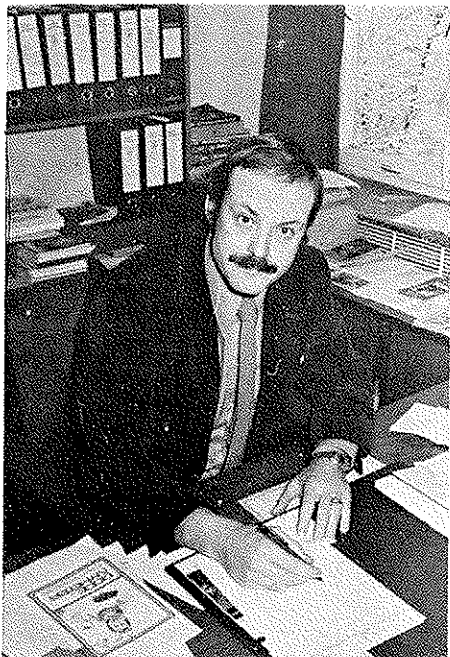
Skoleåret 1982/83 (15.kull.)

Åpningsfest lørdag 28/8-1982 kl. 18.00

Uke	Dato	Bibellærer	Emne
35	30/8 - 3/9	Leif Jacobsen	Bibelen, Guds Ord
36	6/9 - 10/9	Jørgen Engejordet	Innledning til NT/Matteus evang.
37	13/9 - 17/9	Sverre Granlund	De første grunn. i Guds Ord
38	20/9 - 24/9	Sverre Granlund	" " " " "
39	27/9 - 1/10	Sven Nilsson	Personlig innvielse/Disippelskap
40	4/10 - 7/10	Ingolf Kolshus	Romerne/Galaterne
<u>Langfri 8/10 - 11/10-82</u>			
41	12/10 - 15/10	Ingolf Kolshus	Romerne/Galaterne
42	18/10 - 22/10	Sigurd Sørhus	Guddommen
43	25/10 - 29/10	Kjell Haltorp	Tro, Bønn, Faste, Helbredelse
44	1/11 - 5/11	De faste lærerne	Studieuke
45	8/11 - 12/11	Åge Åleskjær	En ny skapning
46	15/11 - 18/11	R.E.Janøy/A.Edvardsen	Mediakurs
<u>Langfri 19/11 - 22/11-82</u>			
47	23/11 - 26/11	Sverre Granlund	Jesu liv
48	29/11 - 3/12	Aril Edvardsen	Guds Kongerike
49	6/12 - 10/12	Aril Edvardsen	Den Hellige And
50	13/12 - 17/12	Åge Åleskjær	Apostlenes gjerninger
<u>J u l e f e r i e (fra middag) 17/12 - 9/1-1983</u>			
1983			Nehemia
2	10/1 - 14/1	Kjell Haltorp	Gj.reisn. av Menigh. i lys av Esras,
3	17/1 - 21/1	Leif Jacobsen	Innledning av GT, Genesis
4	24/1 - 28/1	De faste lærerne	Studieuke
5	31/1 - 4/2	Hans Bratterud	Menighetsvekst
6	7/2 - 11/2	Rolf Håkonsen	Messias-salmene
7	14/2 - 18/2	Rolf Håkonsen	Esaias
<u>Vinterpraksis 19/2 - 6/3 1983</u>			
10	7/3 - 11/3	Rolf Erik Janøy	Efeserbrevet
11	14/3 - 18/3	Kaj Holtti	Sjelesorg
12	21/3 - 25/3	Aril Edvardsen	Verdensvid evangelisering
<u>Påskeferie 26/3 - 10/4-83</u>			
15	11/4 - 15/4	Erik Larsson	Vekkelsens historie
16	18/4 - 22/4	Ole Bjørn Urne	Ten Center/Den Hellige And's terapi
17	25/4 - 29/4	Martin Meland	Evangelisering/Teamarbeide
<u>Sommer-Evangeliseringspraksis 30/4 - 20/7 1983</u>			
29	18/7 - 20/7	De faste lærerne	M.E.P. rapport
<u>Avslutningsfest onsdag 20.juli kl. 19.00</u>			

REKTOR MARTIN MELAND:

Nye og store utfordringer

Martin Meland bak skrivebordet på rektorkontoret i Sarons Dal.

«Tidene forandres, vi forandrer oss, men Herren er og blir den samme». Ja, dette er ord som vi ofte siterer både i tale og skrifter. Ord blant mange andre som vi kanskje ikke tenker så mye over.

Men tenk hvor sant det egentlig er. Tidene forandres! En revolusjon har skjedd på alle fronter de siste år. Bildet er liksom så totalt annerledes nå enn det var bare for noen år siden.

Den ene nyhet avløser den andre medd en utrolig hastighet. Man vinner liksom ikke å fordøye den ene «revolusjon» før den andre kommer. Så tidene forandres, det er vi vel alle enige om.

Dette faktum stiller enorme krav til omstilling for oss som mennesker også. De omveltninger som skjer i samfunnet betyr ikke bare at alt blir mørkt, og resignasjon den eneste utveien. Nei, denne tiden er MULIGHETENES TID. En enorm utfordring er gitt oss og spørsmålet er nå om vi SER dette og går inn i disse muligheter.

En voldsom kamp om menneskesinnet utspiller seg i vår tid. Gjennom radio, TV og video kan en nå inn i de millioner av hjem og påvirke familien med sitt budskap. Djævelen har forlenget oppdaget dette og vi konstaterer at han jobber hektisk og effektivt for å stjele, myrde og ødelegge. MEN TAKK OG PRIS! han er ikke den eneste som arbeider! Faderen, Sønnen og den Helige Ånd er også i virksomhet. De arbeider 24 timer i døgnet og deres plan er liv, og overflod. Når man tror å kunne utrydde evangeliets ånd, forteller kirkehistorien vår at Gud aldri har resignert, men alltid har hatt sine forunderlige veie.

I dag ser vi at dette også er tilfelle. Herren er og blir den samme! I dag reiser han opp et folk som er villig til å bli forvandlet. Et folk som kan tjene Han i denne tid. Mennesker som gjennom Guds forvandlende kraft vil være i stand til å ta i bruk de enorme «redskap» Han har lagt i våre hender, så massene kan nåes med evangeliet.

Massemedia er allerede nevnt, og vi priser virkelig Herren for det som skjer på denne fronten idag. Men vi må være våkne og handle. Tro er å handle. Det er ikke nok bare å prise Gud for alle de åpne dører, vi må også gå inn gjennom dem og innta nye områder. Her må vi alle kjenne vårt ansvar og være med.

BIBELSKOLEN I SARONS DAL — EN SKOLE FOR GUDS PLAN I TIDEN

Dette er vår bønn og ønske for skolen, at vi ikke blir liggende etter, bundet av tradisjon og mangel på åpenbaring. Men at vi kan gå i takt med Gud på alle fronter. Vi tror Gud alltid vil «nytenkning» for at det gamle evangelium kan nå de mange.

UTVIDELSE TIL 3-ÅRIG BIBELSKOLE

Med store UTFORDRINGER som ligger foran for Guds folk, ser vi også nødvendigheten av å utvide bibelskolen i Sarons Dal, for å kunne tilby et 3-årig skoleopplegg. Det første året vil da være av en bred, mer generell innføring i emner som er av grunnleggende betydning for våre elever. (Se emnelisten i dette nummer av Pioneren).

Når eleven er ferdig med første skoleår, kan de få avsluttende diplom og stanse studiene der. De som ønsker det, vil imidlertid få tilbud om et praksisår, som da utgjør annet skoleår. Det er nemlig stort behov for dem som har gjennomgått det første året for å få praktisert det de har lært. Dette året vil finne sted i nær tilknytning til en menighet, eller en misjonær på misjonsmarken. Vi vil plassere elevene på disse steder nærmest som menighetspraktikanter eller misjonsarbeidere. Parallelt med praksistiden vil eleven lese en del utvalgt litteratur etter en oppsatt litteraturliste. Når dette andre skoleår, praksisåret, er omme, kan eleven velge å avslutte tiden ved skolen og få et avsluttende diplom.

Men de som vil gå videre, vil få tilbud om et 3. skoleår som blir et ordinært undervisningsår ved Misjonsskolen i Kvinesdal. Her vil en bygge videre på de emner som det blir undervist om i første år og på den erfaring som ble vunnet i andre skoleår. Det vil være en betingelse for å komme inn på dette 3. året at man har gått første skoleår eller har erfaring som tilsvarer dette. Tidligere bibelskoleelever fra Kvinesdal og andre bibelskoleelever vil ha store muligheter her.

I det 3. skoleåret vil det bli lagt stor vekt på at den enkelte elev har et guddommelig kall til tjenesten i Guds rike og at man også har lagt for dagen kvalifikasjoner og nådegaver som gjør en skikket for denne tjenesten.

En linjedeling mellom Misjon, Media og Kirkevekst vil, ved siden av en mer dyptgående bibelundervisning, prege tredjeåret.

Stort behov for lærerpersonal og internatbygg.

En slik utvidelse som vi her i korte trekk har prøvd å beskrive, vil også kreve utvidelse av lærerpersonalet. Hovedtyngden vil imidlertid bli basert på tilreisende bibellærere. Kjente og vel kvalifiserte lærere både fra inn og utland vil bli knyttet til skolen i denne forbindelse.

Behovet for et nytt internatbygg vil også melde seg i framtiden, og planleggingen av dette er allerede i full gang.

Som du ser, er det ting på gang på skolefronten også. Vær med og be for oss om Guds ledelse i alle ting slik at arbeidet må lykkes. Vi behøver nå som aldri før forbedere og støttepartnere, folk som kan stå med i både forbønn og økonomisk hjelp. Kanskje DU skulle melde deg som fast støtte til skolen? Benytt da vedlagte brosjyre i dette nummer av Pioneren.

La oss sammen oppfylle Bibelens befaling om å lære dem å holde alt det Jesus har befalt oss . . .

Støtt bibelskolen og OUT's sommerevangelisering

Den 24. april starter OUT og Bibelskolens sommeraksjon. Den første uken var avsatt til Inspirasjonskurs på Misjonsbåten «Eli-da». Det ble holdt en hel del bryggemøter og evangelisert intenst, spesielt blant ungdom. Turen gikk så videre til Oslo hvor ungdommene deltok på en spesiell forkampanje med tanke på Nicky Cruz sitt besøk i Norge.

Nå er ungdommene spredt ut i team både i Norge og andre steder i Europa. Vi gleder oss til å bringe deg rapporter fra sommeretamene i neste nr. av Pioneren.

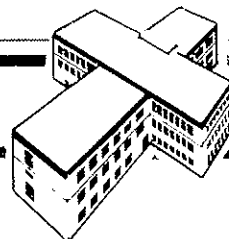
Som dere sikkert forstår, koster aksjonen en hel del. Vi er derfor igjen frimodig og håper på din støtte også her.

Benytt vedlagte postgiroblankett og merk den med gave til «Sommerens evangeliseringspraksis».

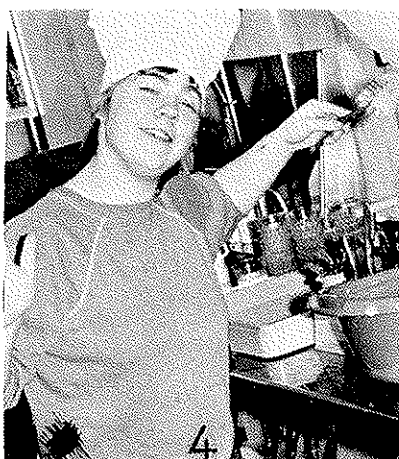
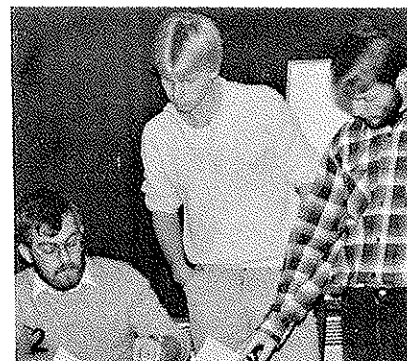
OUT tilbyr bibelundervisning for ungdommer i Nord Norge

I november 82, vil OUT starte 6 ukers Evangeliseringseminar i Nord Norge. Terje Rygh, som nå er fast lærer ved seminaret, arbeider nå for fullt med opplegget, og det rapporteres om stor framgang.

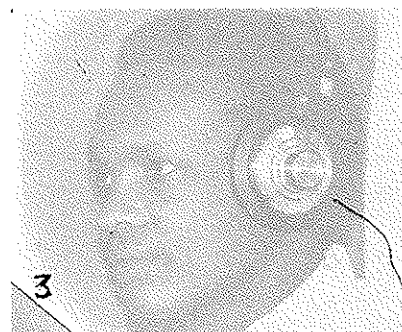
Opplysninger om kurset kan fåes ved henvendelse til OUT v/Terje Rygh, 3194 FALKENSTEN. (Telef. 033/41 785).

Glimt fra skolen

1
Vi elever har naturligvis tilbrakt mesteparten av tida i klasserommet. Undervisningen har vært variert og inspirerende. Det hender at Gud møter oss så sterkt at vi må legge bort penn og papir midt i en språktime. Mange tilreisende lærere har undervist i forskjellige emner.

2
Her er det Bjørn Vidar Lerøen som instruerer to elever i journalistikk. Vi har også hatt besøk av flere utenlandske predikanter som har gitt oss innblikk i internasjonal misjon.

3
Fem fargede elever får undervisningen tolket til engelsk av medelever som vil øve seg i å oversette. De utenlandske elever har glidd fint inn i miljøet på skolen tross språkbarrierer i begynnelsen.

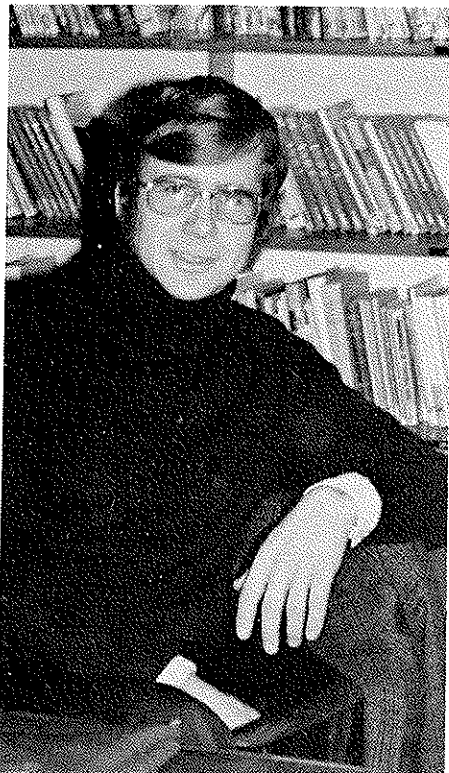

4
Ikke her engang slipper vi unna oppvaska! Alle har regelmessig praktiske oppgaver på de forskjellige avdelinger på Troens Bevis. Men Unnis humor blir ikke knekket av den grunn.

5
Gjennom husbesøk, fengselsbesøk, gateevangelisering og møter har vi hatt muligheter til å praktisere det vi har lært. Et rikt år for oss alle.

TERJE RYGH:

Vi vil kanalisere virketrangen hos ungdommer

Terje Rygh har teologisk embedseksamen ved menighetsfakultetet 1975. Han har vært pastor i to år og reiser nå som forkynner. Hans kall er å dyktiggjøre kristen ungdom til tjeneste og styrke menighetene. Han og fire av elevene arbeidet i Mosjøen i Nord Norge denne våren.

Mange ungdommer lengter i dag etter å få virke i en tjeneste for gud, men de føler at de mangler kunnskap og erfaring. På evangeliseringsseminaret vil vi veilede dem og kanalisere virketrangen hos dem slik at de kan bli bevisstgjort og satt inn i et meningsfullt arbeide for Herren.

Evangeliseringsseminaret i Sarons Dal begynte 1976. Mange elever har siden gått kurset på seks uker. Noe av undervisningen er felles med bibelskolen, men mesteparten er spesielt for evangeliseringsseminaret, som for eksempel bibelundervisning, personlig forstring, dyktiggjøresle til menighetsarbeide og evangelisering. Det er mitt ønske at kristen ungdom skal sette av seks uker og ta et kurs, slik som de tolv elevene gjorde på vårkurset i år.

Det teoretiske kan siden omsettes i praksis i et evangeliseringsteam som arbeider under veiledning av en kristen leder. Teamarbeidet har alltid utgangspunkt i en menighet og er disponibel for alle samfunn. Vi vil hjelpe med resurser i teamet til å virke innad i sang og barnarbeid, og utad i husbesøk, skoleevangelisering, kafémøte og gateevangelisering. Noen gang prioriteres arbeidet ute, andre ganger å inspirere og styrke ungdomsflokken.

Teamene har en leder, kasserer, og sekretær. De får støtte av menigheter og skolen for reisen, ellers er de selvunderholdt ved boksalg og gaver. Vi håper å sende ut modne og dyktige team fremover som kan hjelpe i menighetene overalt i landet.

Terje Rygh sammen med kullet i 1982.

Jesus — en virkelighet i livet mitt, sier Anne Berit

Tekst: Tone Storli
Foto: Bengt Walan

Anne Berit er en av elevene ved vårkurset til OUT i år. Nitten år av sitt liv levde hun med troen på en levende Gud og en oppstanden Jesus Kristus, men uten å kjenne ham personlig.

Hvordan lærte du å kjenne Jesus, og når ble han en realitet i ditt liv?

For ca. 2½ år siden var jeg på et møte Curt og Roland hadde i Oslo. Der var det en sterk, hellig atmosfære, og menneskene som var der, strålte når de vitnet om at Jesus hadde forvandlet deres liv. Gjennom dette fikk jeg se at jeg var i behov av Jesus. Så jeg løftet hendene opp som et tegn på at jeg ville overgi meg. «Jesus, jeg vil at du skal bli Herre i mitt liv!» var bønne som steg opp fra mitt indre. Fra den dagen har Jesus vært en virkelighet i livet mitt.

Hva har skjedd siden?

Dette hendte på sommeren, og utpå høsten reiste jeg som au-pair til USA. Der opplevde jeg et fint kristent fellesskap. Mens jeg var der opplevde jeg også at Gud døpte meg i Den Hellige Ånd.

Da jeg et år senere kom tilbake til Norge, begynte jeg å ta sangundervisning hos en kjent lærerinne i Oslo. Mitt mål var å studere sang ved Musikkonservatoriet. Alt la seg til rette, og framtiden lå der lys og fristende. Men en dag jeg satt hjemme og ba, møtte Gud meg, og jeg fikk se at mine planer ikke var etter hans vilje. Så jeg måtte velge. Jeg oppga da planene mine om å studere sang.

Vet du hvorfor Gud ikke hadde behag i dine planer?

Jeg vet jo at Gud har gitt meg stemmen så jeg skal kunne syngre til hans ære. Men mitt motiv ble nå et prestisjefag. Jeg ville bli bra og nå toppen. Så jeg forstår nå at jeg ikke var åndelig moden nok til å begynne ved konservatoriet. Det ville ødelagt forholdet mellom Gud og meg. Gud ville blitt stilt i annen rekke. Men jeg vil at han skal være Herre i mitt liv.

Hvordan reagerte familien og venner på at du oppgav planene dine?

Det var litt forskjellig. Noen prøvde å overtale meg til å begynne på skolen. De forsto ikke at det går an å oppgi en lys, fristende framtid for å følge Jesus. Men andre sto med meg og oppmuntret meg til å satse på Jesus.

Visste du hva du skulle begynne med isteden?

Nei, men Herren hadde planen klar. Jeg visste at Gud ville bruke meg som et vitne. Etter en liten tid fikk jeg fred for å dra med Ungdom i oppdrag til Spania. Der var vi

med på en møtekampanje. Det var en opplevelse; spanjolene var åpne, og de kristne bare strålte av Jesus. Jeg var i Spania ½ år og kom tilbake like før jul. Da visste jeg ikke hva Herren ville jeg skulle gjøre, inntil en dag jeg fikk et «Troens Bevis» av en slektning. Der leste jeg at OUT skulle starte et seks ukers seminar fra 15. januar. Med det samme jeg leste dette, forsto jeg at dette var mitt neste steg.

Nå har du gjennomført dette kurset. Hvordan opplevde du det?

Det har vært en kjempefin tid. Jeg har lært mye. Fått hjelp selv og vært til hjelp for andre. Jeg føler meg nå bedre rustet til å arbeide i Herrens armé.

Skal du ut på team?

Ja, jeg skal være med på et team som skal til Kongsvinger. Der skal jeg være fram til sommeren. Hva jeg skal gjøre siden, vet jeg ikke ennå, men Spania ligger meg på hjertet, så det er mulig at jeg kommer til å dra tilbake dit.

avtok, lengtet jeg etter å bli døpt i den Hellige Ånd. En lørdagsettermiddag før tippekampen, satt jeg og leste i bibelen. Jeg begynte å prise Jesus og plutselig begynte jeg å tale i tunger.

Pris Herren! Jeg var døpt i den Hellige Ånd også.

Hvordan kom du i kontakt med OUT og Sarons Dal?

Jeg hadde en gammel promilledom som jeg sonet på Åna kretsfengsel i perioden desember 81 — januar 82. En kveld var bibelskolen fra Sarons Dal på besøk, Rektor Martin Meland ledet og jeg snakke med ham. Han sa at det var for sent å søke, men hvis noen trakk seg, skull jeg få plass. Rett før jeg skulle forlate Åna fikk jeg beskjed om at jeg hadde kommet inn.

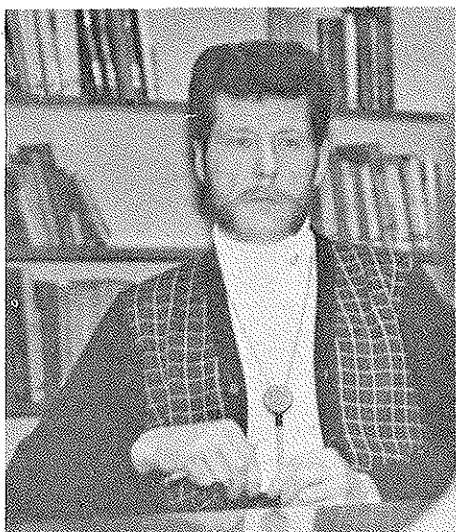
Har du hatt utbytte av kurset?

Jeg har fått et voldsomt godt personlig utbytte av kurset. Bibelundervisningen har vært kjempegod, men aller mest utbytte har jeg kanskje fått av den varme omsorgen og det gode samholdet vi har her. Vi er akkurat som en stor familie.

Hva er planene dine videre?

Jeg reiser tilbake til Karmøy. Der vil jeg gå inn i mitt gamle arbeid og jeg vil fortsette å være med i menigheten «Lys og salt». Jeg vil tenke tilbake på ukene i OUT med stor takknemlighet for hva jeg har fått der. Og jeg vil varmt anbefale kurse til andre.

Kristi kjærlighet hos et medmenneske - overbeviste meg, sier Johannes Mittun

Tekst: Alf Ivar Hauge

Johannes Mittun (40) kommer fra Åkrehamn på Karmøy. Han arbeider som sveiser — og plate arbeider innen skipsindustrien. I 15 år var han alkoholiker. I denne tiden har han bak seg utallige besøk på fyllerresten, et opphold på et kurhjem og har sonet 3 dommer for promillekjøring. En kort tids etter at han ble utskrevet fra et sykehus, var han hjemme hos en kamerat. Da han skulle hjem, var det en kristen kvinne som tilbød ham skyss. Hun utstrålte en kjærlighet og varme som Johannes ikke hadde funnet hos noen andre. Han følte han kunne åpne seg

for henne og de pratet i flere time om Jesus og om livet.

Neste dag ble Johannes med på et møte i Åkrehamn på Karmøy. Der fikk han ta imot Jesus og fikk begynne et nytt liv.

Hadde du hatt noen kontakt med kristendommen før dette Johannes?

Vel, tidligere har jeg opplevd mye kulde hos de kristne. Jeg kunne gå på kristne møter, men da måtte jeg ha i meg en 2-3 øl først. På møtene var det ingen som tok hånd om meg og viste meg ekte kjærlighet. Jeg var like ensom etter møtene som jeg var før møtene. Riktignok kjente jeg Guds kall flere ganger, men jeg sto imot.

Hva var det som fikk deg til å bestemme deg for å ta imot Jesus nå da?

Gjennom denne kristne kvinnen møtte jeg ekte kjærlighet og omsorg for første gang, og det åpnet mine øyne. Jeg så at hun hadde noe som jeg ikke hadde og som jeg lengtet etter. Hun fortalte om Jesu kjærlighet, men de som gjorde utsalget var at hun LEVDE UT JESU KJÆRLIGHET. Hun ville snakke med meg, ta del i mine problemer, be for meg og gå med meg videre. Da vi kom på møte neste dag og pastoren lurte på om jeg ville møte Jesus, da var saken allerede avgjort. Jeg skjønnte at det var Jesus jeg trengte. 9 dager senere, den 28. januar 1981, ble jeg døpt også.

Hva skjedde så?

Da jeg tok imot Jesus, fikk jeg oppleve Jesu kraft og jeg ble løst fra alkoholen. Jeg gikk 2-3 måneder i følelsesrus. Men da den

Hva mener du om bibelskolen?

**Vi spør
forstanderen
i Filadelfia
Arendal,
Rolf Håkonsen**

Det er gledelig å se den interesse som bibelskolene har fått i vårt land. Tenk på det som Jeremias sier: Land, land, land: hør Herrens ord. Bibelskolene har en landsomfattende betydning. Slike skoler har en vel-signert positiv ringvirkning. Unge og eldre samles fra forskjellige kanter av landet, med helt ulike bakgrunner og forhåndskunnskaper. Skolen har også en fostrende betydning, og her kommer en inn i et trygt og godt miljø.

Vi har Guds ords løfter for at slike skoler skal bære «frukt». Bibelen sier at Guds ord skal ikke vende tomt tilbake. Jeg tenker med glede på alle dem som etter et slikt kurs vender hjem til sine respektive menigheter, bedre utrustet til å ta fatt på de forskjellige oppgaver innen menigheten.

La oss tilskynde våre ungdommer til å reise til en bibelskole for et lengre eller kortere opphold, det vil komme menigheten til gode. Og glem heller ikke å be for disse skolene.

Jim Mac Innes:

Tanker fra Det Gamle Testa- mentet

Så får vi se at Gud er full av kjærlig barmhjer-
tighet. Han ikke bare tilgir, men han tilgir på en
kongelig måte! Han oppga ikke Elias, men han
sendte endog en ildvogn for å hente ham hjem!
Og ikke bare det, men han lar ham få dele kans-
kje den høyeste ære i Bibelen for noe dødelig
menneske; han og Moses får tale sammen med
Herren på Forklarelsens Berg! Slik er det Gud
behandler nederlag! Han tilgir, og så lar han
dem slakte gjøkvalven for å holde fest! Hvorfor?
Fordi han er Kjærlighetens Gud! Tenk på Da-
vids store synd. Her var en stor hersker og et mo-
dig menneske, som ble redusert til en morder.

Men Gud ikke bare tilga, men av hvilke av Da-
vids koner var Jesus en etterkommer? Han bruk-
te Batseba! Nå, dette er langt mer enn tilgivelse.
Dette er den Gud som frelste deg og har lovt å
bevare deg. Han elsker deg selv midt i din
depresjon og i ditt nederlag, og alt han nå ønsker
av deg er at du reiser deg og rister selvmedliden-
hetens kappe av deg, og bader deg i hans kjær-
lighet. Jo, du har gjerne handlet galt, men nå er
det tilgitt og glemt, og her er mye å gjøre for deg.
Reis deg i vår Herres styrke, og bad deg i hans nå-
de!

Omstendigheter eller Guds virkeligheter

Les 1 Kong 19

I forrige undervisningstime talte vi om profeten
Elias i hans nederlagstime. Nederlaget er ikke
slutten på vår vandring, men en snubling og vak-
ling underveis som vi må se i øynene på en eller
annen måte. Men det vi særlig trenger å se, er at
Gud ikke etterlater oss i depresjon og fortvilelse i
vårt nederlag, men at han møter oss der hvor vi
er og løfter oss opp og ut av det.

Vi fant fram til den første årsaken til Elias'
nederlag, og nå er vi ved den andre årsaken: han
så på omstendighetene og ikke på virkelighetene
i den åndelige verden. Grunnen til at denne man-
nen som normalt stolte så mye på Gud, vaklet,
skyldtes ganske visst for en stor del hans utkjørte
tilstand i øyeblikket. Allikevel er det da Satan li-
ker å angripe, på samme måte som Amalek, Is-
raels første fiende etter utgangen fra Egypt,
falt Israel i ryggen og overfalt baktroppen med
de svakere blant folket og de som ikke klarte å
holde tritt med de andre. Slik er Satans manø-
vrer; han kjemper ikke på en måte som er ære
verd, men på en skitten måte. Derfor er det vik-
tig at vi lærer av Bibelens eksempler. I sannhet
var han trett, men selv da må vi stole på Herren.
Det var da «han så dette», at han flyktet. Han så
dronningens vrede, og ikke Herrens beskyttelse.
Det samme gjaldt Peter. Han klarte seg helt fint
til han begynte å se på vind og bølger; da var det
at han begynte å synke.

Vi må lære å nekte å tro den løggen at de om-
stendighetene som vi i øyeblikket befinner oss i
kan ødelegge oss. Vi må utrydde det av vårt vo-
kabular, at vi ikke har noen kraft mer. For det
har du, selv om kropp og sjel er tømt for krefter.
Se hen til seirene på Karmel og ikke til de tilsyne-
latende uovervinnelige vanskeligheter som du
slår overfor. Gud vil se til at Rødehavet også for
deg blir til tørre overgangs-veier.

Men hvordan behandlet så Gud denne man-
nen? Etter den milde irettesettelsen behandlet
han ham ikke bare på en kjærlig måte, men han
ga ham noe, slik at han ikke skulle bli sittende og
velte seg i selvfordømmelse. Noe som har bedrø-
vet meg, er å se noen av Guds store menn som i et
øyeblikks svakhet falt for en Satans pil, og ga
opp mange år i aktiv tjeneste på grunn av for-
dømmelse. Gud tilgir, men det synes hardere å
tilgi oss selv, og Gud vet hvordan han skal ta seg
av oss og kjenner til at det beste som kan hende
oss er at vi kommer i aktivitet igjen! Dersom du
har sviktet på et eller annet område i ditt liv, gi
ikke opp, gå fram. La Herrens tilgivelse gjen-
nomtrengne din sjel, ikke bare din ånd.

NY BOK

Fellesskap, omsorg og nærhet har blitt aktualisert blant kristne i hele Nor-
ge i det siste. Kirkevekst, karismatisk fornyelse, Oase er nøkkelord i denne
utvikling. I boka **ET EROBRENDE FELLESSKAP** blir fellesskap og menig-
het satt inn i rett sammenheng. Her gis profetisk og praktisk undervisning
om Guds plan med og i et levende menighetsfellesskap. Hvordan man lever
sammen som kristne ved fellesskapets 10 livsprinsipper. Boka vil bringe in-
spirasjon og fornyelse til kristne i alle kirkesamfunn.
Studieplanen gjør boka til et godt utgangspunkt for bibelgrupper og menig-
heter som vil videre med Herren.

PRIS KR. 31,00

Spør etter boka hos kristne bokhandlere, eller skriv direkte til **GJENREIS-
NING, Kanestletta 10, 4550 Farsund.**

Bli en selger for Israel

★ ★ ★ ★

Vi søker dager til direkte-salg av huspleiepreparater, kosmetikk og par-
fymmer fra Israel. Førsteklasses produkter fra Dødehav-området.

God fortjeneste! Opplæring og assistanse i salgsarbeidet. Du støtter
Israel økonomisk og skaffer deg selv en god ekstrainntekt.

Skriftlig henvendelse til:

IPC TRADING AS

Postboks 14 — Skøyen, Oslo 2

Det var en gang at overåndelighet ble ansett som en fare innen den pinsebetonte vekkelsestradisjon.

I iveren etter å la alt være ledet av Den Hellige Ånd, hendte det nok at den sunne bedømmelse av de forskjellige religiøse ytringer kunne svikte nokså graverende, slik at det hele endte i svermeri. I dag er det mye som tyder på at bildet er i ferd med å snu seg. Den jordnære og kalkulerende fornuft — som er god å ha til sitt bruk — har så smått begynt å trenge inn på Åndens område, et område der den så avgjort ikke duger til noe særlig.

Når disiplene i henhold til løftet: «Dere skal få kraft», ble bedt om å vente på Den Hellige Ånds meddelelse før de gikk ut i arbeidet for Herren, var det en naturlig konsekvens av Jesu forkynnelse, som ikke la skjul på at mennesket ikke duger til noe i egen kraft. Kristendommen har ingen sjanse hvis den ikke bevirker at mennesker får et nytt sinn, et nytt hjerte og kraft til å realisere den utfordring som Bjørnstjerne Bjørnson helt riktig oppfattet som «over ævne». Det er derfor at en rent forstandsmessig utformet teologi er et slikt ynkelig surrogat i denne sammenheng. Den forsøker på et slags logisk-systematisk grunnlag å utrede kristendommens innhold, men den har ingen ting å gi det mennesket som for lengst har oversikt over den kristne læres teoretiske side, men som trenger kraft! Hva hjelper det meg at jeg kjenner elektrisitetens virkemåte og en eventuell lyspæres konstruksjon, hvis jeg ikke vet å finne bryteren som setter det hele i funksjon og får pæren til å lyse? På den annen side går det godt an å være teoretisk totalt uvitende om både elektrisitet og lyspærer, om en bare vet hvor bryteren befinner seg og kjenner til at det virker når en vrir på den.

Også blant den type troende som har sitt karismatiske utspring i tider da overåndelighet og svermeri kunne ligge på lur, snakkes det i dag mye om kristendommens teoretiske innhold, om læren og dens betydning. Dette kan vel i noen grad oppfattes som en reaksjon på tidligere tiders sterke fokusering omkring nettopp dette med åndelig ledelse i stort og smått; noe som altså dengang, som nevnt, kunne gi seg utslag som vår rasjonelle tid, men ikke alltid med rette, finner lite akseptabelt. Det hender vel knapt i dag at en predikant ikke går på prekestolen fordi han ikke har fått noe å bringe. Eller at noen endrer sine reisepålegg fordi «Jesu Ånd gav dem ikke lov». Men dette hendte altså tidligere, og det er ikke bare Paulus og hans folk, men også høyt benå-

Josef Haugen

ORD OG ÅND

Josef Haugen, som er tømmerer av yrke, har utgitt en sjelesørgerisk bok og en diktsamling foruten en rekke artikler. Hans produksjon ruver ikke i kvantitet, innholdets kvalitet. Haugen er en av de fremste frikirkelige skribenter idag. Ta god tid til å lese denne aktuelle og vekkende artikkel.

dede forkynnere fra vårt eget århundre, som har følt denne avhengighet av Ånden så sterkt at de kunne gjøre denslags erfaringer. I dag er nok de fleste såpass taleføre og så velbevandret i sitt kirkesamfunns aktuelle «teologi» at de ikke behøver å stå fast om Ånden skulle være fraværende. Vi kan kristendommen læremessig i dag, og vi bringes ikke i forlegenhet om kraften ikke er der.

Denne tendens til å satse på kristendommens ytterside og å perfektionere oss i kunnskapen om den, begynner nok nå å bli en større fare enn muligheten for å havne i overåndelighet. Men fremdeles er det en ufrakommelig sannhet at «bokstaven slår ihjel, men Ånden gjør levende». Derfor ville det være en trist utvikling om det som engang var et åndsåret budskap, skulle reduseres til et slags lærebok-stoff, beregnet på våre hjerneceller, istedenfor å være en overnaturlig formidling av kraft til våre sjeler!

Dr. philos., Arild Haaland, skrev for en del år siden en bok under tittelen **Kirkedød og gudsfrykt**. Her gjør han en rekke avslørende og vel også provoserende iakttagelser omkring den religiøse virkelighet vi befinner oss i. Bl. a. tar han opp vår tendens til å satse på bokstaven, på ord, istedenfor å skape perspektiv, gjøre levende en helt ekstra verden, vise vei til kilder å øse av for tørste og forkomne. Et ledd i nevnte tendens er f. eks. å gjøre kristendommen til et fag innen skoleverket og mene å kunne øke dens utbredelse ved å øke antallet obligatoriske undervisningstimer i kristendom innen de forskjellige skoleslag. Det er å presse kristendommen ut i ørkenen for godt, mener Haaland. Noen formuleringer hentet fra denne boken, kan vi vel godt unne oss:

«Å tro at man kan undervise i selve kristendommen, er en skolemestermisforståelse . . . Å gi karakterer i kristendoms-kunnskap eller å lære unge mennesker opp i kristendom som en slags teologiske tekster de skal lære utenat, er komisk . . . Religionen står forunderlig utenfor. prestene snakker og snakker. Mens ungdommen engasjeres, mens den brenner og gløder og forgår, mens den danser og elsker og styrter seg som avsidige ut i oppdagelsen av rusvirkninger, narkotika og helt nye virkelighetsmønstre innen kunst, dans, musikk eller litteratur, står hundretusener av prester og gudsforkynnere underlig tafatte helt utenfor det hele, og forkynner forknytt sine bokstavtro parafraser over de samme mosgrodde utlegninger. Det

som savnes mer og mer, er perspektiver på høyde med alt det vi nå mer og mer vet om verden, og utslag på linje med alt det vi nå mer og mer vet om verden, og utslag på linje med det som likevel alltid har vært religionens innerste kjerne. Vi savner henrykkelsen og vitnesbyrdet, elskernes henførte og tvingende begeistring over det ekte og albeseirende objekt.»

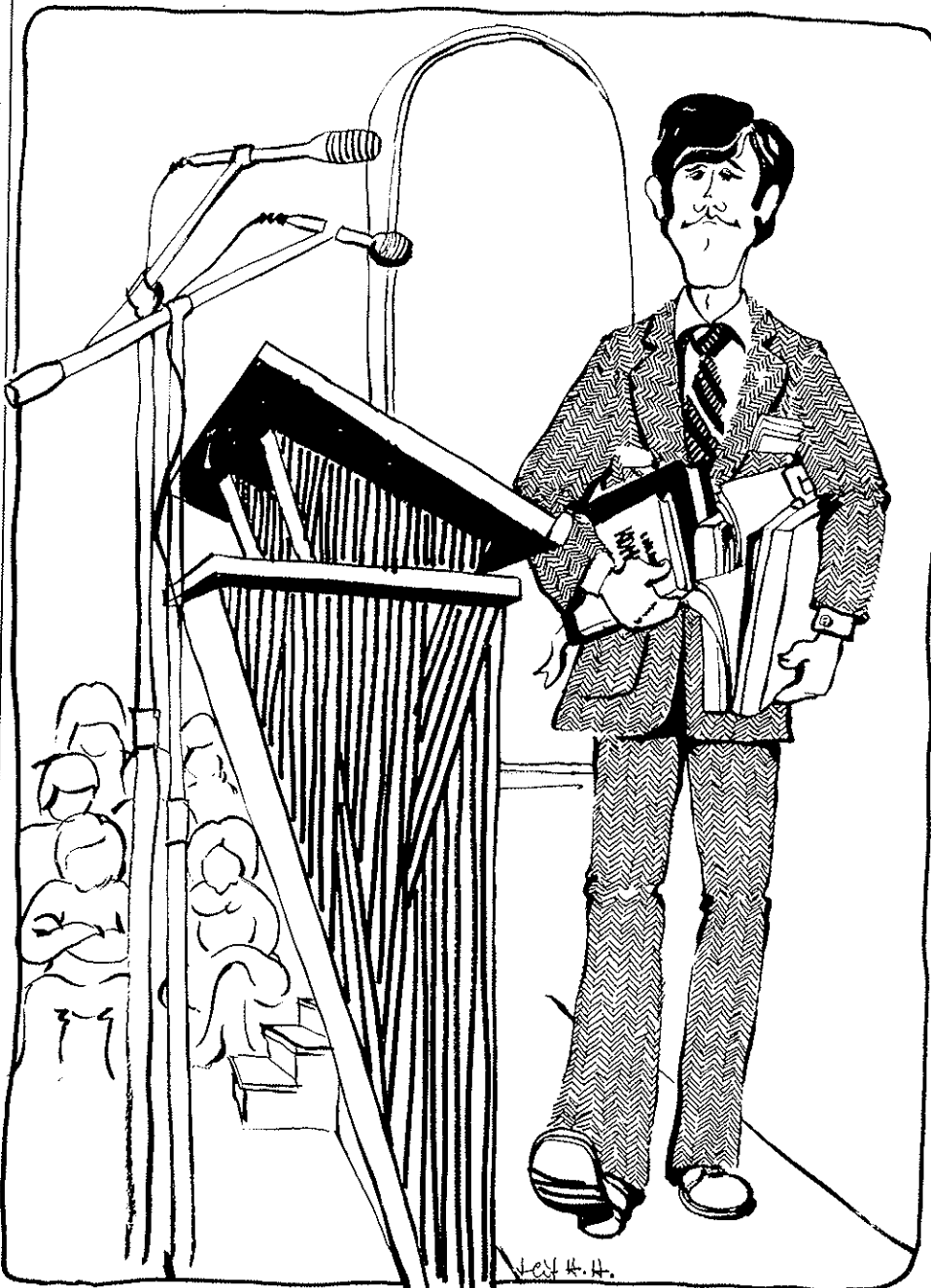
Overfor en salve av denne sort kan vi forsvare oss med at Haaland er ingen kristen, og følgelig kan han ikke vite hva dom er. Dette hindrer likevel ikke at han kan vite hva kristendom ik-

ke er. I egenskap av iakttager, utenfor systemet, er han kanskje godt skikket til å oppdage manglene, slik han ser dem med uhildet blikk. Etter min mening er dette en **oppbyggelig** bok, i langt større grad enn en hvilken som helst teologisk avhandling med godkjent stempel.

Å få vår kristne orientering rettet inn mot det vesentlige, er i dag et påtrengende behov som bare i dårlig grad ivaretas av den teologiske ekspertise, hva enten denne utfolder seg på det lutherske eller på det frikirkelige plan. Det er ikke den læremessige side ved

kristendommen som er i faresonen i dag. Faren ligger i at vi i en materielt og rasjonelt orientert tid glemmer at kristendommen opererer med en forutsetning som gjelder uansett og på tvers av tidens moteoppfatninger: **En ny ånd!** Den som har Guds And, trenger ingen ytre trosbekjennelse å støtte seg til. Ånden vitner med vår ånd at vi er Guds barn. Og så lenge vi har Jesus om et levende forbilde, er det bare den som har blikket festet på utenforliggende ting, som farer vill. Og den som ikke har blikket festet på Jesus, kan ikke bøte på dette med å så de riktige ordene som ledd i et ytre tilslutning til et trosinnhold. Så upersonlig og uengasjert omgås en ikke det frihetens budskap som livets høvding, Jesus, har tilbudt en trellbundet menneskeslekt. Å få kristendommen presentert som en trosbekjennelse, er én ting. Å møte den som sitt livs forløsning, er noe annet.

Det hender vel knapt i dag at en predikant ikke går på prekestolen fordi han ikke har fått noe å bringe.

LOGOS CHRISTLICHER BUCHLADEN Skandinavien Service Koblenz — Germany

Vårt nye litteratursenter tilbyr flere 1000 aktuelle tyske boktitler.

Mye av den tyske litteratur er for klassikere å regne. Kjente forfattere som: Erich Sauer, Gerhard Bergmann, Francis A. Schaeffer, Adolf Schlatter, Martin Luther, Dietrich Bonhoeffer, Witte Trobisch, Friedrich Haus osv.

Vi tilbyr norske lesere: Oppbyggelsesbøker. Teologisk Faglitteratur. Biografier og ellers alt som har med den kristne tro å gjøre.

For prester, pastorer, forstandere og andre bibelinteresserte: Forskjellige Bibel-kommentarer utgitt av pålitelige kristne forlag i Tyskland.

Europaferie i sommer?

Vi skaffer Bibelen på de fleste europeiske språk, f.eks. tysk, italiensk, spansk, hollands, fransk, tsjekkosllovakisk, romensk, ungarsk, polsk, russisk. Ta med deg Bibelen i sommer og evangeliser med den. Dessuten har vi Bibelen på: arabisk, kinesisk, japansk, koreansk, persisk — og ellers hva ditt ønske måtte være.

Lær det tyske språk

ved å lese tysk litteratur. Enten det er en Bibel eller en oppbyggelsesbok eller en tegneserie.

Skriv til oss om dine ønsker — på norsk — Be om katalog (og legg ved kr. 10,00 til dekning av katalog og portoutgifter).

Ved å bestille fra LOGOS er du samtidig med å støtter opp om vårt misjonsarbeide i Vest Tyskland.

LOGOS CHRISTLICHER BUCHLADEN

— Skandinavien Service —

Even Walther Grüner

Schanzenpforte 37 — 41

Tel.: 02624 — 5674

(Fra Norge: 095-49-2624-5674)

5400 Koblenz — Germany

Retur adresse: Boks 8, 4480 Kvinesdal

OM DU FLYTTER
send oss gammel og ny adresse

Verveaksjon 1982:

- og få

GRATIS KASSETT

Tegn deg selv eller verv en abonnent, og du får en av disse kassetter tilsendt gratis!

Bruk kupongen nederst på denne side.

Tilbudet gjelder kun for de som abonnerer for hele 1982.

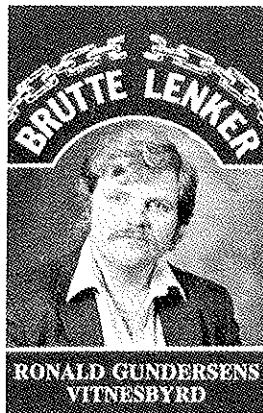
Når abonnentprisen, kr. 60,-, er innbetalt sendes kassetten.

Nå kan du gi **1 års** gave-abonnement til halv pris, kr. 30,-.

(NB: Ingen kassett ved gave-abonnement)

ABONNER NÅ!

Obs! Du kan tegne deg selv som ny abonnent og få vervepremie.

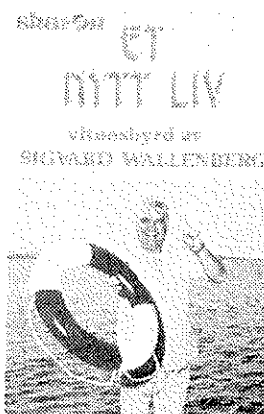

Kassett nr. 1

Pioneren vil

ORIENTERE om det som Guds Ånd virker fram i vår tid. Du vil få stoff fra ulike kirkesamfunn.

INSPIRERE gjennom praktisk og aktuell undervisning. Gjennom reportasjer om vekkelser og fornyelse.

Kassett nr. 2

Kassett nr. 3

Hvert nr. 48 sider.

Utkommer 6 ganger i året.

Har over 30.000 lesere.

Et blad for hele Kristi legeme.

Send Pioneren fra nr. 1, 1982 og året ut til

Navn:

Adr.:

Postnr. Sted

- Jeg har vervet en **ny** abonnent. Når kr. 60,- er innbetalt vil jeg ha følgende kassett i vervepremie:
 - nr. 1 Brutte lenker (evang. kass.)
 - nr. 2 Et nytt liv (evangl. kass.)
 - nr. 3 Et herlig liv (sang-kass.)
 - En kassett fra Dynamis.

Send kassetten til:

Navn:

Adr.:

Postnr. Sted

- Jeg tegner et gave-abonnement for 1982 til halv pris, kr. 30,-. (Ingen kassett i vervepremie)

Send regningen for gave-abonnementet til:

Sett på
frimerke
kr. 1,50

Til
PIONEREN's
ekspedisjon
Boks 8

4480 KVINESDAL

KLIPP UT og send dette bestillingskortet.